

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 15 Mayıs 1993 Sayı: 46

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Devletin maasli katillerinin namulari herkesi hedef aliyor. Artık hedef olmak için "örgüt üyesi olmak", silahlı çatışmaya girmek" ya da zorbalığa karşı silaha sanılmak gerekmiyor. Bu ülkede yaşayan ve düzenin mi listari kurumlarıyla işbirliği yapmayı, su ya da bu biçimde düzene karşı çıkan hemen herkaa infaz tehdidiyle karşı karşıya bırakılıyor.

İşte Metin Can, Haaan Kaya... suçları inaan haklarını savunmak işte beyin özürlü Kemal Kaya... Suçu reğeni Özgür Kılıç'ın cenazesine katılmak. İşte Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım... Artık aramızda değiller. Hiçbir "suç"tan yargılanmadan katildiler.

Uğur ve Şengül'ün katilediği 30 Nisan'daki katliamların son anda sağ kurtulan Ergül Uzunoz'ın çağırısına kulak verelim "Can güvenliğim hepinizin sorumluğundadır Uğur ve Şengül'ün can güvenliğini sağlayamadık. Başka Uğurların, Şengül'lerin katildilmesi için in san olmanın, demokrat olmanın sorumluğuna sahip çıkalım."

İnfaz sırası sana gelmeden karşı çık!

Katliamları sağ kurtulan Ergül Uzunoz

"Benim **can güvenliğim** hepinizin **sorumluğundadır**"

"Eğer bu durumum olmasaydı, yani polisten gizlenmek zorunda kalmasaydım gördüğüm, duyduğum herkese, her önüme çıkana anlattırım tanık olduklarımı."

"Benim can güvenliğim hepinizin sorumluğundadır. Bunu sağlama için en güçlü tepki göstermekten geçiyor. Benim can güvenliğim için, hepinizin can güvenliği için... Bunu sağlamak zorundayız."

"Kampanyayı sürdürenlere teşekkür ediyorum. Uğur ve Şengül adına..."

MERHABA

Türkiye'de egemen sınıfların gündemiyle, emekçilerin, halkın gündemi farklı. Egemenlerin gündeminde cumhurbaşkanlığı seçimi ve paylaşılabilecek toklukların kavgası var. Halkın gündeminde infazlar, işleri atılmalar, gecekondular, yalımlar, çöplük faciaları doludur.

Buylara basın ve tek sesli televizyonlar, manşetleri, ekranlarını egemenlerin gündemiyle doludur, halkın dikkatini de bu gündemde yoğunlaştırmaya çalışıyorlar. Oysa cumhurbaşkanını, başbakanın mevcut sisteme Demirel, Cindoruk, İnönü, Sezgin ya da Yıldırım Akbulut olmasını halk açısından bir farkı ve önemi yok.

Kapagimizi ve saygılarımızı önemli bir bölümünü devletin infaz politikasına ve buna karşı işçilerin, memurların, öğrencilerin tepkilerine, mücadelesine ayırdık.

renci gençliğin tepkilerine, mücadelesine ayırdık. İnsan olmanın onurunu, aydın olmanın, demokrat, devrimci, yurtsever olmanın iddiasını taşıyan herkeşe söz de buradan seslenmek istiyoruz. Susmak, tavırsız kalmak onaylamaktır. İnzafın devamı demektir. Herkesin gözlebileceği bir tepki biçimi vardır. İnzafıza karşı mücadelede güç verelim.

Darbeçi çete artık mücadelelerin önünde pratik bir engel değildir. Ama hala bir pütür. Maddi-manevi kâinatlarının da aşılmazı gerekiyor. Özeleştirileri yayınlamaya devam ediyoruz.

Orta sayfamızı da bütün bu süreç ve özeleştirileri anlatımı bilince çıkar-maya dönük bir konuyu, devrimci demokraside azınlık-çoğunluk meselesine ayırdık.

Kürdistan'da "ateşkes" o rağmen köy yakmalar, boşaltmalar, katliamlar sürüyor. Ulusal hareketin ittifakları Kürt halkına çok şey yapıtıyor. Ulusal hareket ittifaklarının reformcuları masalarında dökül, gerekçe mücadele zemininde aramalı. Kürdistan saygılarımızda bunu ele alıyoruz.

Bu hafta -gü ana kadar ulaşan bilgilere göre- basılan bürüm, gözaltına alınan muhabirimiz yok. Şaşırtıyor. Ama baskının bir başka biçimi var: Malatya, Elazığ, Tunceli, Diyarbakır bürolarımıza yollanan dergiler, kargodan, otobüslerden, upaktan el konularak sevk ediliyor. Keyifliğin yeni bir biçimiyle karşı karşıyayız. Gazetemizi halka her şeyi rağmen ulaştıracağız.

47. sayfamıza buluşmak üzere.

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Darbeciliği meşrulaştırmak devrimci tavrı değildir 3
- "Demokrasi bayrağı" Çankaya'da 4
- Uğur'ları, Şengül'leri katlettiniz, ama umudu asla!... Basından tepkiler... Menziri ve çetesi bir devrimciyi daha katletti!... 5-8
- "Analara en güzel hediye: Özgür Bir Ülke"... Bir ilçeye merkezi: Üsküdar Merkez Karakolu 9
- SHP Gençlik komisyonlarından yargısız infazlara tepki... 10
- Onur savaşmıştır, onur boyun eğmemektir 11
- Devrimci demokrasi ve devrimci hukuk 12-13
- Şehitlerden Cihan Taçyıldız ve Haydar Altın'ın mezarları başında anma yapıldı... Sağlık Devlet Hastanesi'nde sağlık personeline kompo... 14
- Yasaklı İçişleri... Malatya'da polis muhbir arıyor... 15
- Ulusal hareket müfettişlerini yanlış yerde arıyor... 16
- Belediye-İş'ten bir gün iş bırakma, iki gün açlık grevi!... Uzan'lara peşkeş çekilen KİT'te işçi kıymı... 17
- Faşistler Bilkent Üniversitesi'nde yurttu bastı!... Atatürk Anadolu Lisesi'nde intihar... 18
- Kirpillik halkı: "Everimizi yeniden dizeceğiz"... Turbo filtre işçiler direnişte... 19
- Darbecilerin özeleştirisi 20
- Çok kanallı infaz senaryoları 21
- Kültür/Sanat 22
- Küba'nın savundığı umut tüm ülkelerde yayılacak... Rusya yeniden devrimin zorlu yolunda 23

OKURDAN

Yaşamın birçok yönünü savaş gereği içinde gördük, tanıdık. Zafetleri, mutlaklıklar hareketimizle yapıldı, umdu yeretti. İhanetlerin, acılar da vardı bu kavga. Bazen kafamız kırıldı. En güvenciklerimiz mücadele dışında kaldı. Ne var ki, genç yüreklerimizde, beyinlerimizde büyüttüğümüz, gültümüzden sakındığımız dünyamız en büyük, en haince saldırı karşısında dımsından geldi. İhanetler.

Saldırıların tarhişimidi. Her şeyi kireletmeye, değerleri yıpratmaya, hareketimize, önderliğimize küfür yağdırma başladılar. Ama onlar hiç tanımasaydılar bizi! Saldırıların tarhişimidi nasıl yitirdiğimizi kavrayamamışlardı. Kireletmeye çalıştıkları tarhişimidi Sol'un tarhişimidi. O tarhişimidi, şehitlerimizden kanyula yarılmıştı. Hiçbir gün o değerleri kireletmezdi, öyle de oldu.

O tarhişimidi Mahir'lerin, "Biz buraya dönünce değeri değildi" haykırışları vardı.

O tarhişimidi, "Teredüdü ile İhanet aramada" çiğni salımlığı darbe kalmı değildi." diğri hareketine sonsuz bağlılıklarla Ölümler Ours şehitlerimiz vardı.

O tarhişimidi, hukukustasından elde silah karşı "Halkıyız Kazanacağız" sloganı şehitleride, kırılma yayınları Sol'daki ve savcılarları vardı.

O tarhişimidi, haykırışları santeride düşman gücülerini silahının ne mermisine de karşıyan, son nefeslerinde cesareti-ne, önderliğine güvenini belirtir, cesareti-ne varsa gelen diğri bir sev vardı. O ses ki kulaklarımızdan hiç çıkmayacaktır.

O tarhişimidi, duvarlara kanlılarıyla hareketine bağlıları yazarları vardı.

İşte bu değerler üzerinden bir savaş

öğrüttü çıkmıştır. Devrimci Sol önderliği, kadrosu, tarhişimidi birliktir. Darbeciliği ezen, adım atamaz hale getiren bu güçtür. Darbeciler bugün oportünizm sirtını dayayarak ayakta kalmaya, meşru bir zemine oturmaya çalışıyor. Oportünizm işi götülmüş birliktir. İkiyüzlük darbeciliği çoklu değneğini yitiriyor.

Afetmeyeceğiz! Gasp ettikleri, şehitlerimiz, kadroların, halkımızın canını, kanyıla, hanterileri acılar pahasına kazandığımız değerleridir. Bu değerleri Devrimci Solcular yarıtmaz, harar bulur da onlara atılır. Ve bugün onları kararını vermiş durumdadır. Türkiye devrimine, halkımıza, şehitlerimize, elde silah karşıyay kalmadığından infaz edilen yoldaki kanyıla da savun ve sevgimiz onları affetmemizi olanaaksız kılıyor. Darbeciler hareketimizi düşman operasyonları karşı çahe getirmenin yanından örgütlenmemizi engellemiş, fiziki moral tarhişimidi yitiriyor.

Şehitlerimiz bugün yüzlerini bile dönmüş bakıyor. Duvarlara kanlılarıyla "Devrimci Sol" yazılarını bizlere bıraktıkları mesajı unutmamak. Söz veriyoruz: Devrimci Sol'un kurtuluşu darbe köktüklü tutulacak. Çökürken darbecilerin önüne cesaretleli harikat kuracağız. Devrim yürüyüşümüzü engelleyemeye çalanları cız geçeceğiz.

Şehitlerimiz Devrim Sözümleri Var
Kahrolsun Darbeci-İhanet Çetesi
Yaşamın Devrimci Sol
Yaşamın Önderimiz Dursun Karataş

Yivane'dan Bir
Devrimci Sol Tarhişimidi

BÜROLARIMIZ

Adana: İhsan Cad. 7. Sk. Karayolları akmaz Otkazı ap. 47/A Tel: 1

Ant: Ankara: Marmara Sk. Kırmızı ap. No: 12/17 Şahinler Tel: 424 10 95

Bazı: Üsküdar Mah. Yenibosna ap. Adana: Şahinler Tel: 408

Bazı: 24 40 40

Denizli: Denizli Çarşı Meydanı, Çarşı İstasyonu Tel: 24 40 40

Diyarbakır: Şehitlik Mah. Çiğdemli ap. No: 3/70 Tel: 185 89

Eskişehir: Eskişehir Mah. Çiğdemli ap. No: 3/70 Tel: 185 89

İstanbul: İhsan Cad. 7. Sk. Karayolları Tel: 12 12 12

Konya: Şehitlik Mah. Şahinler Tel: 24 40 40

Malatya: Paşazade Mah. Şahinler Tel: 24 40 40

Marmara: 19 Mayıs Mah. Telenaslar Cad. Denizli Şahinler Tel: 24 40 40

Manisa: 19 Mayıs Mah. Telenaslar Cad. Denizli Şahinler Tel: 24 40 40

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Manisa: Şahinler Mah. Şahinler Sk. Şengür Şirazi No: 308

Sahibi: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

Adana: İhsan Yavuz ve T. Ltd. Şti.

M. Ali BARAN

Devrim yürüyüşümüz sürüyor

Darbeciliği mesrulaştırmak devrimci tavrıdır

Darbenin kendisi şiddetli, anlayışı ve mantığı gereği şiddetle sonuç almak istemiştir. Bu anlayışın sonucudur ki, kendilerine tanınan demokrasiye de reddetmiş, kadroların kararına uymamış, bu kararlardan kaçarak ayrılığı meşrulaştırıp yaşamaya çalışmıştır. Hiçbir güvencesi yoktur. Tek güvencesi şiddet yoluyla gasp ettikleri maddi varlığımızdır. Hiçbir alan ve bölgenin sorumlu ve komiteleri darbeciliği desteklemiyor. Buna rağmen "Gerçek Devrimci Sol bizz" deme yüzüzlüğünü gösterenlerin aklı melekelerinden şüphe etmek gerek. Bunun tedavisi ise mümkün değildir. Birer paresiz, acındırıcı, zavalı olarak hala yalan, demagoji ile varlık ispatı peşindedir... Hastalıklı ruh halleri ve küçük dünyalarında hala insanlar mahalle dedikoduları ve kontraforilla propagandalarıyla aldatmaya çalışıyorlar. Ne yazık ki, gelinen aşamada yalan ve hileleri artık kendilerini vuruyor. Biraz daha batıyorlar ve hiçbir amaçları kalmayan bu darbeci çete, sadece ve sadece kendi can güvenlikleri için bazı insanlara suç işletiyor... Onlara üzülüyoruz... Darbeci çete şeflerine alet olmayan, hareketimizin adaletine güvenerkek gelip teslim olm, özeleştirii sürecine girin diyoruz. Darbeciliğin hiçbir "masum" gerekçesinin kalmadığını, darbeciliğin gerekçesinin olamayacağını, tekrar belirtiyoruz. Darbeciliğin hareketin sorunlarını tartışmak için yola çıkmadığı, yönetimi ele geçirmek ve bunu başarmaması durumunda gasp ettikleriyle ayırılıp, tekkesini kurup, can güvenliğini sağlamak istediği her yönüyle açığa çıkmıştır.

Halk, devrimcileri tarih önünde darbeciler neden cezalandırıldı diye de@, darbeciler neden meşrulaştırdı diye yargılayacaktır. Bu gerçeği herkes görecektir... Uymayı görev biliyoruz.

Zor bir süreçten geçiyoruz. Ama daha dinamik bir güç, daha çok kendine güvenen, halk nezdinde meşrulaşmış bir güç olarak ve de kitleselleşmiş bir süreçten çıkacağız. Darbecilik hastalıklı bir ruh halidir. Hemen her şeyimizi kırıltmaya çalışıyor. Tahrimizi, gelenek ve ikelerimizi ters yüz etmek istedikler. Kadrolarımızın, üye ve taraftarlarımızın hareketimizi sahiplenmesinde önderliğimiz bizi barikat oluşturma ve tüm yolları bozuldu.

İnsanlarımızı ağağılayarak, aldatarak, sürü yerine koyarak yönetmeyi ve yönetimi önünde düşünenler, ne hareketimizi, ne de tarihimizi bilmezler. Kendi küçük dünyalarında, kurgusal ve hastalıklı benlikleriyle yönetimi gasp etmek istedikler. Bizim için darbe yolu son seçilirdir.

15 yıllık tarihimizde oligarşinin ve uzantılarının verdiği zararların, acıların tümünden daha fazla zarar veriyor. Savagımızı, partimizi, örgütlenmemizi engellediler. Düşmanı sevindirdiler... Kimi dost görünenlere, yıllardır hareketimizin gelişimini hazine dediklerinden, her fırsatta bölün-düler, parçalandılar propagandaları yapıyorlar ırsat veriyor. Simdi oligarşi ve ırsatçılar cephesinde bayraktar havası esiyor, ırsatçılar, ırsatçıları, batırcılık mantığı ile de hareketimizi bozuyor, darbeci pisiği yapıyorlar için kolları sıvıyorlar durumdalar.

Biz zengin bir tarihe sahibiz. Hiçbir kosaunda suni anlıklar, hizipleri, komplocuları birin vermedik. Bundan böyle da yaşamayacağız. ırsatları hesabını buna göre yapmalıdır. Hareketimizin bölünmesi için çalisan, suni ayrılıkları meşrulaştırmaya zorlayan darbeciliği destekliyor demektir. "Darbeciliği tasvip etmiyoruz ama, darbeciler devrimcidir" deyip, ardi sira "ideolojik ayrılık yok ama şiddet yanlış" diyenler, darbeciliği destekliyor ve hareketimizi suni olarak bölmek istiyor demektir.

Hareketimizin arşivini, kasasını, silah depolarını gasp edenleri meşru görüyor, savagımızı ve gelişimimizi karıştırdılar. Halkımızın kurtuluşunu karıştırdılar. Hangi kula, hangi sosyalist söyleme bürünürse bürünsün, bu tavır alıştır objektif olarak düşman cephesini güçlendirmektedir.

Türkiye devrimci hareketinin, Güç ve Türk halklarının, tüm milliyetlerden halklarımızın çıkarı darbeciliği, suni ayrılıkları, yuhata eleme geçirmek için her yolu mümküni desteklemekten değil, her yönüyle mahkum etmekten geçiyor. Devrimci tavır budur. Atmosferde bir solukluk hava, yeryüzünde basacak bir toprak parçası dahi kalmısa darbeciliği, komploculuğu, suni ayrılıkları, kaçış çıkacak ve ezeceği. Savagımız, örgütlenmemizi, partimizi engelleyen-

ler, kasamızı ve silahlarımızı gasp edip, yoldanları silahlı silahlı bırakarak, hizipli, darbecilik suçunu işleyenlerden, hareketimizin prestijini asarlarındın hesap sormamı devrimci adaletin yerine getirilmesini.

"Devrimci hükümet, devrimci kanı aktarmak geliyor" diyenler, darbeciliği devrimci görüyor demektir. Hayır, biz darbeciliği devrimci değil, lanetlenmiş gereken, ideolojik, politik, ahlaki her yönüyle yok edilmesi gereken karşı-devrimci bir olgu olarak görüyoruz.

Darbecilik, komploculuk her devrimci örgütte aşırı suçtur ve cezazsı kalmaz. Devrimci hukukta kan ve şiddet yoktur diyenler önde silahlı devrimci savaşa karşıdır, savaş hukukundan habersizdir. Biz bir savaş örgütüyüz ve çeşitli örgütlenmelerimiz tüzüklerinde hizipli, komploculuk aşırı suç olarak konmuş, ırsat ve ölüm cezaları uygulanacağı belirtilmiştir.

Sürecin özgünlüğünde darbeciliğe karşı açtık, bilinen görüşlerimiz, kadroların önderliğinde onayına rağmen, kararlar tüm bölge ve alanların komite ve silahlı birlik sorumlularının ortak tavırları alınmış ve uygulanmaya konmuştur. Baştan beri darbeciliğe karşı, hareketimizin devrimci emniyetini korumak için, 1 Nolu kararın alınması kadrolarımızın ortak kararı. Kararlar uygulanacaktır. Darbecilik, tüm entrika, hile, yalan, demagoji ve kontraforilla takaslarına rağmen devrimci doktrinimizle kadroların kolektif bilinci ve kendilerine güveni sonucu falg almıştır. Çünki darbeciler ne hareketimizi, ne tarihimizi, ne de kadrolarımızı tanıyamamaktadırlar. 13 Eylül'den itibaren "Bu yıl açmazdır, bataktır, batıkça batacağıdır..." dedi. Süreç ırsatınsız böyle gelişmiştir, gelişmeye de devam edecektir. Türkiye devrimci hareketi, darbeciliği yaşıyacaktır, on onurlandıracak kadar tarih bilincinden yoksun, apolitik ve ırsatçı olabilir. Emekle, güzelliikle, onurla, sabırla ve kanla yazılmış devrim tarihini kırıltırmayacağıdır. İstediği ki, bugün darbeciliğin hamiliğini soyunuyor onları lanetliyoruz. Ne yazık ki, birçoğu tersini yapıpaktı ve ırsat bu ırsat deyip hareketimizi suni olarak bölmek, amacında olanlara yardımcı olmak istemedikleri. Devrimci Sol'un parçalanması, darbeciliğin meşrulaşması hiç kimseye bir şey kazandırmaz, tersine zarar verir.

Darbe yapılmadık aşırı suç ve şiddetle cezalandırılmadık. Biz bunu bilerek ve aheni işlenmiş suçla rağmen, mevcut alan bilince çıkartmak ve sonuna maddi temellenmeyi yok edelim için, bir yarıyla darbeciliğe karşı mücadeleyi kadrolarımızın eğitimi ve devrimci doktrini faaliyetleri olarak ele aldık. Bunun olumsuz sonuçları da görüldü, görüyoruz.

Devrimci demokrasi, herkesin is-

tediğini yaptığı, hiziplerin, komplocuların, darbecilerin birbiri takip ettiği anarşizmi bir durum değildir. Devrimci demokrasi suç ve ceza kavramları da vardır. Suç ve ceza kavramları devrimci adalete karşılığı bulacaktır. Suç işleyenler cezalarını çekmek zorundadırlar. Aksi halde tarihimize, şehitlerimize, devrimci adanmışlığı çönmüş oluruz. Öncelikle de emekle, sabırla, ırsatla yarattığımız hareketimizi kırıltmaktır.

Halkımızın, örgütümüzün geleceği için, devrimci halk kıldarının yarıncı yöneticileri olarak halkın adaleti uygulamak ve devrimci adaleti yerine getirmek sorumluyuz. Bu görev tüm devrimcilerindir. Çünki yalnız hareketimiz değil, genel olarak tüm devrim tarihi kırıltılmak istenmektedir. Devrimci harekette bu pisiği temizleyeceğiz. Hiç kimsa darbeciliği himaye ederek darbeciliğin yaşayacağı anlamamalıdır.

Darbenin kendisi şiddetli, anlayışı ve mantığı gereği şiddetle sonuç almak istemiştir. Bu anlayışın sonucudur ki, kendilerine tanınan demokrasiye de reddetmiş, kadroların kararına uymamış, bu kararlardan kaçarak ayrılığı meşrulaştırıp yaşamaya çalışmıştır. Hiçbir güvencesi yoktur. Tek güvencesi şiddet yoluyla gasp ettikleri maddi varlığımızdır. Hiçbir alan ve bölgenin sorumlu ve komiteleri darbeciliği desteklemiyor. Buna rağmen "Gerçek Devrimci Sol bizz" deme yüzüzlüğünü gösterenlerin aklı melekelerinden şüphe etmek gerek. Bunun tedavisi ise mümkün değildir. Birer paresiz, acındırıcı, zavalı olarak hala yalan, demagoji ile varlık ispatı peşindedir... Hastalıklı ruh halleri ve küçük dünyalarında hala insanlar mahalle dedikoduları ve kontraforilla propagandalarıyla aldatmaya çalışıyorlar. Ne yazık ki, gelinen aşamada yalan ve hileleri artık kendilerini vuruyor. Biraz daha batıyorlar ve hiçbir amaçları kalmayan bu darbeci çete, sadece ve sadece kendi can güvenliğini sağlamak için bazı insanlara suç işletiyor... Onlara üzülüyoruz... Darbeci çete şeflerine alet olmayan, hareketimizin adaletine güvenerkek gelip teslim olm, özeleştirii sürecine girin diyoruz. Darbeciliğin hiçbir "masum" gerekçesinin kalmadığını, darbeciliğin gerekçesinin olamayacağını, tekrar belirtiyoruz. Darbeciliğin hareketin sorunlarını tartışmak için yola çıkmadığı, yönetimi ele geçirmek ve bunu başarmaması durumunda gasp ettikleriyle ayırılıp, tekkesini kurup, can güvenliğini sağlamak istediği her yönüyle açığa çıkmıştır.

Halk, devrimcileri tarih önünde darbeciler neden cezalandırıldı diye değil, darbeciler neden meşrulaştırıldı diye yargılayacaktır. Bu gerçeği herkes görecektir... Uymayı görev biliyoruz.

Uğur'ları, Şengül'leri katlettiniz AMA UMUDU ASLA...

Şimdiye kadar şehitlerimizle büyüydük, onların gücüne aldık. Bugün de, dün olduğu gibi... Katliamlarınız, infazlarınız, senaryolarınız sizi vuran politikalarla dönüşecek... Çünkü bu ülkenin binlerce yeni Uğur'u, Şengül'ü oldukça geleceğe olan umudumuz hep diri, kavgaya bayragımız hep yükseklerde kalacak, Uğur ve Şengül'ün ardından binlerle "Hepimiz Bir Uğur ve Şengül'üz, BİZİ TÜKETEMEZSİNİZ" diye haykırıyorsunuz. Açlık grevleri ve gösterilerle şehitlerimize sahip çıkıyor, yargısız infazlara karşı örülen duvara bir tuğla da bizler koyuyoruz.

"Lanet olsun hepinize, Uğur'umuzu niye katlettiniz, niye katlettiniz Uğur'umuzu..." Arkadaşlarımız Veteriner Fakültesi'nde katliama duydukla! Şifkeyi sloganları ve marşlarıyla dile getirdiler... Uğur'lar yürüyor, umut büyüyor...

Devrimci Sol İmzalı Pankartlar Asıldı, Yazılmalara Yapıldı

1 Mayıs gecesi Bağlar'da, "30 Nisan '93'te Katledilen Yoldaşlarımız Ölümsüzdür" "30 Nisan '93'te Kadıköy'de Katledilen Yoldaşlarımızın Hesabını Soracağız" sloganlarını yer aldıkları Devrimci Sol imzalı duvar yazılamaları yapıldı. Ayrıca 2 Mayıs sabahı da "Bahariye'de Katledilen İki Şehidimizin Hesabını Soracağız, Devrimci Sol" imzalı bomba suyu verilmiş bir pankart asıldı.

Sultanahmet'te duvarlar Devrimci Sol imzalı "Kadıköy Katliamının Hesabını Soracağız", "Kanla Yazılan Tarih Silinmez", "Halkız Biz Yeniden Doğarız Ölümümüzde" sloganlarıyla donatıldı.

DEV-GENÇ, Katliami

Motoflorlarla Protesto Etti
2 Mayıs Pazartesi günü Kadıköy Ziraat Bankası ve 3 Mayıs Pazartesi günü Kasımpaşa'da bir ot galerisi DEV-GENÇ tarafından motoflorlanarak tahrip edildi.

Diyanet ve Bursa'da Forum

Bursa'da 3 Mayıs Pazartesi günü Uludağ Üniversitesi'nde düzenlenen forumda "Katledilen İYÖ-DER'li öğrenciler Şengül ve Uğur'u Unutmayacak, Katledilen Hırsız Soracağız-Bursa Dev-Genç" imzalı pankart asıldı. Yapılan konuşmalarla kıyılar ve katliamların mücadeleyi engellemeyeceği belirtilirken, "Uğur Şengül Yaşayır Mücadelemiz Sürüyor", "Katliamlar Mücadelemizi Engellemeyecek", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz", "Halkımız Kazanacaktır" sloganları ve alkışlarla forum sona erdi.

Diyanet Dicle Üniversitesi Top Fakiyesi Kentinde İYÖ-DER'i öğrenciler tarafından 6 Mayıs Çarşamba günü yapılan forumda ise konuşmaların ardından Şengül, Uğur ve tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. 100'e yakın öğrencinin katıldığı forumda "İstanbul'da Katledilen İYÖ-DER'li Hırsız

Sorulacaktır", "Birme Faşizm", "Bij Serhidane Gaila", "Gözetilmez Biz Yildırım" sloganları atılarak, öğrenciler ellerinde "Polis İdare İptirliğine Son", "Polis Üniversiteni Delo" yazılı dövizler taşıdılar.

İÜ'de Anma

İÜ öğrencileri 6 Mayıs günü 1972'de anılan edilem Deniz, Gençlik, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan ve 30 Nisan günü katledilen Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'la ilgili bir anma yaptılar. Devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan anmada, Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un mücadeleleri anlatıldı. Daha sonra forumda Uğur Yaşar Kılıç'ın eski bir arkadaşları konuşma yaptı. "Uğur'un öldürüldüğünü duyurca buraya geldim. Kapı gürültüsü işitiriz. O pok işi bir insandı. Benim işimdir, güneşimdir. Nasıl koydılar ona. Ben sizler gibi değiliz. Ağlamak, acıyı yakmak işitiriz. Öldürüyorlar genç fidanları. Bana karşı durmamız lazım. Hesap somalımız ama kendi yasalarına kendileri de uymuyorlar. Yaptıkları yanlışları kalmamalı. O pok işi bir insandı. O insandı. Duygulu, düğünce, başkalarının iyiliğini isteyen bir insandı. Hiç tanımadığı, bilmediği insanlar için öledi. Benim işi hayat Uğur'suz daha da karantlık olacak. Ama dayanılmaz. Dayanılmaz." dedi

İÜ Veteriner Fakültesi Öğrencileri: "Örman Yürekli Yoldaş Seni Unutmayacağız"

Aviclar Kampüsü'nde, Uğur'un okuduğu Veteriner Fakültesi'ne giriyoruz. Her tarafta Uğur ve Şengül'ün resimleriyle dolu. Koridorlar karantillilerle bezenen dört bir yanı Uğur'un resimleriyle kaplı bir masa açılmış. Öğrenciler yakalamada Uğur ve Şengül'ün resimlerini olduğu kolları taşıyorlar. Fakülte girişinde alana alkışlarla toplanıyorlar. Bir pankart açılıyor:

"Örman Yürekli Yoldaş Seni Unutmayacağız... Uğur'un pek çok resminin altında da bu sloganı görüyoruz. İYÖ-DER'iler de açtıkları pankartta "Uğurları, Şengülleri Katlederek Bitiremezsiniz" diyorlar. Gözlerde Uğur'a, verdiği mücadeleyi saygı okunuyor. Uğur'un katledilmesinin acısı hala yüreklerimizde. 150 kadar öğrenci toplanmışlar. Biri çıkıyor oraya. "Uğur'umuzu, Şengül'ümüzü katlettiniz. Ama onları katlederek bizi tüketemezsiniz. Sanılar yanılıyorlar." sözleriyle tüm öğrencilerin duygularını dile getiriyor.

"Ancak devrimci-demokrat öğrencilerimiz" adına hazırlanan bir bildiri tüm öğrencilere sunuluyor. 150 yürek haykırıyor: "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun". Ve öfkeli anlama, katliamların kanayan sloganları devam ediyor. Forum alanına çıkan çakanlar. Her çıkan ya ufak bir şarkı, ya da birkaç cümleyle ifade ediyor duygularını. Yürekler patladı, patlayacak. Bir öğrenci bağırıyor: "Lanet olsun hepinize. Uğur'umuzu niye katlettiniz ulan. Niye katlettiniz Uğur'umuzu. O güzel bir gelecek için, bizim için uğraşıyordunuz." Hep bir kulağla Çay Bellayı söylemeye başlıyorlar. Dev-Genç ve "Halkımız Kazanacaktır" marşları izliyor onu.

Bir öğrenci halayla davet ediyor herkesi... Onuz omuzla kollarını birleştiriyorlar. Sanki Uğur ve Şengül'ü daha da halayın içinde görüyor gibiydi. Halayı dışarıya, fakülte önüne taşıyorlar. İYÖ-DER'li öğrenciler pankartlarını fakültenin camlarına asıyorlar. Ve 150 yürek kol kola yürüyor geçiyor. En önde "Örman Yürekli Yoldaş Seni Unutmayacağız" pankartı. Meslek Yüksek Okulu'ndaki postayene kadar sloganları yürüyorlar.

Postanede Adalet Bakanlığı'na sorumluların yargılanması için telgraf çekiyorlar. Biraz sonra Uğur ve Şengül'ü katledilen ortaya çıkıyor. Sivil meslek, çevik kuvvet polisleri Meslek Yüksek Okulu'nu kaplamada beklemeye başlıyorlar. Öğrencilerin telgraflarını çekmek için ka-

rarlılıkları karşısında 10-15 dakika bekleyip, diğer fakültelerdeki döviz ve pankartları toplayarak geriye dönüyorlar.

Telgraf çektikten sonra öğrenciler de Meslek Yüksek Okulu'ndan çıkıyor, topuca Veteriner Fakültesi'ne giriyorlar.

ÖZGÜR-DER'li Alileler:

"Şuçları Neydi Açıklayın"
ÖZGÜR-DER'li aliler Şengül Yıldırım ve Uğur Yaşar Kılıç'ın Kadıköy'de infaz edilmesini protesto ederek işçileri Bakanı İsmet Sezgin'e telgraf çektiler. 7 Mayıs Cuma günü Sultanahmet Adliyesinin Postanesi'nde yakaladıkları Şengül ve Uğur'un fotoğrafları ile "Şuçları Neydi? Açıklayın!" yazısı bulunan kaptanları taşıyarak basın açıklaması yaptılar. Okunan basın açıklamasında aliler DYP-SHP koalisyon hükümetine "Kan gölü içinde yüzüyorsunuz" dediler. Çekilen telgraf metninde ise Şengül'ün katliamları onayladığı için bu unctarı boyundanda daha fazla taşınmadı bir an önce istifa etmesini istendi. ÖZGÜR-DER'li aliler Sezgin'e "Bu makamda daha fazla oturma hakkını bizler size tanımayacağız" dediler.

Uğur Mezan Başında Anıldı

6 Mayıs günü arkadaşları Uğur'un mezan başında. Kamu emekçileri, İYÖ-DER'li, TODEF'iler, DEV-Genç'leri üzerlerinde Uğur ve Şengül'ün resimlerini bulunduran pankartlarıyla şehitlerini andılar. "Hepimiz birer Uğur ve Şengül'üz. Bizi katletmekle bitiremezsiniz" mesajının verildiği konuşmalar devrim andıyla konuldu. Devrimciler şehitlerine devrim sözü verdikten sonra Uğur'un ailesini ziyarette gittiler.

Devrimci Mücadelede İşçiler:

"İnzafın Onu Kendimizi Siper Etmeliyiz"
8 Mayıs Cuma günü Belediyeye-İş Sendikası 1 No'lu şubede yaklaşık 40 işçi

İşçiydiler, memurdular, ama önce insandırlar. İnsanlık görevini yerine getirip açlığa yatırlar, sokaklara çıkırlar. İşkenceci halk düşmanlarının yüzüne umudu katledemeyeciklerini haykırırlar.

yargısız infazları protesto etmek için 2 günlük açlık grevi yaptılar. İçişler Şengül Yıldıran ve Ülger Yaşar Kılıç'ın katledilmesini protesto ederken infazların önüne set çekmek gerektiğini vurguladılar. Devrimci Mücadelede İşçiler adına yapılan basın toplantısında işçiler "Devlet Terörüne Son", "İnfazlara Katliamlara Karşı Çıkarak İnsanlık Görevidir.", "İşçi Önderiymiz Devlet Terörünün Hedefiymi" dövizleri taşıdılar. Anaya infazları, Kadıköy katliamların sorumlularını ve katillerin halk önünde yargılanmasını istedikler.

Şengülün Evinde Açlık Grevi
"Gençcekk insanlarımız Katletmelerize Seyirci Kalamayız"

Şengül Yıldıran'ın evine gidiyoruz. 30 Nisan gününü Kadıköy'de polis tarafından katledilmişlerin üzerinden 11 gün geçmiş. Acıları daha tazıptaze.

Şengülün ailesi, ÖZGÜR-DEVRİ ailesi, İYÖ-DEVRİ öğrencileri, Devrimci Mücadelede İşçiler, memurların ve sanatçıların infazları, katliamları protesto etmek ve sorumluların hesap sorulmalarını haykırarak için 2 günlük açlık grevine başlayacaklar. Evde oturacak yer bile bulamıyorlar. Herkes tepkisini bir şekilde de olsa ifade edebilmeyi hayecan içinde.

Açlık grevine başladıklarını okudukları ortak bir açıklamaları duyuyoruz: "Gençcekk insanlarımız katletmelerize seyirci kalmayacağız!" Analar gibi Devrimci Sol savacıların resimlerini gürültü taşıyorlar ellerinde. Arkalarında bir pankart "Katliamlar Biz Yıldırmaz", Şengül ve Ülger'in resimlerini küçük kukalak gibi tutuyorlar. ÖZGÜR-DEVRİ aileleri kitirdi "Varsa Cesaretiniz Önce Bizden Başlayın" diyerek sesleniyorlar. "Biz Doğrudur Sizi Öldürmeyeceğiz", "Anayız Babayız Evlatlarımız Yanındayız" dövizleriyle çocuklarını sahne çıkıyorlar. Herkesin tepkisini ortak işleri "İnfazlar Dürüstür." Katliamlardan birinci derecede işçileri ittikleri, kontrognilla hizmetkariyi işçileri Bakani İsmet Sezgin'i, Menzir ve yetesini somrulu tutuyorlar. Ve açıklamalarını "And içiyoruz ki, sonunda ölüm olsa da, katillerin ve onların yefelerinin peşini bırakmayacak, evlatlarımızın katledilmesine seyirci kalmayacağız." sözleriyle bitiyorlar.

Doğal olarak, bağışayan sohbeterinin konusu infazlar oluyor. Şengülün ablası Yurdagül'e "Katliamlardan sonra yargı organlarına başvurdunuz mu?" diye soruyor. "Yargı makamlarına başvurduğumuz halde hiçbir işlem yapılmadı." diyor. Ve gınları ekliyor: "Polis bir eve operasyon düzenlediği zaman, evlenmelerin işi

olduğunu bile bilmeden gidiyor. Yargılarken işçi gitmiyorlar. Tutukluları insanları katledi yotlar." Söze annesi karşılıyor. "Madem suçları var yargılasalardı. Bu bir cinayet." "Diğer analar da düşüncelerini açıklıyorlar: "Buna bir son versinler. Bugün cesedi bulunmayan, yolda, evde katedilen insanlar var. Nipte ça devlet yüzü veriyor, polis katlediyor. Madem demokrat öke diyorlar. Yalan söylüyorlar. Bunun neresi demokrasi?..."

Hiç kimsenin devlete, düzenin adaletine güveni yok. "Kim soracak infazların hesabını?" sorumuzu verilen ve odada hep bir ağızdan yükselen "Halkı Arkadaş, Biz Hesap Soracağız" yantılarını bunu doğruluyor. Güvenleri devrimcilerle, güvenleri halkın adanetinde.

Analar, babaları devlete sesleniyorlar: "Devlet bundan sonra hiçbir vatandaşın kaptısını oy istemek için palmazın, onlara verilecek tek oymuz bile yok." Sohbettein sonunda "Çocuklarımızı tek bir suçu var. O da halkını sevmek. Onlar güzel bir gelecek için mücadele ediyorlar. Bilsinler ki çocuklarımız hiçbir şey yıldırmaz. Biz de onların yanındayız." diyerek öğütlerini, kızlarının mücadelesine omuz veriyorlar.

Kapı sözcükleri geliyor. Ellerinde karantillerle ziyaretleri geliyor. "Devrimci Mücadelede Başlıklar ve İktidali Halkı" adına gelen arkadaşların karantillerine işgirdiklerini anlamı mesajı herkese okuyor: "Kavimlerin bilincinde olan arkadaşlarımız yamalarının sonuna kadar kaygıların içinde olduklar. Bizler de onların mücadelelerini savunuyoruz ve diyoruz ki UMUDU KATLEDEMEYİNİZ."

Biraz sonra İçişlerin Sesi gazetesi çalışanları ve okurları "Hepimizin başı dik olsun. Devrim geçitlerini koruyalım" sözleriyle yaşananları açıyla paylaşmaya geliyorlar. Yeni Şengül'lerin, Ülger'ların yetiştirilmesine olan inancımızı açlık grevindekilere bağışları dileyip ayrılıyor.

Kamu Emekçileri: "Üğurların Katlettiniz, UMUDU ASLA!"

Mode'da katledilen iki devrimci kendileri gibi demokratik mücadele veren insandırlar. Ve doleysiyası bugün Ülger'ları, Şengül'leri vuran kurşunları yaran kenderinin hedef seçebiliyor. Kaldı ki devlet terörüne karşı tavır almak insanlık göreviydi.

Bu binliğe 12 Mayıs günü, Çalaloğlu'nda Hürriyet gazetesi önünde toplanan 200'den fazla kamu emekçisi "Devlet Terörüne Son", "Yargısız İnfazlara Son" diye haykırırlar. "Nisi Hürriyetimiz" diye-

rek faşizmin terörüne boyun eğmeyeceklerini dile getirirler.

TUM MALİYE-SEN, 1, 2, 3 nolu şube, EĞİT-SEN 1, 3, 5 nolu şube, SAĞLIK-SEN, BEM-SEN, TUM BEL-SEN 3,6 NOLU ŞUBE, TARIM-SEN, ORKAM-SEN, HABER-SEN (Beyoğlu Yakası)'e bağlı kamu emekçilerinin umudunu katledemeyeceğini haykırması görevini biliyor ve "Üğurların Katlettiniz Umudu Asla" mesajını iletiyorlar.

Eylemlerinin kamuyu nezdindeki meşruluğuya hareket eden ve trafikle katliptatlıklar önde üzerinde kitadiden hesap soran memurlar yaptıkları açıklamada "İnfazlar, işkenceler, katliamlar, cezaevlerinde işgenciy uygulamalar, insanlık onurunu yeneemeyecikler" diyorlar. Açıklamanın bütüyle birlikte kitle hep bir ağızdan "İnsanlık Onuru İskenceyi Yenecek" sloganını atıyor.

"BEM-SEN'i Memurlar" imzalı "Bira Hangimizde?", "Susmak Onaylamaktır", "Yargısız İnfazlara Son", bu işi dövizler Hürriyet gazetesi önüne bırakıyor. Kamu emekçilerinin çokluğu alkışları ve sloganlarıyla Çalaloğlu'nda güçlü bir ses yayılıyor; "Hepimiz Birer Ülger ve Şengül'üz".

"Sevmeyi ve sevilmeyi bilen bir ateş parçasıydı"

Üğür ve Şengül'ün katledilmesinden sonra Şengül'ün öğrencisi olduğu İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde açılan deftere arkadaşları, dostlar durgu ve düşüncelerini yazdılar. Bunlardan birkaçını yayınlıyoruz.

- ☐ Aslında ne yazacağımı bilemiyorum. Ne demek gerekiyor. Bizi yıldırarak ve bir ateş için yapılan bu alpaça saldırılar düzenle olan hincımızı ve kinimizi biraz daha biliyoruz. Şengül'ler ve Ülger'lar bizim kavgamıza yavaşcağlar. Bitmedi bu kavga sürüyor, sürece Yüzüzdü aşkın yüzü oluncaya dek.
- ☐ Fakülteye 1990 yılında kayıt yaptırmaya geldiğimde, ilk tanıştığım insan Şengül olduğu için onu unutabileceğimi hiç sanmıyorum. İnsanların birbirleriyle kıyasıya yarıştıkları, bireyciliğin, çıkarılışın son safhaya vardığı bir dönemde, sıcağı, sevecen, içten ve fakülteye gelmeden önce büyük bir sempati duyduğum devrimcilerden biri olan o insanla tanışmak çok güzeldi. Ötüm hiç kimsesiz yakışmıyor. Tüm insanlığın geleceği, halkı için güzel duygular besleyen, mücadele eden insanlara ise hiç yakışmıyor. Her gün yargısız infaz haberlerinin yayınlandığı, duyulduğu günümüzde yaşam hakkını savunmak insan olmanın en temel gereğidir. Şengülün unutulmamacı! Mücadelesi onun gölgesinden çıkan bin insanla daha da büyüyecek devam edecektir. Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlıktan Bir Arkadaş.
- ☐ Sevmeyi, sevilmeyi bilen bir ateş parçasıydı. Üstümleri süreç içerisinde mücadeleleri her şeyiyle yaşamıştı bili. Özelemlerin burçlarda ve savas alanlarında savasın nefendiy. Sevecenliği ve güçlüğünü unutmayacağız.

O mükemmel bir kafa

mükemmel bir yürek

Yumurtkanyla erkek

gözleriyle çocuktu

Hudutuz ve Allah'ız bir baştı o

yoldadı o

N. Hikmet

- ☐ Gün gelip de Şengül'ün öleceği ve onun için okula çalışma yapılacağı asla aklıma gelmezdi. Şu an bile hala, onun ne zaman kantinden içeri girip dostlarına selam verdiğini düşüncesini taşıyorum. Onu ölmüş okula düşünüyorum.

- ☐ Bende hep o insanı sıkıtlığını, kararlılığı ve mücadeleye bağlılığı temsil etmiştir. Bu şekilde açığa katledilmesi için de öyleyecek söz bulamıyoruz. Faşizmin işgenciy yüzünü görmeyi açısından bu olay oldukça öğretici oldu. Şengül için yapılacak en iyi şey kavgasını kaldığı yerden sürdürmektir. İnsan mücadelesinde yavaşcağdır. Onu tanımayan olmasın onu duyan bir arkadaş

Sağlık Emekçileri:

"Onlar Ölmедiler, Aramızdalar" Devletin katliamlarına bir protesto da SAĞLIK-SEN'lilerden geldi. 12 Mayıs'ta Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde bir araya gelen SAĞLIK-SEN'liler, katliamların sorumlularının cezalandırılmasını istedikler.

12 Mayıs'ın hemşirelik haftasının ilk günü olması yüzünden açıklamalarında hemşirelerin ülkemizde konuşma ve mücadelede gahit düşen hemşirelere de değindiler.

"Birlikte Daha Güçlüyüz" pankartı açan, Uğur ve Şengül'ün resimleriyle hastaneyi donatan SAĞLIK-SEN'liler "Onlar Ölmедiler Aramızdalar" mesajını verdiler.

Devrimci Mücadelede Eğitim Emekçileri de gönderdikleri mesajlarıyla "İnfazların, kayıpların olmadığı bir ülke istiyoruz. İnfazlara karşı durmak herkesin görevidir," dediler. Kutlama sırasında Özgürlik Türkiye bir dinciler verdi. Ayrıca protestoya katılanlara 30 Nisan günü Şengül Yıldırım ve Uğur Yaşar Kılıç'ın katledildiği evden geçen kurtulan tank Erğül Üzümzind'i anlatılan video kasetten izlettiler.

MSU Fen-Edebiyat Fakültesi'nde Boykot ve Şenlik

MSU Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencileri 12 Mayıs günü dersleri ve sınavları boykot ettiler. Öğrenci derneği (FEFD) tarafından gerçekleştirilen boykota öğrenciler derslerin yanı sıra sınıfları da boykot ederek kantinde bir şenlik düzenlediler.

"Yarın arkaadışlarımızın katledilmesi için, Uğur'u ve Şengül'ü halayına ugunamak için, 12 Mayıs yarşamba günü boykota ve şenliğe katılmam" çağrısı yapan FEFD'ü öğrenciler yaptıkları

Yeni katliamlar olmasını istedikler. Şehitleri Uğur ve Şengül için yürüdüler. Onları katledenlere öfkelerini haykurdular.

basını açıklamasında "Artık sıra harangimizde dedirtecek kadar pervasızca saldırıların devlete karşı bir ses de biz olalım."

"Yaşasın Katliamları Protesto Boykotumuz-MSU-FED'ü ve Uğur ve Şengül Demokratik Üniversitesi Mücadelemizde Yaşasın-İYÖ-DER'leri" yazılı pankartların açıldığı şenlikte şifirler okundu. Şenlikte yapılan konuşmada "Onlar demokratik üniversite mücadelesi veren iki umut fidanıydılar. Onları katletmekle inançlarını, düşüncelerini, yarınlarınıza karşı edemeyebiliriz," denildi. Konuşmadan sonra "Yargısız İnfazlara Son", "Uğurlar, Şengüller Ölmöz" sloganları atıldıkları, öğrenciler Şengül ve Uğur'un fotoğraflarının bulunduğu masanın üzerine karandillerle donatıldı.

Grup Özgürlik Türkiye'nün söylediği türküler eşliğinde çekilen halaylara Uğur ve Şengül'ü uğurlayan öğrenciler "Bize Ölüm Yü" marşı söylenirken, bir kez daha "Umudu Katledemezsiniz" dediler.

Uğur güzel umutlar beslemişti yarınlar için... Arkadaşları mezarı başında anıtlılar, söz verdiler: "Umudu büyüteceğiz!"

Yıldız Üniversitesi Öğrencileri: "Burjuvazi Katletti İkimizden İkimizi"

Yıldız Üniversitesi Öğrenci Derneği 12 Mayıs günü gerçekleştirdiği bir günlük açlık grevini yargısız infazlara protesto etti. Öğrenciler yaklaşık 50 kişinin katıldığı açlık grevini Şengül Yıldırım'ın ailesini ziyaret ederek bitireceklerini duyurdular. Daha sonra öğrenciler açlık grevini marşlar ve türküler söyleyerek, halaylar çeker sürdürdüler.

13 Mayıs günü, Yıldız Üniversitesi öğrencileri forum ve yürüyüş düzenleyerek kampüste polislin bulunduğu yere kan attılar.

"Polis Yargılı İnfazlara Sessiz Nama Susmak Unyamaklar-Mittan Gençlik", "Burjuvazi Katletti İkimizden İkimizi"

tandığı Erğül Üzümzind adlı arkadaşımız şans eseri kurtulabildi. Fakat arkadaşımız kan görevlili olmadığı için okuluna gelmiyor ve hayatı tehlikede. Arkadaşlar infazlara, katliamlara sessiz kalmayalım. Daha ne kadar susacağız. Birçoğumuz öğrenci evinde kalyoruz. Yarın bizim de kaldığımız evin basılıp, katledilip terörist diye tanıtılmak istemiyorsak, sessizliyi kışkırtalım" diye öğrenciler ne kadar yakınlarda olduğunu anlattı öğrenciler.

Başka bir öğrenci ise yaptığı konuş-

mada, "iki arkadaşımız katledildi. Kana dözmeyorsak. İnfazları katliamlara, dar demek için bugünden sesimizi yükseltmeliyiz. Onlar öylesine kan içiler ki, Uğur ve Şengül'ün diktiğimiz fidanı parçalayacak kadar vahşetlebebiliyorlar. Kana doymadılar. Daha kanımızı istiyorlar. Şimdi polislin olduğu yere yürüyerek kanımızı onlara atacağız," dedikten sonra öğrenciler yürüyüşe geçtiler.

"Devrim Şehitleri Ölmüşündür", "Katiller Bulunsun Hesap Soracağız" sloganlarıyla dırganı çikan öğrenciler çevrede bulunan polislere "Kan içiler, kan istiyorsanız alın size kan" diyerek içinde kanı temsilen kırmızı su bulunan şişeyi yere atarak kıldılar.

Tekrar kampüs içine dönen öğrenciler "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Kan İçicilerden Hesap Soracağız" sloganlarıyla yürüyüş yaparak Mimarlık Fakültesi önüne geldiler. Burada da polisi teğhisi üzerine konuşmalar yapan öğrenciler tekter Ortta Bahçe'ye yürüyüş yaptılar. Orta Bahçe'de "Hayat Denilen Kavga Girdiği" marşını söyleyen öğrenciler "Uğurlar, Şengüller Ölmöz" sloganını atarak dağıldılar.

AYÖ-DER'liiler Şehitlerini Mücadele İçinde Yaşatıyor

"Her Birimiz Birer Şengül ve Uğur'uz... Katliamlarla Bizleri Tüketemezsiniz", "Mücadelemizi Boğamazsınız" diyen AYÖ-DER'li öğrenciler bu çerçevede yetimlikleri düzenlediler.

6 Mayıs günü Hacettepe Üniversitesi

Basından tepkiler...

Nallı GÜRELİ (Milliyet, 7 MAYIS) YARGISIZ İNFAZLAR

"Kim bu genç insanları? Bin Uğur Yaşar Kılıç, İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi öğrencisi. Evet, Üniversitede okuyor, halen öğrenci. Ya öbürü, Şengül Yıldırım adındaki bir genç kız. Edebiyat Fakültesi öğrencisi.

Bu iki üniversiteli öğrenci 30 Nisan gecesi Kadıköy'ün Bahariye semtinde polislerce düzenlenen bir operasyonda "Ölü olarak ele geçirildi."

Bu da "yargısız infaz" mıydı? Gençler yargılanıp ölüme hüküm giymemişlerdi. Üstelik Uğur Yaşar Kılıç 18 Nisan'da polislerce gözaltına alınmış, 2 gün sonra serbest bırakılmıştı.

Nişin serbest bırakılmıştı? Yargının değil, polisin verdiği hüküm infazı mı kararlaştırılmıştı? Yok! Herneki öyle, anarşist, terörist, vatan hainiyi, bölücüydü, suçlu buydu diye tefakuramamıza bakalım.

On gün önce elinizde çocuk. Varsa suç verisizni mahkemeye; yargılansın. Öyle "Teslim ol! çalmışın uymadı. Polise açt! aç!" gibi safsatlarla da hemen yine piyasaya sürülmeyi. Kimse yutmuyor arı onları."

Yazgılı Aldoğan (Günaydın, 7 Mayıs) HERHALDE HÜKÜMET POLİTİKASI

"... Ve 'Devletin yürütmesi gereken işleri' doğru düzgün yürütmüyor gidiyor mu acaba? Bir süredir giderken en ilgisiz ve tarafsız kişilerin gözünde bile 'garp' karşılanmaya başlanıyor bu 'yargısız infazlar', yarın ölü ele geçirilmelerden önceki gün bir yenisinden beklenen ortaya çıkar sürüp bir tank alışı yicne nedatılıyor. Kadıköy'de iki öğrencinin ölü olarak ele geçirilmesi sırasında ortaya atılan üçüncü kişinin var olup olmadığı sorusu, o üçüncü kişinin tanıklığıyla yanıtını buluyor. Evet, üçüncü kişi var ve üçüncü kişi bir başka yicne kaçtığı ve yansı giderdiği için bugün hayatta olan genç öğrenci.

Tabii işin en acıklısı, bütün bunlara SHP'nin de ortaklık etmesi. Kurultayın bir İnsan Hakları Bakurğı, edoşiz bir Adalet Bakanlığı sahibi SHP de yargı ve çağdaş idarelini indirdi bir birlikte bu karanlık tablonun izleyicisi olmaya devam ediyor."

Leman dergisi 78 sayısında yargısız infazları kapağa çıkardı.

Beştepe Kampüsü'nde İstanbul'da katledilen ÜYÖ-DE'RLİ Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım ve 6 Mayıs şehitleri için bir forum düzenlendi. ÜYÖ-DE'RLİlerin düzenlediği forum tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuya başladı. Forumda "Uğur ve Şengül Demokrasi Üniversitesi Mücadeleimizde Yaşayor-ÜYÖ-DE'RLİ" imzalı pankart ve "Yargısız İnfazlara Son", "Haklıyız Kazanacağız" ve "Ölülerin Anıları" sloganları okundu. Marşların söylendiği forumda öğrenciler katliamların mücadelelerini sürdürmeye çağırıldılar.

Yaklaşık 150 kişilik katıldığı forumda konuşmalar sık sık "Devrim Şehitleri Ölümüştür", "Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla kesildi.

Aynı gün Gazi Üniversitesi Meslek Eğitim Fakültesi'nde ÜYÖ-DE'RLİ öğrenciler bir dizi düzenlediler. Türküler söylenip, hıyalaların çekildiği diyetide Uğur ve Şengül'ün anısına bir de konuşma yapıldı.

Gazi Üniversitesi Meslek Eğitim Fakültesi ve İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi Merkez Kampüsü, Hacettepe Üniversitesi Beştepe Kampüsü, Ankara Üniversitesi Ege Eğitim Bilimleri Fakültesi, Hukuk Fakültesi, Siyasal Bilimler Fakültesi'ne anılar asıldı, sınıf konuşmaları yapıldı.

6 Mayıs günü Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi kantininde, Uğur ve Şengül'ün katledilmesini protesto etmek için öğrenci derneğinin düzenlediği bir forum yapıldı. Yakalanan Uğur ve Şengül'ün resimleri tükən öğrenciler, "Uğur ve Şengül'ü Mücadelemizde Yaşatacağız", "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadeleimiz" yazılı dövizler taşıdılar.

UL-DE'RLİ Öğrencilerin Basın Açıklaması

UL-DE'RLİ öğrenciler 6 Mayıs günü Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın katledilmesini protesto etmek için basın açıklaması yaptılar.

Diğer devrimci-demokrat öğrencilerin de katıldığı basın açıklamasında olayın çok açık bir yargısız infaz olduğu, polis bittir devrimi ve meşru hukukun üzerinde bası yaratmak istediği vurgulandı.

Cumhuriyet Üniversitesi'nde TODEFİİ İmza kampanyası:

Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın katledilmelerini protesto eden Cumhuriyet Üniversitesi'ndeki TODEFİİ öğrenciler imza kampanyası başlattılar. İmza kampanyası halen devam ediyor.

Ayrıca 14 Mayıs günü Sivas İHİD şubesinde yapılan basın açıklamasıyla yargısız infazlar protesto edildi.

Anadolı Üniversitesi'nde Anma

13 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesi kantininde yapılan forumda katilim protesto edildi. Polis yığın güvenlik önlemleri aldığı forumda, devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. AÖÜ'Ülilerin, DPG ve İçişleri Yolu okurlarının katıldığı forum sloganlarla bitirildi.

Adana ÖZGÜR-DE:

"Demokrasi adına cinayet"

Adana ÖZGÜR-DE, basın açıklaması yaparak kurşuna dizme şeklinde gerçekleşen katilimi protesto etti. "İktidar demokrasi adına cinayet işliyor. Bu iktidardan infaz işledikleri suçların hesabını insanlık adına tarih önünde soracağız" diyen ÖZGÜR-DE'RLİler, kamuoyunu bu hesabı sormaya çağırıldılar.

BEM-SEN: "İnfaz edildiler"

Tüm Belçika Emekçileri Sendikası (BEM-SEN) tarafından 4 Mayıs'ta yapılan basın açıklamasında Şengül ve Uğur'un bir hafta çıkmadan eve gelen Kadim Emniyet Amirliği'ne bağlı ekiple tarafından infaz edildikleri belirtilmiştir. "Haklıları bu iş insanı olayın yargısızlığı 30 Nisan akşamında kadar haklarında herhangi bir yakalama ve tutuklama kararı olmadan insanlardır. Bu örnekte istemez insanlarını kafasına 'Şimdi Sıra Kimde?' sorusunu getiriyor." denildi.

Firat ÖZGÜR-DE:

"İnfazlara bir yenisi daha eklendi"

Firat ÖZGÜR-DE'nin yaptığı basın açıklamasında

"Polis bu insanları yargılamaz, hüküm vermez ve infaz etmez. Son dönemde de genel politika haline getirilen yakala ve yok et mantığı burada da devleti için bir çare insanın yaşamı hakları ellerinden alınmıştır." denilerek bu politika protesto edildi. ②

Henzir ve çetesi bir devrimciyi daha katletti

Gecenin karanlığında ölüm haberi gelen kurşun çikgıkları, bu kez göğünüzü bir devrimciyi daha katletti.

İstanbul polisi Fatih Çarşamba'da gündüz gözyüze bir cinayet daha işledi. Halit Devrimci Öncüler'in olduğu belirlen Aydede Sarıkaya Saat 12.00'de gittikleri evde kimin kaldığını bilmiyorlardı. Katletmek için gittiler ve katlettiler.

Polis katliğı kişinin ismini açıklayamadı. Kurşuna dizdikleri devrimcinin cesedini basına göstermediler. Eve hiç kimseyi sokmadan mühürlendiler. Senaryo yine aynıydı. "Hücrevine baskın düzenlediği, çıkan çatışmada terörist ölü ele geçirdi."

Görgü tanıkları 10 dakika içinde her şeyi olup bittiğini, evden bir ceset çıkarıldığını anlattılar. Herkesin gözü önünde gerçekleşen yargısız infaz "çatışma" süsü vermeye çalışan polis, basına kapadıkları kurşun izlerini göstererek imza etmeye çalıştı. Yalanları o kadar hesapsızdı ki, kapadıkları kurşuna duvarladıkları kurşun izleri aynı hızla, aynı sayıda değildi. İnfazın ardından ne ceset ne de ev kendilerini göstermediği halde, burjuva basın yayın organları yine "çatışmadan", "örgüt evi"nden bahsettiler. Günaydın gazetesinin muhabirlerinden Rıdvan Biri ve Alptekin Aydoğan gördükleri evde patlayıcı madden, uzun namlı silah ve örgütsel doküman olduğunu bile tespit edebildiler.

Sarıkaya'nın cenazesi Firuzköy mezarlığında ailesi, yakınları ve ÖZGÜR-DE'RLİ ailelerin katıldığı törene toprağa verildi. Polisin yoğun güvenlik önlemleri altında cenaze töreninde saygı duruşu yapıldı mezarına kararnfller konda.

"Sıraçın şahidi bizce odur" misali bir yargısız infazın arızacı polise muhabirleri polise şahitlik ettiler.

İstanbul polisi yargısız infazların, cinayetlerin ardından yığılılığı yaymaya, kanısakıtmaya çalışıyor. Kanısakıtmak, her katliamın ardından ölmek bir öncekinden daha fazla kabarıyor. "Yılmadı, devrimcileri katledilmesi karşısında sessiz kalmadı. Kalmayacağı. Katledilen tüm devrimciler şehitlerimizdir, sahipleniyorum."

İşlenen cinayetten bir gün sonra Marmara ÖZGÜR-DE Başkan Yardımcısı Solmaz Arat yaptığı basın açıklamasında Çankaya'ya oturma haklarının yayınların önüne kökünü kanırları, yapılan katliamların hesabını vermeleri gerektiğini söyledi. Solmaz Arat açıklamasında, "İkidekin cinayetler serisine 'cellatlar', aracılığıyla olarına hızıyla devam ediyor. Politikamız karla yürümeye çalışanlar kan denizinde boğulacaklarını biliyoruz." dedi. ②

"Toplum büyük bir tehdit altındadır"

"Bu tür yargısız infazlar, zaman zaman birçok devlette rastlanırsa da en çok işte Peru gibi, Irak gibi, İran gibi ve tabii bunlardan da daha katı bir şekilde Türkiye gibi mutlakıyetçi, baskıcı ve asker devlet niteliğindeki koruyan yapılarada görülmektedir. Nitekim 89 yılında Birleşmiş Milletler'in Ekonomik ve Sosyal İşleri Komitesi aralarında Türkiye'nin de olduğu ve bu yargısız infazların had safhaya geldiği birçok ülkede uygulamaların dikkate alarak, yargısız toplu ve keyfi infazların önlenmesi için bir dizi prensipler almıştır. Ve bu prensipler 91'de Birleşmiş Milletler Viyana Komitesi bir kez daha tekrar yayınlanmıştır. Şimdi bu prensipler Türkiye hâlen tanınmamıştır. Kabul ettiğini belirtmemiştir. Çünkü pratik onun tam tersi yönündedir. Bu açıdan da baktığımızda ortaya hukuk devleti olmaması gereken, katleden, öldüren, adil yargılamaz hakkını, savunma hakkını ihlal eden, masumluk karinesini ayaklar altına alan bir organizma çıkmaktadır ortaya."

İstanbul İHD Başkanı İrcan KANAR

lanana bakan da hadiselerin bazen gözlemcisi olabilir.

"Gelinek nokta gerçekten tehliktir. Toplum büyük bir tehdit altındadır. Her ne kadar bugün bu yönümüz beliri bir azinliği hedef olsa da bu tür bir yontemle esas çalışma yöntemi haline gelmesi, usun vadede tüm topluma yontelmli bir tehdittir. Aslında o toplumun nüfusu, büyüklüğü ne kadar çok olursa olursa bir tek kişinin bile adı yargılama hakkı, savunma hakkı ihali ediyororsa, o devletin hukuklu düzeyinden şüphelenmek gerekir, kaygılanmak gerekir. Biz hadiseyi böyle tahli ediyoruz. ②

"Anılara en güzel hediye: ÖZGÜR BİR ÜLKE"

Onları bugün herkes tanıyor artık. Ali-pullu, al yazmalar içinde katı Ankara'da, katı İstanbul'da; kimi zaman elleri polise-ri yakasında, kimi zaman "vur vur, daha iyi vur ki, hesabını iyi soralım" diyerek iş-ken altında, Cazaevi kapıları onları çok iyi tanır; Demirel, İnönü ve daha nice etikli ve yetkili ağzılar da iyi bilir onları. "Kan istiyorsanız, alın size bir şişe kan" diyen ökselerinin bilmece yoktur.

Sadece öfke midir? Hayır! Yeri gel-diğinde şeklit, yeri geldiğinde vefa sim-geşirirler.

Ülkemizin kadınının yeni çehresi olduk- lar. Hüzün, acı, keder onlardan ayrılmı- dı. Ama her zaman onurlu olmasını bildi- ler. Çünkü onlar şehit analarıydı; devrim- ci çocuklarıyla dünyaya gözlerini açmış, gerçekçi yakalamış, onlarla ülkemizi, kas- sığı, sömürüyü mücadeleyle öğrenmişler- di.

9 Mayıs Anneler Günü'nde Karacaah- met şehitliğinde bir araya geldiklerinde ana olmanın zorluğunu bir kez daha ya- gıdılar. Evlatlarının mezarları bağında "Anneler Günü'ne İnfazlar Verdiniz" diye haykırırdılar.

Ökleri "Cesaretiniz Varsa Biz Ana- lardan Başlayın" diyeblecek kadar bü- yüktü. Oradan ülkelerin dört bir yanında yatan evlatlarına salâm gönderdiler. On- lar, acıya maya tutmuş yürekleriyle, "ana" olmanın direncini, ıstıplığını, kav- gayı ve mücadeleyi taşıdılar. Acıları bal, ölümleri bile güzel eylediler kavga- nın donukluğunu.

Günün her dakikasını oturup kalkarken, ayakları gürleyen, kocaman bir düğüm olup yüreklerine çökenlerin bir düğüm

letmek için oğullarının, kızlarının mezar- larına çiçek bıraktılar. "Analara en güzel hediye özgür bir ülke", "Anneler Günü'nde İnfazlar Verdiniz" yazılı dövizler taşıyan analar kendi yaptıkları helva ve kekleri dağıttılar.

Karacaahmet Mezarlığı'ndaki anı- dan sonra ziyaret yeni Şengül Yıldırım'ın ovi oluyordu. "Yakaaiman en güzel Suçları Neydi? Açıklayın..." yazan ko- kartlar oldukça dikkat çekiyordu. Şengül'e, Uğurla birlikte Şengül'ün annesini de alarak Ortaköy Kültür Merkezi'ne gidi- yordu.

Burada hüzün yok, yakınlık, dertlen- me, hasret yok. Sadece kaynağa ve gülen gözler var. Tüm analar acılı, keder- li, ama oğulları ve kızları bu duyguları parçalayıp onları gencin havasına soku- yorlarken hemen.

Gülümsemeleri, kahkahaları, espileri, neşeleri duyuluyor salonda. Birbirlerini hafızları ve kızlarını anlatıyorlar. Her

Anneler gününde onları çocuklarına götürüyorlar. Yeni oğulları, yeni kızları ile güç bulan analar, çiçeksiz ve sevinçsiz kalmadılar.

türküde gözlemlerini bir bulut geçiyor; oğula, kızı döndüğün bir bulut. Sıra halay- larla geldiğinde, bu bulutlar da yok olup gidiyorlar. Müziğin coşukluğu ritmi, yeni oğullarının, yeni kızlarının ısrarları onları bir anda halayın içine katıyorlar. Halay- ları gidecek büyüyor; halkaları genişliyor. Salon anaların ritimli adımlarına dar geli- yor.

Çaylar, pastalar ve sıcak sohbetler

arasında sona eren gençlik, düğmana inat analara en güzel armağan olup çıkmıştı. Bu ülkelerin orman yürekli anaları olarak, oğulların, kızlarını kollarına girerek evlerinin yolunu tuttular. "Ana olmak ger- çekten zor" diyorlar. 17 Nisan şehitlerin- den Ede Yüksel'in annesi;

"Başlangıcı bu günü kutlayamam, gü- lüp eğlenemem diyordum. Ama salona girdiğimde bu duygular Ede'nin ölümün- den 1 yıl 22 gün sonra tertemiz duyulan ve düğunceleri karşılayınca yok oldu. Ora-

da 17 Nisan'da katle- dilen yavrumu kocu- sunu duyar gibi ol- dum. Etrafında benim gibi içleri kan ağlayan, mutluluğu unuttu- fakat umutlarını yitir- memiş birçok ana-ba- ba, kardeş ve aynı ka- nı taşıyan insanlar vardı. Hepsi birbiri- riyle iç içe sarılmışlar- dı. İdeallerini kendin- de ve arkadaşlarında yaşayan gençler, bu ideallerini şakırlarında da dile getiriyorlardı.

Şarkılar eşitlik ve özgürlük kokuyordu. Çekilen halaylarda birlik ve beraberlik vardı."

Evet, Ede Yüksel'in annesine anneler gününde yazdığı bir mektupta dediği gibi: "Sen benim 365 gün annemsin. Seni her gün seviyorum. Onun için bu bir gün ka- bul etmiyorum." diyenler onlara her gün, her an yarışı evlatları- nla binimleri coşku- suyla kucakladılar o gün annelerini. *

Bir işkenleşme merkezi: "Üsküdar Merkez Karakolu"

Şengül Yıldırım'ın cenazesinin kaldırıldığı 4 Mayıs günü Üskü- dar'da gözetilme alınan ve çı- karıldığı savcılığa serbest bırak- ılan Fatma Çiçek ve annesi Nu- ran Gökçimen yaşadıklarını anlatıyor.

"Onursuz Yaşamaktansa Ölüme Daha İyi"

Fatma Çiçek: "İlk önce Çiçli Karako- lu'na götürüldüm. Burada tutanak imzalat- mak istediler. Kabul etmeyince 'Bu sefer bir sana bakl ettimisin biliriz.' deyip tekme- tokat dövmeye, küfürler etmeye başladılar. Ev adresini istediler. Vermedim. Adresimi ancak Şişli Şube'den isteyerek bulabildim."

"Evime götürüldüm. Evi aramak istedikler, 'Arayamaz- sınız. Buna hakkınız yok' deyince bu 'Sen göste- r' dediler. Buna da karşı çıkınca yice geri adım attı 'Peki amire söyleme aradık deriz.' demek zorunda kaldılar.

"Çiçli Karakolu'ndan Üsküdar Merkez Karakolu'na götürüldüm. Burada kızları ayrıncı geniş bir hücreye attı- lar. Biraazdan gelip beni ifade almak için yuları çıkardılar. Karıştırdı polisi. 'Neden Bosna-Hersek'i protesto etmiyorsunuz.' deyip 'Çirpırdı Karadeniz' marşı söyle- meye başladık. Terseleyince başımızı diğer polisi üş- ürip çıkıp nasihat vermeye başladı. O sırada içerde Üş- üri Emniyet Amir'i geldi. Beni gösterecek 'Bu kim?' di- ye sorunca Fatma Çiçek yanıma eldi. Beni tanıyor ter- rariyle 'Duyduğum göre işizmişin, bak biz sana 2 de verelim, burada bize çalı.' ifasına tepem attı. Onursuz yaşamaktansa ölümün daha iyi cevabını verdim. Onlar soruyor, ben yanıtlıyorum.

Fatma ÇİÇEK

'Buradan çıktığımda bu işlere devam edecek misin?'

'Edecekim'

'Korsana katilim mi?'

Katildim.'

'Devrimci Solcu musun?'

'Devrimci Solcuyum.'

'Peki eline silah verseler bize karşı kullanır mısın?'

'Kullanırım.'

'Her şey kabul ediyorsun. O zaman ifade de ver bakalım.' dediler. 'İfade vermiyorum, istediğinizi yapabilirsiniz.' 'Yok canım biz öyle şeyler yapmıyoruz.' diyeceği bana sefer

'Sabahat Varol' harşarızın başından ayrıncı boşalttı?' dedim. Sizi daha fazla dinleyemem deyip odadan çıkıp hücreye gittim. Hücrede türkülümlük, marşlarımıza devam ettik. Bunun üzerine Zeki isimli bir polis 'İstaklerini zi kabul ettik daha ne direniyorsunuz?' deyince daha yüksek sesle söylemeye başladık."

"Karakol Amir'i Öldürün Aşığıya Atın Dıye Bağırıyoruz"

NURAN GÖKÇİMEN: "Kızım Fatma'nın gözetilme alındığını öğrenir öğrenmez Doğançılar Merkez Karako- lu'na gittim. Kızım için endişe ediyordum. Fakat görü- şümeyiz dedim. En azından bir kuzak vermek istedim. Brak git dediler. Onlara güvendenim. Kazak aldim- za da bir bir not alsam dedim. 'Git kadın kuzak faslan ver- miyoruz.' dediler. Yavaş yavaş çıkıyordum ki kuzum sesini duyudum. Duvarda 'Sığınmak' yazıyordu. Aşağı- ya bir merdiven iniyordum. Eğinlice kızımı gördüm. Merdiven başında kızma seslendim. Tam o sırada üzerine beş

resmi polis saldırdı.

Saçımdan sürük- leyip merdivenlerin ba- şında odaya götür- düler. Yere attılar. Bu arada ben de onların

apolletlerini koparı- ldım. Daha sonra beni dışarı attılar.

"Ertesi gün karako- lu tekrar gittim. Ço- cuklar içlerinde marş söylüyorlardı. Polis

'Bak çocuklarınız ra- hat durmuyor marş söylüyorlar.' deyince

ben de 'tabii söyleye- cekler' cevabını ver- dim. Bunun üzerine

yaklaşık 10 kadar po- lis üzerine tekmele- ri yumrukları saldırdı.

Boğazımı sıkıp, saçla- rımı yoldular, çirkin

küfürler ettiler. Anı- rım dediden 'öldürün aşığıya atın' diye bağırdı. Sesim dışında duyulmuş olabileceği için dışarı attılar.

"Halktan insanlar sesini duyup yardım ettiler. Bir ta- nesi beni alıp taksiyle savcılığa götürdü. Savcılık kapı- lydı, başkına döndük. SHP Üsküdar İlçe Başkanlığı'na gittik. Oradan teker savcılığ ve gazeteleri aradık. Ele- rinden hiçbir şey gelmiyordu. Oradan hastaneye gitti- m, rapor aldım. Ertesi gün de savcılığa suç duyurusunda

bulundum." *

NURAN GÖKÇİMEN-Kızı- na işken edildigi endişesyle gittiği karakoldan böyle çıktı.

SHP Gençlik Komisyonlarından yargısız infazlara tepki

SHP Avcılar Gençlik Komisyonu: "Uğur içimizden biriydi. Onu tanıyorduk ve onun insan anlayışını, demokratik üniversite mücadelesine yürekten inanıyoruz."

Uğur ve Şengül'ün katledilmesi n ardından "Artık yeter" diyen SHP'nin Gençlik Komisyonu üyeleri pratik eylemlerle seslerini yükseltti.

6 Mayıs günü Avcılar Gençlik Komisyonu üyeleri ilçe binasını illegal ederek bir günlük açlık grevi yaptılar. SHP İl Merkezi kendi iktidarlarını sorumlu olduğu katliama kendi tabanının karşı çıkmasını hazine-madeni, karışık grevinin olduğu gün, İl Başkanı Yüksel Çengel "Onları nasıl olursun olursun, ister kapıdan, ister pencerelerden içeri atarım" emrini gönderdi. Yargısız infazları tavizsiz kalmayı onursuzluk sayan anti-faşist gençler, her ne pahasına olursa olsun SHP'den çıkmayarak eylemlerini başarıyla bitirdiler.

11 Mayıs'ta İstanbul İl Merkezinde 13 ilçe örgütünün gençlik komisyonları, yargısız infazları ve buna karşı alacakları tavni tartışarak üzere toplandılar. Şengül ve Uğur'un katledilmesi daha da belirginleşen bir gerçekliği tartıştığı toplantıya İYÖ-DER temsilcisi de katıldı. Yaklaşık üç saat süren toplantıda, ortaya çıkan bir gerçeklik vardı: SHP'nin genç tabanını kendi partilerini yargısız infazları ortada olarak görüyor ve ona tavır alıyor.

İl merkezini Yaşar Kemal'e ilgili düzenlediği geceye katılma önerisini "Biz tartışmaya geldik, öğrenmeye değil" diyerek reddeden gençler, tüm engellemelere rağmen toplantıyı gerçekleştirdiler.

Toplantıda ilk sözü Avcılar Gençlik Komisyonu adına Başkan Sevilay Yılmaz aldı. Yılmaz yaptığı konuşmada açlık grevini anlatarak eylem kararlarına karşı çıkan İl merkezine başta olmak üzere, daha önce eyleme destek kararı verip desteklemeyen ilçelerden özleştiri vermediğini istedi.

"Örgütlü Halk Yenilmez"

"Benim, Uğur'un, Şengül'ün ahabalarımın oylarıyla büyüyen SHP'yi kütülecce olan da bizim ana-babalarımızdır." diyen Sevilay, SHP'nin genç tabanının, anti-faşist tabanının SHP'ye baktığını anlattı.

"Örgütlü halk, örgütlü birey yenilmez. SHP çatısı altında olmamız bu gereği değiştirmez. Biz kökük kökük taşıyanlar değil olmayacağız."

Avcılar Gençlik Komisyonu üyeleri Uğur'ı yakından tanıyordu. Burjuva basının yalanlarına inanmayarak açlık açmaya cinayet olarak değerlendirdiyordu. 9 Mayıs günü Menzire ve cematları Fatih'te bir demirciyi daha katlettiler. Soruyoruz, bu daha ne kadar devam edecek. Neden is-

Avcılar Gençlik Komisyonu: "Örgütlü halk, örgütlü birey yenilmez." bilinciyle hareket ediyor ve infazlara sessiz kalmıyor.

tanbul İl Başkanlığı tavni koymuyor. "Kendi sordukları soruya kendileri cevap verdiler. Çünkü korkuyorlar."

"Sıra Bize Geldiğinde Feryadı Basmayalım"

Bağcılar Gençlik Komisyonu Avcılar'ın başlattığı açlık grevini 30 kişiyle ziyaret ederek destekledi. Çoğu Uğur ve Şengül'ü tanıyordu ama "Tavir alıyoruz, çünkü insanız" diyorlar. Bağcılar Gençlik Komisyonu adına konuşan İsmail Çiğin, SHP'nin iktidar olmadan öncelikle yalanlarını hatırlatarak, bunları aksine özellikle 1993'te yargısız infazların daha da arttığını söyledi. "Ben bir demokrat değilim, parti benim demediğim düşüncelerimi yansıtmıyor." diyerek, parti ile gençlik arasında önemli ölçüde kopmalar olduğunu da belirtti. "Katliedilen ilk arkadaş da terbiye değildi. Onların bismillah gelen bizim başımızda da gelebilir. O zaman feryadı basmayalım, bugünden bir şeyler yapalım." Bağcılar gençliğinin düşüncelerini daha getiren Çiğin-herkesi çağırdı: "Susma-yalım."

"Yargısız Infazları Yapanları Kadar Suçluyuz"

Toplantıda hemen bütün ilçeler görüşlerini dile getirdiler. Ümraniye Hasan Kaya umursamaz tavırlarından dolayı İl Gençlik Komisyonu'ndan istifasını istedi. Eyyup ilçesinden Ramazan Yiğit ise "Hepimiz suçluyuz." diyerek bağladı konuşmasına. "Yargısız infazları yapanları kadar suçluyuz. Çünkü sessiz kaldık."

80'a yakın genç Avcılar'da yakulan yakımları sürdürülmeden tüm ilkeye yayılması gerektiğini savun-du. Mücadele yakından olduğuna göre İl Gençlik Komisyonu üyeleri, kendin bir şeyler yapma isteği diğer gençlerin önüne bürküsü engelci karmayaya çalıştı. Bağcılar Gençlik Komisyonu Başkanı İsmail Polat, gençlerin bu tepkisini "duygusal" olarak değerlendirdi. Buna en güzel yanıtı anti-faşist gençler verdi. "Türkiye'deki işkenceler, sokak infazları,

anaları ağılatıyorsa, bacıları, kardeşleri ağılatıyorsa bu bizim suçumuz değil. Duygusalız, çünkü insanız, çünkü insanların katledilmesine karşıyız."

İYÖ-DER temsilcisi Uğur'u ve Şengül'ü anlattı. Onların katledilişini ve burjuva basının bunu nasıl yalanları besleyerek yansıttığını anlattı. "Biz SHP'yi muhatap alıyoruz, çünkü katliamları ortası olarak görüyoruz ama anti-faşist insanları her zaman için eylem birliğine hazırız." şeklinde görüşlerini anlatan İYÖ-DER'i öğrenci SHP'nin genç üyelerinin sevindirdi olduğunu vurguladı.

Belediye-İş 1 Nolu şube işçileri de toplantıydı. 18 Mayıs'ta Mada'daki evin önünde olduklarını, 19'da da telefonlarla 155'i arayacaklarını duyurdular. Gençlerin en çok da 155 öneline hollağın gitti. Polis, infazcı kimliklerini yüzlerine haykıraraklar.

"Katliam Olduğu Evlin Ölüme Karanfil Bırakacağız"

SHP İnsan Hakları Komisyonu üyesi Turgay Dönmez, bir süre kendin propagandalarını yaptıkları sonra il merkezinden onayladı. 22 Mayıs'ta katliamın gerçekleştiği evin önüne yürüyerek, karanfil bırakma eylemini ve 25 Mayıs'ta yapacakları toplantıyı açıkladı.

Yargın açlık grevleri, işgal, katliam belgilerinin milletvekillerine postalanması, Ankara'ya gitme... Onları ardi ardına sürdü. SHP'nin genç tabanı yargısız infazlara karşı bir şeyler yapabileceğini çaba sarfediyor. Onların SHP'nin vaatlerine benzemiyor. Samimi ve kararlılar.

İYÖ-DER'in 23 Mayıs'ta miting önerisine sıcak baktıysa, toplantı sonunda tüm bürokratik engellere karşın karar alındı: İŞGAL.

SHP'nin tabanı katliamların sorunu tuttukları genel merkezlerine karşı ılgal örgütleyecekler ve kamuoyunu iktidarı bin cinayetlerine son verilmesi için duyarlı olmaları çağırıyorlar. ●

RÖPORTAJ

SHP, iktidam terörünü maskeleye görevini başarıyla sürdürüyor

SHP Ankara Milletvekili Mehmet Kerimoğlu

SHP'nin ortaklığını yaptığı iktidar döneminde kırk aşkın yargısız infaz gerçekleşti. SHP her seferinde DYP'ye költük değneği okumak, devlet terörünü maskeleye görevini başarıyla yerine getirdi. Ankara Milletvekili Mehmet Kerimoğlu da becerisizce yaptığı demagojilerle ortak olduğu suçlardan kurtulacağını sanıyor.

Mücadele: 30 Nisan'da iki İYÖ-DER'li üniversite öğrencisi görgü tanıklarının gözleri önünde katledildi. Bugün devletin terörünün geldiği boyut demokratik mücadeleye sürdüren tüm kesimlerin hedefleri arasına almıştır. Bu politikalar ortaklık eden bir partinin milletvekili olarak, sizler de suskun kalmakta bu suçlara ortak olmuyor musunuz? Daha ne kadar suskun kalarak bu suçlara ortak olacaksınız? (sorunuzun daha bitmesine bile tahammül edemeyen bir sabırsızlıkta)

M. Kerimoğlu: Önce bağlan analalım. Siz şimdi bu katliamların sorumusu olarak SHP'yi gösterirsiniz baştan her şeyi kastırıp aşmam olursunuz. (Eylem der bir çığır açıyor) Şiz olaylara sadece bu çerçeveden tek taraflı bakıyorsunuz. Sorunuz da buna göre soruyorsunuz. Neden SHP katliamların sorumusu oluyor?

Mücadele: Ülkede yaşanan devlet politikalarının elbette kim hükümette bulunsunursa o sorumlu olacaktır. Yok eğer biz hükümetiz ama bizim belirlediğimiz politikalar uygulanıyor, bizim çizdiğimiz doğruya yanlış elinde bulunduran başka güçler diyorsanız...

M. Kerimoğlu: Yok onu da demiyorum. Dünyanın her yerinde iktidarı kim ayağı vardır. Birisi partiler diğeri ise demokratik başlı kurumlardır. 12 Eylül'de birlikte bunlar budumşuk. Daha sonra ise yalnız partiler aranıya sürüldü. Demokratik başlı kurumlara ise hep engellendi. İşte bu kurumlara işletilmemek gerekir.

Mücadele: Biz İstanbul'da yaşanan yargısız infaza döneelim. Bu insanlar da zaten demokratik mücadeleleri sürdüren insanlardır. Bu gün infaz edildiler. Deliller ortada, infazdan sağ kurtulan bir öğrencinin aklamaları var ortada. Daha ne bekliyorsunuz?

M. Kerimoğlu: Bekledikimizi kim söylüyor. Onları duyduğumuzda, hemen İstanbul il Örgütü'ne bilgi verelim. Araştırma yapım, nasıl olduğu hakkında rapor hazırlanacaktır sonra parlamentoda, 450 kişilik bir parlamentoda 360 kişilik birer sağ görüşe karşı 54 kişiyi ne yapabiliriz onu yapacağız. Bu infazlarda SHP kadar geçen seçimlerde sandık başına girmeyen, seçimleri protesto edenler de pay sahibidir.

(Ayrıca tartışmalar arasında) Siz ve sizin gibi düşünün 450 arkadaş da geçecek Meclis'e yine bir şey yapamazsınız. Toplumun örgütlenmesi şart.

Mücadele: Biz dediklerinde seçimleri protesto edenler, sandık başına girmeyenleri doğrudursunuz. Onlar da toplantı örgütünü ve siyaset alanında yer almasını istiyorlar ve bunun mücadelesini verdikleri için katlediliyorlar. ●

Onur savaşıdır onur boynun eğmemektir

Fikri Keleş (1970-....)

"Ölmeyi bilerek
yaşamı onlar...
Aynılığı bilerek sevdi...
Aşılması bilerek güdüler
Acıyı bilerek göğüslediler
Sözlerini bilerek söylediler"

Ali Yılmaz (1971-....)

"Devrimci insan korkularını yenen insandır. Korkularından ders çıkarmasını bilen ve gelişimi için kullanan insandır." (Solmaz Karabulut) Halil Ateş, birçok kere ölüme tanışmış ve her defasında ölüme atlayabilmiştir. Bu ölüm değildi, bu halkların kurtuluş mücadelesinde toprağa düşen bir tohum olma. Hiçbir zaman ölümü hep böyle kavradı. Hiçbir zaman ölüm-yaşam kelimene düşmedi. Silahlı Devrimci Birlikler komutanı olan Halil Ateş SDB'nin kuruluşundan itibaren bu örgütlenmede yer aldı. Cesaretili, atılan, mücadelede gözünü budaktan sakınmayan bir kişi olarak kısa zamanda komutan oldu. Bu cesaretle ve kararlı-

lılığı 4 Mayıs'ta Ankara'daki üslerini polis bilmesine rağmen, bütün riskleri göze alarak üsleri geri dönmüş ve yoldaşlarını zor duruma sokmamak amacıyla üste bulunan bütün belgeleri yok etmiştir. Üslerini polis bilmesinin karşısında barikatların üstün komutanı yetenekleriyle yarmıştır. Halil, hiçbir şekilde birliğini düşmanın saldırısına karşısında yalnız bırakmamış, son nefesinde birlik üyelerini ve örgütün malmelerini korumak için çaba sarfetmiştir. Bu çabalarını sürdürürken, son olarak bir kez daha düşmana Demetevler'de karşılanan Halil, kulan pusuda savagarcı yoldaşı Ali Yılmaz'la birlikte SDB savagarcısına yararı bir şekilde çatışarak şehit düşmüştür.

Ali Yılmaz'da komutanı Halil Ateş gibi kavgasında asla tereddüt etmemiştir. Komutanı gibi Ali de Devrimci Sol savagarcılarının en önemli ikelerinden biri olan düşmana hiçbir şey teslim etmemek, onları son nefesine kadar korumak bilinciyle hareket etmesini bilen bir kişiydi. Komutanını da, Ali'yi de yönlendiren bu sorumluluk bilinci idi. Bu sorumluluklarını yerine getirmeye çalışan Ali, defalarca düşmanın pusudundan kurtulmayı da başardı. Son olarak Demetevler'de bulunan pusuda komutanı Halil Ateş ile birlikte çatışarak devrim tarihine şehit olarak adını yazdırdı.

Acıyı bilerek göğüsleyen, sözlerini bilerek söylediklerinden Solmaz. Cezaevinde adı tutulurdu "Dürüst kadını" dedirten de, insanlarla saygın ilişki kurmasındı. Bu örnek davranışlarını yaşamının her alanında göstermesini bildi. Balıkesir Bigadılıç orta halil bir alenine kız olan Solmaz, bir öğretili. Okul yıllarında tanıştığı devrimci mücadelesine öğretmenciliğinde de devam etti. 1989 yılında bir operasyonda yakalanarak cezaevine düştü. Cezaevinden çıkar çıkmaz "Mücadeleye hazırım" diyen Solmaz, mücadeleden yana tavır almadığı hiç tereddüt etmedi. Karşılaştığı güçlükler onu hiçbir zaman yıldırmaz ve hep "Her kışkırtılımda mücadeleli sürdürmüleyiz. Hiçbir güçlük bizi yıldırmamalı" dendi. Solmaz ağır başlı, özverili, duruma göre değerlendirmeye yapmasını bilen, sabırlı bir insandı. Doğan

olumsuzluklardan hiçbir zaman yılmadı. Başından geçen her olaydan ders çıkarırdı. Durmak dinlenmek bilmezdi, biraz boş kalsa sabırsızlanırdı. "Bir an önce sıcak pratik içerisinde olsak, hareketin bana görev verdiği her yerde, her koşulda, her birimde görevimi yerine getireceğim. Yeter ki böyle bekleme olmasın, işler çabuk gelsin." dendi. SDB savagarcısı olarak sürdürdüğü mücade-

sinin 4 Mayıs 1992'de Ankara Dikmen'de ölüm mangallarına karşı üssünü savunurken şehit düşerek taçlandırdı.

"Onur savaşıdır, onur direnmektir, onur boynun eğmemektir." Hiçbir zaman Fikri'yi de değerlendiren ayrı düşünmek mümkün değildi. Korku, teslimiyet, aman demek hep Fikri'den uzak oldu. Genç yaşına rağmen kısa bir zamanda SDB savagarcısı onuruna erişti. Ankara Dikmen'de evlerini kuşatan, bombalarla, uzun menzilli silahlarıyla saldıran katiller sürüsüne Devrimci Sol savagarcılarının kararlılığı, cesaretini yansıttığı yoldaşı Solmaz'la birlikte 4 Mayıs 1992 günü bir kez daha gösterdi. Geriye mücadeleye yoğunlaşmış örnek bir yaşam bıraktı ve yoldaşlarıyla birlikte şehit düştü. Yaşamı onurumuzdur.

Ercan Gündoğdu mütevazılığı, soğukkanlılığı, iltisap çalışmalarındaki yüksek yeteneğiyle, iltisap faaliyet mücadelesinde sunduğu bitmeyen enerjisiyle DEV-GENÇ safarında kendini kısa zamanda kabul ettirdi. Yöneticilik yeteneklerinin

Ercan Gündoğdu (1957-....)

"Hey DEV-GENÇ'li, Hey DEV-GENÇ'li savaş vakti yaklaştı" gırtlari yarışmalarına örnek alanlardan Müjdat Çelikkay, Hasan Okut, Renan Eriş anti-faşist mücadeleye yüksek öğrenim safında katılan yoldaşlarımızdandı. Yıldız

Solmaz Karabulut (1965-....)

DDMM'da faşistlere karşı verilen mücadele'de en ön saflarda yer alırdı ve 9 Mayıs 1978'de faşistlerin ateş açması sonucu şehit düştü. Onların yaşamı ve mücadelesi DEV-GENÇ'ilerin dilinde slogan oldu, marş oldu.

Boylesine bir kavgarın savagarcılarını anlatılmaktan onur duyuyoruz ve onlarla birlikte gizimlice, tırnağımızla yaratacağımız o güzel gün birliktir koyuyoruz. Şehitlerimizden, kavga dostlarımızdan öğreniyoruz yoldaşlığı. Bu yuzden şehitlerimiz daha da değerli bizim için;

Sevdaların en delikanlısının öğretinin Ustalarını ve kavgarı.

Koyumdeki dağ havası gibi temiz

Müjdat Çelikkay (1957-....)

gelişmesiyle birlikte hareketin profesyonel bir kadrosu olarak Doğu Karadeniz sorumluluğunu aldı. Bulunduğu bölgede bir göreve giderken, faşistlerin kurdukları bir pususu sonucu 6 Mayıs '80'de şehit düştü. Faşizme karşı yürütülen mücadelelerin bir nefesi, Devrimci Sofun kararı bir savagarcısı ve önder kadrolarındandı. Onun hayatı ve mücadelesi, tüm devrimcilerle örnekler.

Hasan Okut (1956-....)

Renan Eriş (1953-....)

Devrimci demokrasi

Beklenmedik gelişmeler ister istemez yerli yerine oturmuş, üzerinde defalarca yazılmış ve defalarca konuşulmuş sorunların yeniden tartışılmasını gerekli hale getiriyor.

Bugün yerleşmiş örgütsel gelenek, ilke ve değerlerin yeniden tartışma gündemine alınmasına ihtiyaç duyulmasından doğrudan darbci ete sorumlu.

Ortada bir tahribat ve etkil olmasa da bir bilinç canlılığı var. Bunun tamamen etadan kaldırılması bir sorunun yeniden derinlemesine kavratılması gerektirir. Darbeci ete sadece örgütsel ilişkileri altüst etmekle ve açığı çıkarmakla kalmadı, örgütsel planda değişiklere yerleşmeye başlamış bazı önemli gelenekleri ilke ve değerleri de tartışıl hale getirdi. Bunlardan biri de "devrimci demokrasi" ve "azınlık çoğunluk meselesi"ydi. Hükümet, devrimci geleneklerin ve ahlaki değerlerin ayaklar altına alınması nedeniyle hareket içinde darbci meşru göstermeye yönelik "azınlık çoğunluk" tartışması için zemin hazırladı, iler kendisine "tarafsız" diyenler olsun, isterse darbciye açık olan savunanlar olsun böyle bir tartışmanın gelişmesi için yolu açtı. Darbeci ete bu ortamda kendisini ifade etme ve açıklamasına neden oldukları nedeniyle gerek yalan ve kalamalarıyla örteldiği gerçek yüz bulundurma yolları aradı. Bugün gelenekler noktasında darbciyi bağladığı azınlık, çoğunluk tartışması ve bunun ortaya çıkardığı bilinç parlıkları büyük ölçüde aşmış durumdadır. Ancak devrimci bir hareketin örgütsel işleyiş hukuku, örgütsel yapıları ve tabii ki "azınlığın çoğunluğa uyması" su ya da bu ölçüde tartışma sonuna yapıldığı için bunları yeniden yerli yerine oturmak ve kalamalarda oluşan bazı sorunları gidermek gerektir.

Devrimci Bir Örgüte

Devrimci Demokrasi Sorunu

Devrimci hareketin 20 yıllık tarihi boyunca belki de en çok tartışılan ve üzerinde hassasiyetle durulan konulardan biri, örgüt içi demokrasi ve buna bağlı olarak da demokratik merkeziyetçiliğin nasıl işlediği ve işletilmesi gerektiği olmuştur. Solun en çok karşıttığı ve demokrasi adına yazılacak kavram kargaşası yarattığı Marksist-Leninist ilke ve değerlerin başında da hep bu temel konuların yer aldığı da bir gerçektir. Özellikle ciddi sorunların yaşandığı dönemlerde, -ki 12 Eylül süreci böylesi bir süreçtir-, örgüt içi demokrasi, kadroların örgüt içi kararları, işleyiş söz ve karar sahibi olması ve bunun için de aşağıdan yukarı, yukarıdan aşağı kolektif yapılarının ve örgütlerin işletilmesi, kısaca örgüt anlayışı öncelikli konular arasında yer alıp, sınırlı kesin olarak belirlenmiştir. Bu devrimci hareketin yerleşmiş bir geleneğidir. Devrimci hareket her konuda halka ve kadrolarına karşı açık bir politika izlemiştir. Yaptıklarıyla birlikte yapmadıklarını, bunların nedenlerini, eksikliklerini, hatalarını da ortaya koymaktan hiçbir zaman çekinmemiştir. Yeni bir süreç adam atılarak ilk yapılan eksikliklerin, hataların ve yapılmak istenip de yapılamayanların açık yüreklilikle ortaya konulması olmuştur. "1983 Değerlendirmesi" de, "Yolun Neresindeyiz" değerlendirmesi de, "Faaliyet Raporu" da hep bu devrimci geleneğin örneklerindendi.

Devrimci hareket her konuda halka ve kadrolarına karşı açık bir politika izlemiştir. Yaptıklarıyla birlikte yapmadıklarını, bunların nedenlerini, eksikliklerini, hatalarını da ortaya koymaktan hiçbir zaman çekinmemiştir. Yeni bir süreç adam atılarak ilk yapılan eksikliklerin, hataların ve yapılmak istenip de yapılamayanların açık yüreklilikle ortaya konulması olmuştur. "1983 Değerlendirmesi" de, "Yolun Neresindeyiz" değerlendirmesi de, "Faaliyet Raporu" da hep bu devrimci geleneğin örneklerindendi.

liyet Raporu" da hep bu devrimci geleneğin örneklerindendi.

Atılım sürecine geçildiğinin somut bir ifadesi olan "1990 Mart Kararları"nda ve 1990 Ağustos'unda yayınlanan "Yolun Neresindeyiz" broşüründe devrimci hareket kadro politikasıyla birlikte sürecin ihtiyaçlarına cevap vererek örgütlenmenin yaratılması hedefleri için ortaya koymuş ve demokratik merkeziyetçilik itakına bağlı olarak örgüt içi demokrasinin nasıl işleyeceğine ilişkin olarak açık ve net cevaplar vermiştir. Nitekim atılım sürecinde de bu doğrultuda birçok somut adım atılmış ve önemli mesafeler kat edilmiştir. Bu noktadan sonra bütün sorun, bunu kavrayıp kavrayamama, sindirip, sindiremeye ve daha da önemlisi yalıtma geçişi gerektirmesi sorunudur. Çünkü bu süreçte örgütlenme, işleyiş ve darbciye karşı olan ilişkin anlayış ve perspektifimiz çok açık bir biçimde ortaya konmuştur. Bu aynı zamanda Marksist-Leninist ör-

"Azınlık Çoğunluk" Meselesi ve Örgüt İçi Demokrasi

Darbden sonra yaşanan süreçte bütün mesele adeta "azınlık çoğunluk" meselesine ya da "örgüt içinde çoğunluğun inadesinin olgunluğu" indirgenmek istendi. Ama bu yapıların örgütün işleyiş ve hukukunun nasıl tahrip edilecek ortadan kaldırılmak istendiği hiç tartışma konusu bile yapılmadı. Örgütün hukukunun, geleneklerinin altüst edildiği noktada "azınlık çoğunluk" sorunuyla sınırlı tutmak devrimci bir örgütün işleyiş ve azınlığın çoğunluğa uyma espirisinin hiçbir şey anlamamaktır.

Bu noktaya nasıl ve nereden gelindi? Darbden ortaya çıkışı ve darbciye karşı devrimci hareketin kadrolarını ve giderek de çeşitli bölge alan ve birimlerde çalışan insanları saltatmasıyla çalışması karşısına alınan tavırlar sonucu böyle bir noktaya gelindi. Darbciyle devrimci hareketin hukukunu, örgütsel işleyiş-

azınlığın çoğunluğa uyması elbette ikalel bir sorundur. Bu, üzerinde tartışılacak kadar açık bir saptamadır. Tabii o örgütün, partinin gelenekleri, hukukları yerinde duruyor ve ilgisizdir! Eğer bu ilkel birileri tarafından ortadan kaldırılmasa ve tarafından, işleyiş, hukuku parçalanırsa "hukuk bizi" diyerek azınlık çoğunluk olmasını alt altında çoğunluk iradesi için kadroları saltatmasıyla kalktırsa orada azınlığın çoğunluğa uyması beklenemez. Bolşeviklerin tasfiyecilerle, Mensheviklerin devrimci örgütleri tasfiye yönelik kararları çoğunluğa oluşturdugu halde, o kararları uymayıp karşı çıktığı durumlar gözönüne alındığında darbe ve sonrası gelişmeler daha iyi anlaşılacaktır. Tabii ki sonuçta darbci hareketin kadrolarının çoğunluğunun iradesiyle hem de azınlık çoğunluğa uyma işleyiş, alan ve birimlerde mahkum edilmelidir. Burada tartışıp kavratılması istenilen darbciğin örgüt içi demokrasinin işletilecek alt edilmesi ve mahkum edilmesi değildir. Burada kadroların istenen, devrimci bir örgüte kadroların tavır belirleyen ya da diğer bir deyişle azınlık çoğunluk ikisini uygularken neleri kistas almaları gerektiği ortaya koymaktır. Azınlığın çoğunluğa uymasını beklemek için bunları belirleyen hukuk ve geleneklerin yerli yerine olması ve işlemsi şarttır. Lenin'in Menshevik çoğunluğa karşı azınlıkla kalamalarıyla rağmen aldığı tavır devrimci geleneklerin tasfiye edilmek istenmesine karşı olduğu için doğru ve haki bir tavır olarak ortaya çıkmıştır. O ki, darbciyle alan kalamaları ve her türlü hile yoluyla çoğunluğa sağlamsı olmalıdır, -ki 3 Mart tarihli deklarasyonlarında birçok sahte ve naylon imza olduğu ve bunun daha sonra imzası atılanlarca dertdest edildiği bilinir-, bu "çoğunluk iradesi" azınlıkta kalıcı diye kabul edilebilir miydi? Devrimciler ne zaman, hangi dönem hakası olan, yanlış olanı, azınlık çoğunluk kistaslarına vurarak tavır belirtirler?

İşte burada devrimci geleneklere, ilkelere bağlı örgüt adamı olmayan öneni bir kez daha kendisini gösteriyor. Devrimci geleneklere ve örgüt hukukuna sonuna kadar bağlı bir kadronun takınması gereken tavır böylesi hayatı bir noktada büyük bir önem taşıyor. Böyle bir durumda önemli olan örgüt hukukunu, ilkelelerini geleneklerini sahiplenmeye ve her şeyi rağmen savunmak, azınlıkta da kalınsa haki ve doğru olanı yana olmak. Görüldüğü gibi çoğunluk üzerine yapılan hesaplar her zaman doğru ve haki olanı temsil etmiyor. Bu açıdan bakıldığında darbciyle aynı devrimci hareketin kadroları ve insanları açısından önemli bir sınav niteliği taşıyor. Bir yanda hareketin hukukunu, geleneklerini savunanları, ama yetkilileri zorla gas edenleri vardır; diğer yanda ise hareketin hukukunu, geleneklerini, değerlerini ayaklar altına alarak yetkilileri zorla ele alanlar ve bunun getirildiği gücü ellerinde tutanlar vardır. İşte burada azınlık çoğunluk tartışmasının kabul edilmesi olduğu ve geçersiz kalacağı bir durum ortaya çıkıyor. Çünkü burada çoğunluğun iradesinden önce haki ve doğru olanı savunmak önem kazanıyor. Ne tarafsız kalmak ne çoğunluk iradesinin olgunluğu kuleye çıkıp beklemek ne

güt-parti ilkelerini ülkemiz gerçekliğine uygulamamızın da bir ifadesi olmuştur. Üstelik bu ilkelere öneni ve eleştirileri birlikte bütün kadroların ortak onayından geçmiştir. Darbden açığı çıkışı ve darbciye karşı tavır alma sürecinde, bilimsel bilimsiz karşıtların yeniden tartışma konusu yapılan ve üzerinde daha karışıklığı yaratılmaya çalışılan sorun işte bu noktada odaklanıyor. Bu da ister istemez "demokratik merkeziyetçilikten", "örgüt içi demokrasiden" ve özellikle darbe sonrası süreçte belli bir güncellik kazanmış "azınlığın çoğunluğa uymasından" ne anlayışla gerektiği yeniden ele almayı zorunlu hale getiriyor.

şini eleştiri ve özleştiri mekanizmasını tartışma ve inka yöntemi bir kenara bırakarak hukuk ve işleyiş dışı yöntemlerle örgütsel yapıyı tahrip ettilerine kadroların da hesabata katılması bir tercihe zorkamak darbenin niteliği ve devrimci bir yöntem olarak mahkum edilmelidir, darbden devrimci hareket içinde açığı yaratılın, tahribatların ortaya konmadığı bir durumda azınlık çoğunluk tartışmasının gerek çoğunluğa uymayı taahhüt etmenin ve ısrarla çoğunluk iradesinden söz etmenin yaratacağı zararları görmek gerek. Devrimci bir örgüt-parti içinde

ve devrimci hukuk

Suç işleyenler devrimci hukuk ve gelenekleri çiğneyerek kendilerini meşrulaştırmaya çalışırlar, bunun için her türlü yalana, karamalama basıvrup, pisliğe bulaşanlar oldukça bu hesap kapanmıyacak. Suçlular ortalıkta dolandıkları süreç devrimci hukuk ve gelenekleri yerleştirmek ve daha da sağlamlaştırma gecikecektir. Darbecilik bir an önce bitirilmelidir. Kalıntıları da kazınıp atılmalıdır. Artık devrimci hareket gönlü vermiş insanlar bile devrimci adaletin yerini bulmasını istiyor ve bekliyor.

ki örgüt disiplini, ilkelini ve kuralları uygulamakta devrimci ve karşı-devrimci süreçlerle birlikte düşünüp ele alındığında gerçekçi kazanır. Hiçbir devrimci örgüt ya da parti Marksist-Leninist örgüt ilkelinden sonra göstermedikçe çok kanatlılık altında tartışma kulübüne, hizipler koalisyonuna ve gruplaşmaya izin vermez. Bu noktada bir gerçeğe daha değinmek gerekiyor. Devrimden sonra proletarya partilerinde sınıf mücadelesinin aldığı biçimlere göre demokratik merkezileşmişlik azınlık çoğunluk ilişkisinin tam anlamıyla işletilmesi çoğunluğun daha güçlenmesi ve gelişmesi birlikte proletarya partileri için bir görünüme bürünür. Ama bu çok kanatlılık ya da hizipliğin negru görünmesi anlamına da gelmez. Parti içinde demokratik işleyiş en geniş tartışma ve eleştirilebilir birlikte yukarıdan aşağıya aşağıdan yukarıya sağlanır. Partinin tüm organlarının seç-

ganların seçime gelmesi ilkesinin hakim kılınması,

Parti organları için seçimlerde aday listeleriyle değil adaylara o verilmesi, parti üyelerinin adayları eleştirme ve her konuda onlara sözü somak haklarının sınırsız olması,

Seçimlerde gidiş oyun esas alınması, En alt organlardan MKY'a kadar tüm parti organlarının seçilmesi,

En alt örgütlenmelerde, münaka ve şehir örgütlenmelerinde bir ay eylet ve cumhuriyet örgütlenmelerinde 18 ay da bir seçim yapılması,

Parti örgütlenir parti komitelerinin genel fabrika toplantılarında seçmen sistemine sıkı sıkıya bağlı kalınması ve genel fabrika toplantıları yerine delegeler toplantılarının konulmaması vb. vb. Alınan bu karar ve ilkelere karşılığında 12 Aralık 1977'de genel seçimler yapılmış ve ilk defa bu seçimlerde komünistler ile

bazı demokratik koşulların ortaya çıktığı dönemdir. Bu dönem öne çıkar ve böyle olur ki çoğu kez askeri bir örgütlenmede olduğu gibi partinin merkezi kararları emir gibi uygulanır. Bolşevik partisinde Şubat 1917 burjuva demokratik devrimine kadar 1905 Şubat devrimi dönemi içinde demokratik yön yeterince işletilememiş partide merkezileştilik egemen olmuştur. Çoğ özür bir gelişme olarak Sovyetler yönetiminde atıldı ki savaş döneminde parti kararları merkezi olarak alınmış ve tam bir askeri emir gibi uygulanmıştır. Bizim gibi ülkelerde devrim mücadelesi için illegal örgütlerdeki işleyiş merkezi ya ağır baskı zorunda- dır. Bu, bir tercih değil, zorunluluktur. Bu, illegal örgütlenmenin, savası esas olarak illegal zeminde sürdürmenin sonucudur. Doğruluğu ve gerekliliği dünya devrim tarihinde birçok kez kanıtlanmıştır. Dünya devrim tarihi bu M-L ilkenin örnekleri- le doludur.

Devrimci Hukuk Çiğnenmiştir.

Suç Varsa Ceza Vardır

Darbe sadece önderliği yapılmış mıdır, Devrimci hareketin, hukukuna, geleneklerine kadrolarının inadesine, devrimci harekete aynı bağlılık hali yapılmıştır. Ortada önemli bir suç vardır. Ortada suç işleyenler vardır. Suçu ısrarla sürdürmeye çalışanlardır. Bugün hiç kimsenin darbenin her yönüyle alt edildiğini düşünmesi yanlıştır. Daha öyle ki, darbecilerin haddini soyunan solum bazı kesimleri bile bunu açığa fışkırtarak emeldir. Kendilerini devrimci bir yönü koysak, darbecilerin kendi cezalarına sahip çıkmalarını girişip kazandıklarını der- gilerinde açıklamaktadırlar.

Darbecilik can çekmemektedir. Ama buluşturduğu psikler tamamen temizlenmiş, devrimci safı darbeciliğin bıraktığı izlerden tamamen arındırılmış da değildir. Darbeciliğin kalıtı ve psiklerine karşı ideolojik mücadele elden bırakılmamalıdır. Yarattıkları etkiler sınırı da olsa, neden oldukları biling çarpıklıkları, bulanıklıkları giderilmelidir. Bu yeterli midir? Tabii ki yeterli değildir. Suç işleyenler devrimci hukuk ve gelenekleri çiğneyerek kendilerini meşrulaştırmaya çalışırlar, bunun için her türlü yalana, karamalama basıvrup, pisliğe bulaşanlar oldukça bu hesap kapanmıyacak. Suçlular ortalıkta dolandıkları süreç devrimci hukuk ve gelenekleri yerleştirmek ve daha da sağlamlaştırma gecikecektir. Darbecilik bir an önce bitirilmelidir. Kalıntıları da kazınıp atılmalıdır. Artık devrimci hareket gönlü vermiş insanlar bile devrimci adaletin yerini bulmasını istiyor ve bekliyor. Darbeci saflar suç üreme mekanizmasını dönüştürmüştür. Her yazdıklarında, her ağzından aktırlarında, her yaptıklarında devrimci hareket çamur atıyorlar. Evet, darbecilerin yarattığı manevi ve ideolojik tahribatları tam anlamıyla silip süpürmek için suç merkezlerinin de suç üretilmesi daha getirilmesi gerekiyor. Suç ortada durdukc, cezasını bulmadıkça hesap kapanmayacaktır. Biz bu hesabı kapatamaz. Kimsa buna müdahale etmemeli, karışmamalıdır. Çünkü, tarih bu hesabı kapatamamış değil, hesaplamaya neden olur, ısrarla hesabı kapatmamaya çalışanları yargılayacaktır. ☐

de hangi nedenle olursa olsun devrimci hukuku karşı devrimci yöntemle ortadan kaldırıp yetkili eline geçirenlerden ayrı olmak doğru bir tavirdir. Yoksa iş belli bir noktaya gelince ve ezici bir çoğunluk darbecileri mahkum ettikten sonra "örgütsel işleyişimizde her dönem gerekli olan azınlığın çoğunluğa uyması ilkesine sadık kalmamızın en doğru tutum olduğuna inanıyoruz" demek fazlaca bir anlam ifade etmiyor. Tabii ki zararın neresinden dönülürse kâdır anlayışını yadsıma- mak diye bir sorunumuz yoktur. Darbeci çete gelişen taraflardan aldıkları, bilinci ya da bilinçsiz darbe pisiğine bulaştı- rılanların devrimci hareketin çağrı ve kararlarına uyarak özeleştiri yapmaları bir omulmulluktur. Ancak burada önemli olan ve vurgulanması istenen darbe gibi devrimci geleneklerimiz çok eden bir olayı baştan mahkum edilmelidir. Zaten bunların yeniden hatırlatılmasının amacı- mız da darbeciliğin maddi temellerinin bir- lince çıkarılarak mücadeleye ve örgüt te- rübesini zenginleştirilmesidir. Yanlış bir ga- yi doğru gibi göstermenin yaratacağı omulmuşluklara karşı buyarı hale gelmek için bu konunun enine doğru tartışılma- sı gerekiyor.

Evet "örgütsel işleyişimizde her dö- nem azınlığın çoğunluğa uyma ilkesine sadık kalmıştık" bu doğrudur. Buna ge- rekli ifadeler içinde hiç kimsenin bir itiraz olamaz. Ama bu ilke darbe sorunu ile birlikte düşünüldüğünde ister istemez ge- çersizliği yitirir. Çünkü darbeyle birlikte ortada bu ilkenin için dolduran ve bir- kileyi geliştirilen hukuk diye bir şey kal- mıyor. Devrimci bir örgüte-partiye kom- ployla ya da darbeyle kısıcası devrimci hukuk dışındaki yollarla yönetime el koyma ve bunu dayatma diye bir gelenek ve anlayış olamaz. Yoksa tabii ki devrim- ci bir örgütte azınlığın çoğunluğa uyma il- kesinin gerekliliğini ve uygulanmasını kimsa yadsımaz.

Demokratik Merkezileştilik İlkesi

Devrimci bir örgüt-parti burjuva, küçük burjuva örgüt ve partiler gibi bir tartışma kulübü ya da disiplinsiz gevşek, ilkesiz ve gelişmiş bir yapı ya da hizipler, gruplar karması, koalisyonu değildir. Elbette kendi içinde en geniş demokratik işleyişin, eleştirinin, özleştiren mekanizması işletilen devrimci bir örgütte ya da partide azınlık çoğunluğa, alt organlar üst organ- larına bağlıdır. Kararın alınması sürecinde en geniş demokratik tartışmayı işleten örgüt ya da parti karar aldıktan sonra en katı disiplin ve bağlılıkla alınan kararın hayata geçirilmesi için merkezileştilik ilkesiyle, Uygulama sırasında ise hiçbir disiplinsizliğe, kuralsızlığa ve ilkesizliğe göz yumamaz. Üyelerinin birliencecek, uygulanacak politikaları en geniş ve doğrudan katılması için birçok kanal aç- maya çalışır. Politikaların ve kararların oluğunu sürecinde tartışarak görüş ve öneri almak, bunları değerlendirmek, po- litikaları kavratmak ancak devrimci örgüt- lerde vardır. Devrimci örgütler kadroların söz ve karar sahibi olmasını güven- ceye alır. Karar darbeci ideoloji ve görüş dışında hiçbir tartışma ve düşüncesi bastırılmaz. Örgüt için tartışılarda ideolo- jik mücadele, tartışma ve ilka dışında hiçbir burjuva yöneme basıvrup. Tabii

me ve seçime ilkesiyle belirlenmiş parti içi işleyiş bir zorunluluğu haline gelir. İşte bu tartışma eleştirisi ve özleştiren bütün organlara seçme ve seçilmenin zenginliği ve demokratikliğinin alabilirdiği işletilmesi ilk bakiya çok kanatlılık olarak algılanabilmektedir. Örneğin parti içi de- mokrasi konusunda Bolşevik partisinin 1937 yılının Şubat toplantısında alınan kararlar demokratik işleyişin gelişliğini ortaya koyması bakımından çarpıcıdır. Kararların bakından şöyledir: -Parti içi demokrasi ilkesinin tam ve kesin uygulanması, -Parti komiteleri için içinden tayin uy- gulamasına son verilmesi ve yönetici or-

ganları dışındaki adaylar ortak blok olu- şturulup uygulanan demokrasinin sınırları daha da genişletilmesi.

Tabii bu durum sosyalizmin yerleştiği kitleleri kucakladığı ve gücünü giderek kitlelere yaymaktan aldığı sosyalizm koşulları için geçerlidir. Devrimci parti içi örgütlerde örgüt içi demokrasinin en ide- aline ancak böylece koşullarda ulaşılabi- lir. Sürekli baskı ve terörün hüküm sürdü- ğü, legal çalışma olanaklarının olmadığı ya da göstermelik olduğu gerici, faşist ik- tidarlar altında devrimci örgütler illegal örgütlenmek zorunluluğundan dolayı de- mokratik merkezileştilik tam olarak uy- gulama imkanı bulamazlar. Merkezi yan,

Gözetaltına alınan öğrencilerin durumları bilinmiyor

Diyarbakır (Mücadele) - Diyarbakır'da 29 Nisan günü yaşanan çatışmanın ardından öğrencilerden bir haberi alamıyoruz. Arkadaşlarının hayatlarının endişe ettiklerini belirten DÜ TÖDEFİİ öğrencilerin konuya ilişkin açıklamaları şöyle:

("... Devlet güçleri öğrenci öğrenci yoldaşa politikasını Diyarbakır'da da sürdürmektedir. 29 Nisan gününden sonra başlayan gözetimlerden İbrahim Yavuz, Mevlide Paşa, Dilek Tamamogulları, Hüseyin Aksoy, İdris Aydın, Yasemin Yılmaz ve adını öğrenebildiğimiz öğrenciler halen gözetim altında tutulmaktadır. Şu ana kadar öğrenci arkadaşlarımızdan herhangi bir haber alamamaktadırlar. (...)

Son olarak polis merkezinde İYÖ-DER'li Jüri Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın katletmesi bu endişemizi daha da artırmaktadır. Bizler Diyarbakır Üniversitesi TÖDEFİİ öğrenciler olarak kamuoyunu duyuruli olmaya çağırıyoruz. ○

Diyadin'de özel timin faşist propaganda çalışması

Diyadin şehir merkezinde TİT (Türk İttifakı Tuğayı) imzalı yazılamalar yapıldı. Halkı hedef alan ve der vererek kişileri tehdit eden yazılamalar tepki yarattı. 17 Nisan'ın 18 Nisan'a bağlayan gece, belediye ön giriş kapısının camlarına, lojmanlarına yapılan ve Şehitler Bayramı Mehmet Yegor Özmen ile bazı belediye çalışanların dümlü tehdit eden yazılar dışında "Tamm Türkü Kurşun", "Bir Türk Bin Kürtü Belediler", "Kahrolsun Kürtler", "12 Legimaz Var, Gur Duyuyorum" yazılan da okulları geçiyordu.

Yazılamaların Diyarbakır kaymakamının haberi kıludunu söyleyen halktan insanlar kaymakamın yazıya tanık olan beğkinin de ortadan kaybolmasını güldükleri söylediler. Yazılamaları yapanların özel tim elemanları olduğunu beliren yöre halkı, özel timin yazılamaların sonra beyaz Land-Rover bir arabayla oku yerinden uzaklaştırıldığını da tanklarla sürüldüğünü vurguladılar.

Daha sonra halkın tepkisi üzerine emniyet amirinin yönetiminde yazılamalar siyah boya ile silindi. ○

Sivas'ta binler Dersim gerçeğini öğreniyor

Sivas (Mücadele) - Dersim'de 23 Nisan'da şehit düğün 12 Devrimci Sol savacıları ile ilgili Mücadele gazetesinin çıkardığı özel sayı Sivas'ta Yenışehir, Üçlerbeyi, Mırsinanın, Kümbet ve birçok mahallede halka ulaştırıldı.

Özel sayıların halkta ulaşmasını için sindiremeyen Sivas polisi dağıtım yazıları bölgelerde ve Sivas'ın genelinde denetimli yokluşturuyor. Yazıların Yenışehir civarında bir arkadaşın elinde olduğu öğrenildi. Dersim'den EĞİT-SEN'li öğretmen ve bir EĞİT-SEN çalışanı bilgilirdi dağıtılan ve toplu olarak dağıtılan kişilerin gözetim altına alındı. Gece saat 02.00 civarında bırakıldılar.

Yine aynı gece bir başka olayda oku ev baskınında Mustafa Madak, Hasan Madak, Serif Güneş, Satılmış Başkavak, Ali Doğan, Arif Çekmek, Barış Akçıl isimli yedi kişi ile ertesi gün gözetim altına alınan Durmuş Karatepe ile bu sayı seklizme ulaştı. Gözetaltına alınan sekiz kişi de Özgürlik Dünysı okurları olarak üniversite öğrencileri. Gözetimdekilerden 5 kişi daha sonra serbest bırakılarak Satılmış Başkavak, Serif Güneş, Durmuş Karatepe ve Barış Akçıl adlı kişiler halen gözetim altında tutuluyorlar. ○

Dersim'de şehit gerillalarla ilgili özel sayımız dağıtıldı

Şehitlerden Cihan Taçyıldız ve Haydar Aydın'ın mezarları başında anma yapıldı

Tunceli (Mücadele) - 8 Mayıs günü "DERSİMDE HALK AYAKTAY-DI" başlıklı özel sayımız Dersim'in Yeni Mah. Dağ Mah., Hastane Mah., Sihekin bir kısım mahalleleri ve okullarda dağıtıldı. Dağıtılan bu özel sayılar bir yandan polisi başkına çevirirken, diğer yandan da saldırganlığını artırdı. Siyasi Şube ekpleri mahallelere, sokaklara üşüşür. Engelleme çalışıp, gözetim altına alacak insan aradılar ama başaramadılar.

Şehitlerimiz Geleceğimize

Dersim dağlarında isyan ateşi yakan Devrimci Sol gerillaları 23 Nisan'da 12 şehit verdiler. Devrimci Sol şehitlerini Cihan Taçyıldız ve Haydar Aydın'ı Dersim halkı 9 Mayıs günü saat 11'de 150 kişilik bir kitle ile mezarları başında anı. Anma etkinlikleri göre meyve ve yiyeceklerin dağıtım ile başladı. Anneler gerillara ağıt yaktılar. "Dersim'de halk ayaklandı" başlıklı oku sayımızın dağıtılmasından sonra şehitler için ya-

Yumruklarımız Dersim'in kurtuz kanunfilleri için bir kez daha skıldı.

pılan sayı durumunda 150 yumruk havadaydı. "Devrimci Sol Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı dağlarda yankılandı. Anma sona erdiğinde kitle çeşitli araçlarla şehre girdi. Polisün etrafına özel sayı dağıtıldı. Otobüs bunu bahane ederek saat 11.40'ta otobüsü ve içindek 40 kişiyi şubeye götürdü. Gelmişleri şubeye götürülenler şöyle anlatılar:

"Önce şubenin duvarları önünde bizi dizerek üst aramasından geçir-

mek istediler. Buna tepki gösterdik. Tepki gösterilerden bazıları alınmak istediler. Buna da tavır aldık. Rastgele tokat attı, tehditler savurmaya başladılar. Sonra hepimizi bir kondora aldılar. Erkekleri hücrelere alarak bayırtırdılar ayrırmak istediler. Buna da tavır aldık. Tehdit ve tokatlarla sözüm ona sorgu yapıyorlardı. Ancak istediklerini elde edemedi. Polis 18.30'da hepimizi serbest bıraktı. ○

Lice Devlet Hastanesi'nde sağlık personeline karşı komplo

Diyarbakır (Mücadele) - Lice'de görevli Yüzbaşı Nevzat Arık itirafıyla işi seçip "tahliye" olan hanterleri teslim etme personeline karşı yeni komplosu olduğunu kullandı. Daha önce de personeli "gerillaya yarımcı" oldukları gerekçesiyle tehdit etmiştir. Keza önceki baskınlarında binde iki hemşireyi gözetim altına almak istemiş, hastane personeline karşı koyma üzerine amacına ulaşmadan gitmiştir. Yüzbaşı Arık, devreye Sağlık Müdürlüğü'ne sokarak hemşirelerin görev yerlerini değiştirtmiştir. Yine bazı hemşireleri zor kullanarak gerillaların alan çatışma yerlerine götürmüştü. Çatışmalardaki senaryolarını katmak istemiştir. Buna tavır alıp gitmeyenleri ise tehdit ederek haklarında sorguturma yaptırmıştır. Adı geçen Yüzbaşı, şimdi de hastane personeline yönelik yeni komplosunu uygulamaya başlamıştır. Daha önce yurtsever hareketli salfalarında yer alan, ancak teslim atıldığı söylenen Cudi ve Gabar kod isimli iki hain Yüzbaşı Arık'ın komplosunun bilinci birer figüran olmuştur.

Lice Devlet Hastanesi'ndeki bazı hemşirelerin adını bu il haine verip komplosunu hayata geçiren Yüzbaşı Arık'ın oyunu hastane binen personeli bile şöyle anlatı:

"3 Mayıs günü akşam saat 22.00 saatlarında hastanemize iki kişi geldi. Bir arkadaşımızı sordular. Bir silahlı olan askeri giymiş bu il kişisin iste mi üzerine adı geçen arkadaşımız kapıya kıyı ile birlikte geri döndü. Hepimizde danışmada toplamamızı söylediler, toplandık. Biz gerillayız, yazalımız var bize ilaç lazım dediler. Ayrıca gerillayı ilgili pek çok sordular. Doktorumuz bir köşeye

çekip yarılayla bakmasını istediler. Doktor arkadaşın reddetmesi üzerine fazla üzülmediler. Daha birçok şey anladık, geldiklerinden kimseye bahsetmemiz gerektiğini aksi durumunda bizi de Esat Oktay Yıldırım gibi öldürceklerini belirtip gitmiş.

Ertesi gün hastaneye gelen Yüzbaşı Arık hemşirelerin birini çağırıp çeşitli soruları soruyor. Gerillaya yarım ve yataklık yaptığını belirtiyor. Ayrıca son günlerde hastaneye gelenin gelip gelmediğini soruyor.

Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı Pirsıya (Kırkbalut) Köyü 7 Mayıs '93 günü gece saat 03.00'te jandarmalar tarafından basıldı.

Pirsıya Köyü'nü basan jandarmalar köylü Bahri Aslan'ın evinin kapısını çalıp arama yapacaklarını söylediler. Geçen bu saatında köylü olarak köylü basılan ve evi aramak istenen Bahri Aslan bu duruma karşı çıktı. Jandarmalar her zaman ki kendilerine derler diyerek Bahri Aslan'ı kendi kalfalarına yargıladılar. Yargılama sonucunda elbette hiç değişim yok. Evinin 50 m ötesine kadar zorla götürülen Bahri Aslan'ın kamına ve kalfasına birer, başına iki il tane olmak üzere toplam 4 kurşun isabet etti ve ağır yaralandı. Aslan'da jandarmaların hedefi öldürmekti ve 23 Nisan '93 tarihinde şehit olan Özgür Kılıç'ın davası Kamil Kaya bir "Çatışmada vurulan terörist" diye lanse edilecekti. Ama bu kez istedikleri gibi olmadı.

Bahri Aslan şu an Elazığ Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi'nde yatıyor ve durumu ağır.

Hemşirelerin olumsuz yanıtı vermesini üzerine "Bunu aptardılar ne yaparsın" deyip öldürdüler. Arkasından telefonla tehditlerini sürdürüyor."

Diyarbakır SAĞLIK-SEN, Lice'de çalışan sağlık personelinin daha önce de çeşitli komplosu karşı karşıya kaldığını, Lice'deki personelin can güvenliğinin olmadığını, olayların sorumlusunu, Lice'deki Yüzbaşı Arık olacağını belirtir "Sağlık Müdürlüğü olayla il koymalı ve personeli güvanelik seklizmelidir" diyor. ○

Devlet güçleri kana doymuyor

Yasaklı İlçe Kulp

Diyarbakır (Mücadele) Devlet görevi-
rinin daha önce defalarca yakıp yıktığı,
adeta yerle bir ettiği Kulp'taki son geliş-
meleri bir kez daha yerinde izlemek ilçe
görevi olarak giden muhabirimizin izle-
mileri aşağıda aktarıyoruz:

"Otobüs Lice'yi geçtikten sonra her tara-
fı yeşillikler içinde, insanı kendine çe-
ken dağların o doyumsuz güzelliğini izle-
meye koyulmuştum. Ön koltukta oturan
iki kişinin sınırı konuşmalarına kulak
safirini oldum ister istemez. Gözlerimi bu
görkemli dağlardan ayırdığımda, otobüs-
sün oldukça yavaşladığını fark ettim.
Önümde oturan yolcuların bir olanca
sınırlılığıyla 'Yollarımızı bozmasını biliyor-
lar ama nedense tamir etmek gelmiyor
akıllarına.' diyerek operasyonları gerekçe
göstere askeriyeneyi yığnak yaptığını,
zirhli araçların yolları bozduğunu beliri-
yordu.

Yanımdayım koltukta oturan üç arkadaş-
gım Kulp'a gelmek üzere olduğumuzu,
fotoğraf makinesini ve diğer eşyalarımı

bulunduğu malzeme çantaları koluma
altına bağlamam, elleride arama olabile-
ceğini belirtiyor. Bu konuşmadan yakla-
şık 10 dakika sonra dağlarda tarafından
durunduk. Hepimizin ayağına inmesi
istendi. Söylenildi ki işi ayağına iplik tek
ara halinde kımık ve üst
arasmadın geçirilirdi. Bu
işlemler yarım saat kadar
sürdüktün sonra arabaya
binibelleceğimiz söylendi.
Tekrar yola koyulduk. Nihai-
yet Kulp'a gelmiştik. Kulp'a
iki kez geçiyorduk. Kulp'a
ilgili çok şey duymuş, oku-
muş ve medyalarından izle-
miştik. Ancak bu kez
Kulp'ta yaşananları kendim
görmektim. Otobüs termi-
nalinde indirmiştim, ilk ola-
rak tepeden tırnağa tam
teçhizatı 7 kişiye gözüm ta-
kıdık. Bunların özel polis timi
olduğunu herkes gibi ben
de anladım. Polisler burada
bulunmasını bir nedeni ilçe
görevi ayak basan herkese
gözdaki vermekti.
Her arkadaşımı birlikte
çevreyi dolaymaya karar
verdik. Dolayırkan arada
kanının domuzunu bağladığı
hissettim. Daha önce
hakkında hayli şey duya
öğrendiğim Kulp geçireliye
karşı karşıyaydım. Geçirile-
meyen Kulp, tüm çıplaklığı-
la karşımıza duruyordu. Ro-

İC'nin yakıp
yıkma, sürgünleri
bugüne
kadar olduğu
biçim, bundan
sonra da
kendilerini
vuran bir
silah
olacaktı.

"Ateskestken önce asker köyümüzde giremiyoruz." di-
yor Kulp'ta yaşayan insanlar. Şimdi köylerinde ro-
ket ve kurşun isabet etmeyen ev yok.

İşkenceciler duruşma salonundan kovuldu

Malatya (Mücadele) 7 Nisan '93 günü Malatya büromuz polisler tarafından ba-
sımış, içinde muhabir ve okurlarımızın da bulunduğu 7 kişi keyfi olarak gözaltına
alınmış, işkenceli sorgulardan sonra gözaltındakilerden 6'sı polis senaryoları sonu-
cu tutuklanmıştır.

6 Mayıs günü Malatya DGM Salonunda yine yargılanan devrimciler, yargılanan
ise faşizmin keşifi oldu.

Aileler ve öğrenciler duruşmayı izlemeye gelmişti. Duruşmanın davetsiz ziyeli-
leri de vardı. Bunlar Malatya'nın bilinen işkencecileriydi. Ancak hevesleri kursakla-
rında kaldı. Duruşmayı izleyemediler. Duruşmada gelişmeleri anlatan tutsaklar daha
sonra işkencecileri dönerek hep bir ağızdan 'İşkenceciler Dişarı' sloganını atmaya
başladılar. Her yere rahatlıkla gireceklerini sonra işkenceciler duruşmın hiç de um-
dukları gibi olamayınca anlayınca, daha fazla teşhir olmak için salonu terk etmek
zorunda kaldılar.

Tutsaklar daha sonra da müebbet hapis cezası alan PKK davasından üç tutsa-
gın adıyla binasında dövülmek işkence görevlerini protesto edip sorumluları hak-
kında suç duyurusunda bulundu.

Yapılan duruşma sonunda temsilcisi Gülnaz Yerlikaya ve okurumuz Aziz Abuş
tahliye edilirken mahkeme 7 Haziran'a ertelendi.

Malatya'da polis muhbir arıyor

Malatya (Mücadele)- Malatya'da
polis muhbirliğine çabalan son
günlerde artarak devam ediyor. İn-
sanları genellikle Tavır denmiş ve Öz-
gür-Der'den çıkanlar yakalayan polis,
para teklifi, tehdit ve gözdağı ile ken-
dine muhbir arıyor.

Zeynel Şimşek Kürecik'in Kapez
Köyünde cenazeden gözaltına alın-
arak muhbirlik teklif edenlerin arasın-
daydı. Gözaltından çıkıttıktan sonra
polisler tarafından kendisine yer ve
zaman verilerek görüşmek istendi.
Randevuya gelmediği takdirde yeni-
den gözaltına alınacağı yönünde tehdit
edilen Şimşek'e "Senin maddi duru-
mumun iyi olmadığını biliyoruz. Sa-
na yardım edeceğiz." dendi. Ancak Şim-
şek hiçbir koul altında polise muhbir-
lik yapmayacağı belirlerek bu teklif
iler reddetti.

Kerem Karabulut'a ise 27 Nisan
günü Tavır dergisinden çıkıttıktan sonra
polisler tarafından yolu kesilecek
muhbirlik teklif edildi. "Taki ediliği-
min farkında değildim. Sanayi girişin-
de beni durduran iki sivil polis, bana
birtakım sorular sordular. Sordukları
sorular genel olarak 'Tavır'a gidersen
musun, orada kimler var, bide isimle-
rini verabilir misin?' gibi sorular idi.
Bendeni aprika içsünce yazılmamış soru-
lardı. Ben de karşılık olarak, muh-
birliğin onursuzluk olduğunu, onuru-
mu satmayacağımı söyledim. Sorula-
rına 'Hayır' şeklinde cevaplar verdim."
diyerek muhbirliği onursuzluk sayan
Kerem Karabulut, polisler Malatya'da
muhbirliği yaygınlaştırmayacağına
gösterecekti.

Özgen ve Nevzat Özgen (amca çocukla-
rı) gözaltına alınmış, yoğun işkencelerden
geçirmelerine rağmen henüz mahkeme-
ye çıkarılmamışlardır.

Hamzalı, Dudenary köyleri boşaltılmış
ve yakılmış durumdur. Köyleri yakılan bu
köylüler genelde Adana, Diyarbakır, İz-
mir'e göç ediyorlar. Kulp'ta bulunan kö-
ylüler ise 'Bizim maddi durumumuz iyi de-
ğili, şu anda geçici olarak buraya geldik
altı burada da bize gözdağı veriliyor,
psikolojik baskı yapıyor, nereye gidece-
ğimizi ve ne yapacağımızı bilmiyoruz'-
diyorlar. Devletin baskısı giderek yoğunla-
şıyor. Kırsal alanı insanlaştırma pınas-
cası Kulp ve çevresindeki baskıların
azalmaksızın süreciğini gösteriyor. İlçe
halkı sol basını (sosyalist basını) izle-
mlerine olanağında yoksun, işçeye sokulmas-
ı yasak. Gelen olayları arastırarak ve
gözlemlemler için giden basın mensupla-
rı yaka-paka tutulup sudan bahanelerle
ile digne alınıyor. Küçük bir süre önce
yine aynı şekilde Özgür Gündem gazetesi
muhabiri kimliğinin 'eski' olduğu bahane-
sile gözaltına alınmış, hakaret edilmiş,
izinsiz hiçbir şeyin yayımlanacağı be-
lirtildikten sonra da Diyarbakır'a geri gön-
derilmiş.

Bu olaydan bir hafta sonra aynı amaç-
la Kulp'da giden yukarıda izlenimleri
okuduğumuz muhabirimiz de aynı akbete
uğradı. 6 Mayıs sabahı saat 8.00'de özel
tim tarafından gözaltına alınarak emniye-
te götürüldü. Gözaltına kaldığı 4 saat
süresince hakarete uğramış, flimlerine el
konmuş, sonra polis nezaretinde
Kulp'tan çıkarılmıştır.

Ulusal hareketin mütefakirini yanlış yerde arıyor

Ulusal hareket açısından gelinen noktada, sömürgecilik teorisine birlikte ittifak politikasını da yeniden tartışmayı gerektiriyor. Örgütlenme ve mücadeleli ulusal temele oturtulan ulusal hareketin ittifakı noktasından da ulusalcı davranışlar kılınmalıdır. Bu da ister istemez sınıfsal temelde dönüldüğünde ilkesiz, faydacı bir anlayışa yol açıyor. Böyle olunca emperyalizm de gözde edilebilir. Bugün ortaya çıkan ittifakı tablosunda bu çok açık görülecektir.

Devlette ulusalcı köprüleri kurmaya başlayan ve tek tarafı etkisiye uzatan ulusal hareketin ittifakı politikası da güvenmez bir hale gelmiştir. Dün "hain", "Kürt halkını satan", "emperyalizmin işbirliği" diye düşman ilan edilenler kol kola girip, birlik, dostluk selamını veriyor, protokoller imzalıyor. "Kürt olsun da ne olursa olsun" mantığıyla bütün Kürt örgütleri, hareketleri, geçmişte söylenen her türlü kahredici sözler unutulup devlette ulusalcı kapıları zorlamak için birliğe davet ediyor. Dün söylenen ve yazılanların, düşman ilan edilenlerin fazla bir önemi kalmamıştır. Değişen, düşman ilan edilen ve lanetlenenler değil, ulusal hareketin kendisi politikalarıdır. Ulaşma, devlette masaya oturma, ateşkes ve silah bırakma politikalarının ulusal hareketi getirdiği nokta burasıdır. Diğer yarıya emperyalizmi gözde eden ve TC'yi hedefleyen ulusal hareket, geldiği noktada emperyalizmi de TC'ye karşı tek uzlaşma istediği doğrultusunda kullanmak istemektedir. Başta ABD olmak üzere "Batı"yı TC üzerinde baskı kurmaya zorlamakta. Bugün ulusal hareketin gündeme getirdiği "özüm" ABD'nin ve "Batı'nın da istediği bir "özüm"dür. Emperyalizmin halkların düşmanı ve halkların kurtuluşu emperyalizme karşı savaşmadan sağlanamaz. Emperyalizmden baki ve özgürlük beklemek, hele de emperyalizmin istediğini yaptırdığı TC'ye baskı yapmak Kürt sorununa çözüm getireceğini düşünen hayaldir.

"Sömürge Teoris"nin Ortaya Çıkardığı Yanlış İttifaklar Politikası Kürt Halkının Mücadelesini Zayıflatıyor

Bir ülkenin çözümlenmesi ve toplumunun tahli edilmesi başlı başına politik strateji hedefi saptamaları, bu strateji hedefi içindeki ilkesel ve yöneltimlerin, dost ve düşman ayrımının, kimle hangi çerçevede ilgili geliştirileceğini ve sürdürüleceğini de belirler.

Eğer çözümlerler doğru yapılmıyorsa, hedefe giden yolda ilkesel ittifak politikası, dostların belirlenmesi, konumlandırılması da doğru yapılmamaktadır. Ancak bunlar doğru yapılmadığı yerlerde -yani ittifak politikası doğru saptanamaz ve dost güçler doğru konumlandırılmazsa- düşman karşı yürütülen savaş zaafa uğrayacak, güçler bölünecek ve düşman karşısında durumu zayıflatıyacaktır. Bu yüzden savagata -ister ulusal, ister sınıfsal olsun- dost güçlerin doğru belirlenmesi ve sağlıklı temellerde ilgili geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Aksi durum çoğu zaman savaşın kaybedilmesi ya

da savagın politik kazanımlarla sonuçlanmadan ulaşmalarına sebep gitmesine neden olabilmektedir.

Kürdistan'ın sömürge görüp, esas mücadeleyi de TC'ye karşı ilan ederek emperyalizmi rahatsız etme bir sonucu olmayan ulusal hareket, sömürgecilik teorisine birlikte ulusal temelde bir mücadele çizgisini oluşturduğunda mücadeledeki ittifaklarını da ona göre belirlemek, sömürgecilik teorisinin ayrı devrim ve ayrı örgütlenme anlayışı ittifakı politikasını da yönlendirmektedir.

"Kürdistan devrimi için, işçi-köylü ittifakı temel önemde bir ittifak olup (...)" "Kürdistan devriminin birinci ittifakları iki halden oluşur.

Gençlik, aydın tabaka birinci halkıya oluşturun. (...) Kent köçük burjuvazi ve diğer millî güçler ikinci halkı oluşturun. (...) "Kürdistan devriminin ikinci ittifakları üç halden oluşur. Birinci halka, Kürdistan'daki gerçek parçalandıkları yüzverer hareketlere ittifak, ikinci halka, Kürdistan'ın sömürgeleştirildiği ülkenin devrimci hareketleriyle ittifak; üçüncü halka, sosyalist ülkeler, ulusal hareket hareketleri, gelişmiş ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ve tüm ilerici insanlarla ittifaklar ittifakları içerir." (Kürdistan Devriminin Yolu)

Görüldüğü gibi "sömürge teoris"nin savunucusu ulusal hareket bütün ittifaklarını ulusalilik temelinde belirlemektedir. Öyle ki, TC devleti sınırları içinde yaşayan, çıkarları gerçek Kürt halkının da düşmanı olan bu devlete karşı savagın, bu anlamda Kürt halkıyla ortak düşmana ve ortak çıkarlara sahip olan Türk işçi ve köylüleri, diğer azınlık milletlerini işçi ve köylüleri ile emekçi halkların ulusal hareketi ilişkisi başlı başına devletin sınırları içinde yaşayan ve kurtuluşu esas olarak, o devlete karşı, o ülke halklarıyla birlikte yürütülecek mücadeleden geçen Kürt halkının diğer parçalarıyla ilişkisinden daha geri plana itilmektedir. Oysa Kürdistan'daki diğer parçalarıyla olan ilişkiler Türkiye Kürdistan'ındaki Kürt halkının kurtuluş mücadelesini dolaylı etkilerken, Türkiye'de gelişecek Türk halkının ve diğer azınlık halkların devlete karşı mücadelesinin sonuçları Kürt halkını doğrudan etkilemektedir. Ancak soruna başkita milliyetçilik ön plana çıkarsa, sadece Kürt olmak ittifakı politikasından önce çıkarak işin yitmektedir. Aynı devlet sınırları içinde yaşayan ve bu devlete karşı mücadeleyi yürüten emekçi sınıfların mücadelesinin iç içeliği, birbirleriyle doğrudan bağlantılı olduğu gerçeği ise gözardı edilmektedir. Böyle bir ittifakı politikası ise Kürt halkını kurtuluşu giden yolda gölgeletmektedir, aksine zayıflatmaktadır.

Aynı mantığın -ittifakı politikasının- ürünü olan yaklaşımlar, ister istemez ulusal hareketin sol ile ilgisizleştirilme de yansıtmaktadır. Kürdistan'ın ayrı sosyal-ekonomik yapı olarak görün, Türkiye ile ilişkileri -uzak bir "sömürge"nin "sömürgeci" devlette ilişkisi gibi ele alan, Türkiye'deki devrimci hareketlerle ilişkisine de bu çerçevede bakan ulusal hareket, ilgisizliğin sömürgeci devletin devrimci-demokratik güçleriyle dayanışması içinde olan sömürge hareketleriyle aynı düzeye indirmeye

çalışmaktadır.

"Kürdistan Kurtuluş Hareketi, Kürdistan'ın her parçasını sömürgeleştirilen ülke halkı ve devmini güçleriyle ilişkide bulunmayı ittifakı politikasının doğal bir sonucu olarak Bir kurultayla temel ilke olarak bağımsızlık hakkına, özgürlük hakkına örgütsel alan da dahil olmak üzere saygılı ve dostça davranmaktadır. Esas olarak ülke halkının mesleesi olan ve o halkın tarihi somut şartlarından kaynaklanan devrim meselesine, dışardan müdahale etmekten, yani "devrim ihracı" bulunmaması, sosyal-devim tezlerle hakim ulus burjuvazisinin uşaklığına oynamamak koşuluyla dostça ve karşılıklı aktif yardım temelinde komşu halklar ve bu halkların devrimci güçleriyle halledilemeyecek mesele yoktur." (Kürdistan Devriminin Yolu)

Ulusalcı düşünceye göre TC'nin sömürgeci olan Kürdistan ile Türkiye ayrı devrim ve ayrı örgütlenmeyi gerektirmektedir. İttifakı politikası da buna göre şekillenmektedir. Eğer birileri "düşerin insanları" müdahale ederek, bu "devrim ihracı" olur, "ulusal hareketi ifadesini bulan Kürt halkının örgütsel birliğini parçalamak" olur, "ulusal hareketi ilişkisi getirilebilirlik için Kürdistan'ın "sömürge" olduğuna kabul etmek ve "örgütsel birliği parçalamak" için Kürdistan'ın ulusal hareketi -bırakmak gerektirir. Olaya ulusal hareket gibi ulusal temelde değil de sınıfsal temelde yaklaşıp, üstüne üstlük sömürgeci de kabul etmekte oldukları ulusal mücadelesinden, ortak örgütlenmesinden bahsetmiş mi, hemen "sosyal devim" ve "Kemalist" ilan edilmek kaçınılmaz bir kader oluyor.

Bu konuda Kürdistan'ın kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak, bunun gerçekleştirilmesi için mücadele etmek ise hiç önemli olmuyor.

Sömürgecilik başlı başına ya da etmesin, ortak örgütlenmeyi ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının gerçekleştirilmesi için Türkiye'de yapılacak gerçeğe karşı devrimci yaratılacakları savunmaları ve bunun gereklerini yerine getirmek için tüm emekçi sınıflar ve halklar arasında çalışma yürüten ML hareket ve diğer devrimci örgütler içinde yer alan Kürt devrimciler "cash" ilan edilmektedir. Çünkü ulusal hareket her şeyi ulusalilik temelinde yaklaşıldığında, mücadele eden devrimci örgütleri, sınıfsal değil de ulusal temeldeki bir tasnifle "Türk Solu" olarak ilan etmektedir. Bu mantığın devamı, o halde bir Kürt'ün "Türk örgütleri" içinde işi ne sorusunu beraberinde getirmektedir.

"Sömürge teoris" savunucuları ML adına sol Kürt-Türk diye ayırmakta, milliyetçiliğin ürünü olan bu yaklaşım "Türk Solu" olarak tanımladığı devrimci örgütleri aşağılayan, küçümseyen, işçi sınıfı hareketini yok sayan, devrimci hareketin eylemlerini ve Kürdistan'a ilişkin pratiğini gözmeden gelen kabullenmeleri mantığın getirdiği sonuçlardır. Ulaşma hareket her şeyin odağında kendini koymakta, kendi düşüncesine hiçbir gelişme tahammül edememektedir. Bu yüzden sol "sınıfta kalan",

Diin söylenen ve yazılanların, düşman ilan edilenlerin fazla bir önemi kalmamıştır. Değişen, düşman ilan edilen ve lanetlenenler değil, ulusal hareketin kendisi politikalarıdır. Ulaşma, devlette masaya oturma, ateşkes ve silah bırakma politikalarının ulusal hareketi getirdiği nokta burasıdır.

"bir mezhep olmakla öteye gidemeyiş", "kendini halkıyla diyaloga yok", "sekte", "halkın mücadelesinin önünde önü değil bir engel", "insanların haklarını parçalamış, diğer tarafların teslim ve esir alınmış" (bkz. Yeni Ülke, sayı: 28, A. Ocak), "enkaz", "iğdi edilmiş sol", "işe yaramaz sahte sol", "ben gevez", "avare takım", "en olgun" (bkz. Serxweb, sayı: 107, s. 14), "Faşizme teslim olma ve tasfiyeciliği yaygın" (bkz. Serxweb, sayı: 106, s.17) olarak tanımlanmaktadır. Devrimci hareketin eylemleri ve mücadelesi "terörizm", "ilekili", "yata-pat" (bkz. Apolya Yürüzme), "rejimciyafılardan değil, biraz güdendiren kardaşlar" (Serxweb, sayı:116, s.11) diye nitelenmektedir.

Sömürgecilik teorisine dayanılarak Kürt sorunu genelde "Kürt sol'un ön, özele ulusal hareketin tekeline alınması çalışılmaktadır. "Metropol" devrimcileri denilerek, ML'lerin ve diğer devrimci örgütlerin Kürdistan'da işi göldüğü, onların görevinin dışında "enternasyonalist destek" olduğu savunulabilmektedir.

"Türk örgütü", "sosyal devim", "Kemalist" ilan edilen devrimci örgütler Kürdistan'da çalışma yaptıklarında ise, Kürdistan'ı sadece kendisine ait gören ulusal hareket bu örgütleri kendisine dayatılan bir "provokasyon" olarak tanımlamakta, çeşitli devrimci örgütleri "Türk Solu" olarak nitelendirmektedir. Bu mantığın ürünü olarak, "provokatif" örgütlerin, "sömürgeci devletin uşak" örgütleri Kürdistan'da işi ve çalışmaya yapmaya hakları olmadığı için onlara karşı tavır almak meşru sayılmaktadır. Milliyetçilik ve sömürge teorisinin ortaya çıkardığı bu mantığın ürünü olarak Kürdistan'da örgütler yok edilmis (Tekoşin), ulusal hareket pek çok devrimci örgüt (HK, DHB vb.) (bkz. PKK Tarih) çatışma içine girmiştir. (Bunda diğer örgütlerin payı olsa da, ulusal hareketin bu mantığı önemli bir etkidir.)

Bu yaklaşımın ne Kürt halkının ne de Türk halkının mücadelesine katkısı olmadığı, tersine, TC'ye karşı savagın güçleri karşı karşıya getirdiği, zarar verdiği ise sonuçları itibarıyla ortada olan bir gerçektir. Ulusal hareketle ilgili gelişmeler için sömürgecilik kabul ed Kürdistan'ın ulusal hareketi bırakacakları. Ulusal hareketi ilişkisine sadece ulusal hareketin istediği doğrultusunda hareket eden bir hareketi harekete çıkarmak. Tiple Devrimci Birlik Platformu da bunun gibi. Bu mantık Türk ve Türk halkının ortak ulusal mücadelesine bir nebe bile katkıda bulunmaz. Ulusal hareket, sömürge teorisinin ortaya çıkardığı amaçlardan zemin olan bu mantığı terk etmelidir. Birlik zeminini Türk ve Türk halkının gerçekte ve ortak düşmanları olan emperyalizmi ve oligarşiyi karşı mücadelede ve Türk halkının kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunması amalıdır.

Belediye işçileri alacaklarını istiyor

Belediye-iş'ten bir gün iş bırakma iki gün açlık grevi

Kocaeli (Mücadele)- Maaşları ve sosyal hakları ödemeyen Kocaeli Belediye işçileri, 5 Mayıs'ta iş bırakıyor. Bir günlük iş bırakma eylemine Belediye-iş Sendikası'na üye tüm işçiler katılmı gösterken Genel-iş'e eylemlere yer almadı.

Belediye-iş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Remzi Polat bir basın açıklaması yaparak Türkiye genelinde 2.5 trilyonu bulan işçi alacaklarının ödemesini ve 1950'lerden bu yana anayasamız 3 kez değiştirilmesine rağmen bir türlü öde alınmayan 1580 sayılı Belediye İş Yasası'nın değiştirilmesini istedi. Belediye-iş'in ekonomik durumunun düzeltilmesi ve devlet bakanlarından konuyla ilgili olarak kurulan komisyonun sendikaları ile yapılan anlaşmaya umması yönünde de taleplerin ödünçünü beirten Remzi Polat, şube yöneticileri ve baş temsilcilerinin de katılımıyla açlık grevine başladıklarını duyurdu.

Aynı gün başlayan ve önce süresiz olduğu açıklanan açlık grevi, daha sonra sendikaların genel merkez yöneticilerinin yanlışlığı duymuz tavırları üzerine 7 Mayıs akşamı son buldu.

SÖZEN TEHDİT ETTİ

GENEL-İŞ PROTOKOL İMZALADI
Nisan-Mayıs özetleri ve toplu sözleşme farklarını alamayan Fatih Belediye işçilerinin iş bırakma eylemi, Sözen'in tehditlerine Genel-iş'in boyun eğmesi üzerine 7. günde sona erdi.

Çoğu DISK'e bağlı Genel-iş üyesi işçiler, sendikalarının da onayı ile iş bırakma kararı aldılar. İş bırakma eylemine Belediye-iş işçileri destek vermedi. Belediye Başkanı Yusuf Günaydın ve Büyükşehir Belediye Başkanı Sözen'in eylemleri kınamak için verdikleri geçmiş vaatleri ve "ödemeye takvimini" de sonuç vermeyince, 300 işçinin işten atılacağı açıklanarak işçiler "ÖZLEŞTİRME" ile tehdit edildi. "11 Mayıs günü saat 17.00'ye kadar eylem bitirilmese özeleştirilmez."

300 kişi daha işsiz kalır." şeklinde tehdit edilen işçiler, "Biz para almadık işe başlamayacağız" diyecek kararlara gösteriler.

Ancak Genel-iş yetkilileri Nurettin Sözen'in baskısıyla geri adım atınca, işçiler eylemi bırakmaya zorlandılar ve iş bırakma eylemi işverenleri belirttiği saatte sona erdi.

Genel-iş'in işveren tarafından belirlenen işe devrişilme ödemesi kısıtlarını kabul edecek eylemi sona erdirmeye karar, "para almadık işe başlamama" kararında işçiler tarafından tepkile karşılandı. 5

İşçilerden kısa... kısa...

- 5 Mayıs günü Üsküdar, Beykoz, Kadıköy belediyeleri önünde işçiler 2 günlük oturma eylemi yaptılar. İlçesi Bölme, Ücretleri Öde! anketleriyle belediyelerin önünde oturan işçiler Beykoz Belediyesi'nin işçilerin ücretlerini ödemesini kanıdlar. Ayrıca Genel-iş'e üye yapma kampanyası da protesto edildi.
- Gruptüzümiz Belediye-iş Anadolu Yakası Şube yöneticilerinin Mustafa Pak, sendikayla hükümetin görüşmelerinden olumlu sonuçlar elde edebileceklerini düşündükleri için oturma eylemine 7 Mayıs günü son verdiklerini açıkladı.
- İstanbul Topkapı'da kurulu Wyeth Laboratuvarları A.Ş.'de çalışan 139'u Petrol-iş üyesi olmak üzere 149 işçi işten atıldı. Amerikan sermayesi bu kuruluşun 26 Nisan tarihinde toplanan yönetim kurulunun fabrikanın faaliyetleri durdurma kararını işçiler 6 Mayıs günü bir basın açıklaması yaparak protesto ettiler.
- Basın-iş Sendikası 3 Mayıs günü yaptığı açıklamada Sanayi Odası 11. Başkanı Ergin Başkan'ın sahilinde olduğu Güzel Sanatlar Matbaası Kromo bölümünün finans giderileri, bu işyerinde sendika üyesi 155 işçinin işsizlik maddesi ödendiğini açıkladı. Kromo A.Ş.'den daha önce de sendika çalışanı yitirdiği gerekçeyle 5 işçi işten atılmıştı. İşverenin sendikalaşmaya tahammül etmediği iş firması iflas götürdüğü, 15 yıldır faaliyet gösteren bir firmının bir gecede iflas edemeyeceği bilinmektedir. İşçiler ve Basın-iş sendikalarının önünde duran tüm anti-demokratik yasaları protesto ederken, işçiler içinde kalan kazanımlar haklarını almak için Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurarak yasal işlemlere başladılar. 5

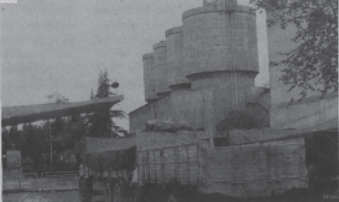
Uzan'lara peşkeş çekilen KİT'lerde işçi kıymı

Trabzon (Mücadele)- Geçtiğimiz Kasım ayında Rumeli Holding'e satılan çimento fabrikalarında işçi kıymı devam ediyor. Gaziantep'te 33 ve Çorum'da 43 kişinin ardından Trabzon Çimento Fabrikası'nda da 58 işçi işten çıkarıldı.

29 Nisan sabahı işyerlerine gelen işçilerin ellene ibnarmeler tutuşturuldu. Bununla da yetinmeyen Rumeli Holding 7 menurusu ve emeklilik doğmuş 9 işçiyi daha işten çıkartmakla kalmadı. 180 emekçinin çalıştığı Trabzon Çimento Fabrikası'nda ilk eden 58 emekçi kendisini sokakta bulmuş oldu.

Fabrika müdürü Şinasi Özhan, kapı bekçilerine içeriye gatazete almaması yönünde talimat vermemi unutmadığını, işçileri görüşmek isteyen muhabirlerimiz içeri almadılar. Bir çırpıda 58 işçiyi biden kaçırarak onları koymak bekliyorlar ama nedense suçlarını açığa çıkmasından da o derece korkuyorlar.

Trabzon Çimento Fabrikası'nda yaşanan kıymın sendikayı sorumlu tutarak duyurması kalmakla işçilerin işçiler, "Devlet bu uygulamayla işçileri orduya yüzlerce, binlerce insan katıyor. Devletin uyguladığı bu politika, memleket ekonomisini elinde bulunduran %10'luk bir kesimin işi geliyor." dediler. Çimre-iş Sendikası Trabzon Şube Başkanı Galip Keleş ise "Fabrikamız Rumeli Holding'e karşında olacaktın biliyoruz. Çünkü Gaziantep Çimento Fabrikası'nı da satın alan Rumeli Holding, ilk iş olarak 33 işçiyi işten çıkardı. Bu olay üzerine işçi gün servisi ve yemek boyutu yaptık. Fakat Trabzon'da 42 işçi işten çıkarıldığında bu birliği sağlayamadık." derken ete yandan da "Bu aşamadan sonra bizim yapılabilecek eylemler yasadışı eylemlerdir, bunu diğer üyeler kabul etmez" türünden anlamsız tutumlar sergiliyor. Keleş, T

kapasiteye toplu iş sözleşmesi için masaya oturacağını" vuruluyorak, "Bu sözleşme sadece ücret sözleşmesi olmayacak, Tasarılarda, işçi kıymı gibi konular üzerinde yapılacak bir anlaşma olarak bakıyoruz. İşçilerin ilco görevine sahip olma" diye biliyor. Bugün işyerine sahip kıymıyanlar, "yasadışı" olur diye işçi kıymılarına karşı direnmekten önce kaçan işçileri vaatlerle oyalamaya çalışıyorlar.

"Zarar ediyor" diye KİT'lerin peşkeş çekildiği parabolanın "Naha fazla kâr" için yaptıkları işçi emekçileri sokmaya atmakken, san sendikalar daha o saat işçileri sınırları dönüyorlar. Ama emekçiler her safenide haklarını elde etmenin bedeli olduğunu ve bunun yolunun mücadeleden geçtiği gerçeğini daha iyi kavıyorlar. 5

Berke Barajı'nda çalışan işçiler

"Sendika bizi İtalyanlara sattı"

Adana (Mücadele)- Ceyhan İrmığı üzerinde yapımı süren Berke Barajı inşaatında çalışan 1100 işçi 5 Mayıs'ta iş bırakma eylemine başladı.

Berke Barajı, İTAL STARDE SPA adı bir İtalyan şirketi tarafından Düzün'e 22 km uzaklıktaki Bülbül Dağı eteklerinde inşa ediliyor. Baraj inşaatı başlangıcı günlerde Düzün'de yapılan inşaat şirketleri 2-3 milyona çalışacak işi aramaya başladılar. Ancak DYP'te Belediye Başkanı Okçen Namlı ve diğer düzen partileri temsilcileri şirket sahiplerine "Bu kadar para vermeye gerek yok. Biz size aşırı ücret alarak çalışacak işçi buluruz." dediler. Ve işçiler konik bir çentikle çalmaya mecbur edildiler. Gerçek-fağist Tes-iş Sendikası da, işverene anlaşarak kendisine yavaş insanları işe alırdı. Yaklaşık 2 ay önce de sendika işçilere hane vermeden düşünük bir rakamla toplu sözleşme imzaladı. İşçiler, sendikaların kendilerini İtalyanlara sattığını belirterek 5 Mayıs'ta iş bırakma eylemine başladılar. İşçilerin iş bırakması üzerine, şirket

yetkilileri işçi kıymaklarına, emniyet müdürü, bölük komutanı ve hatta garizon komutanına hane vererek yardım istedi. İnşaat şantiyesine gelen kıymaklar ve bölük komutanı "Yasadışı eylem yapıyorsunuz. Bugün işbaşı yapmazsanız, silah zorlu ile işbaşı yaptırınız, işinizi gelmiyorsa çekip gidersiniz." tehditleriyle işçileri eyleme mecbur kılmaya zorlandılar. Sendika temsilcileri de işverenden yana bir tavırla şantiyeyi terk ederek işçileri yalnız bıraktılar.

Sendikaların kendilerini İtalyan şirketine sattığını, İtalyanlar kendilerine hareket ettikleri belleten işçiler, "Toplam 1 milyon 300 bin lira maaş alıyoruz. Bu parayı 700 bin lirasını ev kiraasına veriyoruz. Vergi idarelerini vermiyoruz, iş güvenliği yok. Bir arkadaşımız iş kazası geçirecek işi bacacını kaybetti. Yaralından çalıştırmış işçi bize şu verilmesi gereken o bile vermiyoruz." dediler.

İşçilerden Süleyman Aydın ise, "İşverenle sendika

Düzen temsilcilerinin "Size ucuz işçi buluruz" dedikleri İtalyan şirketinde çalışan işçiler, sendikaların Tes-iş'in kendilerini İtalyanlara sattığını belirterek, "Sendika geride dönük haklarımızı almak için hiçbir şey yapmıyor" dediler.

arasında imzalanan toplu sözleşmeden bizim hiç haberi-miz yok. Sendika geride dönük haklarımızı almak için hiçbir şey yapmıyor." diyecek sendikayı suçladı. "Şantiyede kalan işçilere yemekte veriliyor. Şu anda yemekte hane askerler ve işverenler tarafından işçi ediliyor. Sürdürseleriz hiç 35 dakika geç kalıyor. Bu kend aramızda bir komite oluşturduk. Anlık komiteci-kiler işveren ve komutan tarafından tehdit ediliyorlar." dedi.

Ayrıca işçiler, Personel Şefi Necdet Yaprak ve Sendika Başkanı Yavuz Kocaocak'ın rüşvetine işçi alımı yapı-tkılarını, Belediye Başkanı Okçen Namlı'nın da "Dışarıdan gelen işçileri yatakt vermeyin, ev tutsunlar, otele-kle kalsınlar." dediğini belirttiler. 5

Ankara (Mücadele) - İki minibüs dolu su sivil faşist 29 Nisan'da Bilkent Üniversitesi 60. yurdunda bastı. Yurda kendileri için özel olarak tahsis edilmiş minibüslerle girip çıkan faşistler, devrimci demokrat öğrencileri tehdit ettikten sonra "komünizm ve vatan hainliği ödüllendirilemez" başlıklı bildiriler dağıttılar.

Başını öğrenciler tarafından iyi tanıyan Kubilay Kavak ve Timurçin Güler adlı faşistlerin çektiği günün, 29 Nisan'da 60. yurda girerek yaklaşık iki saat boyunca

Öğrenci gençlik, okullardaki faşist saldırılara karşı sessiz kalıncaya.

Faşistler Bilkent Üniversitesinde yurt bastı

küfürlerle öğrencileri tehdit ettikten sonra bildiri dağıttılar. Bu sırada bazı devrimci demokrat öğrenciler 60. yurtta arkadaşlarını yalnız bırakmamak için yurdu önüne geldiler. Burada da gece arıncı Necip'in tehditleriyle karşılaşan öğrenciler 75. yurdu kantininde toplanarak ve ne yapacaklarını konuştular. Yurt çıkışında 40'a yakın sivil faşistin birikmesi üzerine bir süre gerginlik yaşandı. Daha sonra faşistler aynı minibüsle yurda ayrıldı.

Faşistler "Tüm Sağduyulu Bilkent Öğrencileri" imzasıyla dağıttıkları bildirilerde devrimci demokrat öğrenciler hakkında soruşturma açılmasını, kulüplerinin kapatılmasını, okullardan atılmasını istiyorlardı. Özellikle Devrimci Sol ve Dev-

Gençli hedef alan bildirilerinde faşistler açıkça adlarını kullanmaya cesaret edemiyor. Bilkent öğrencileri adını kullanıyorlardı.

Silahlarla yurt basan, zorla öğrencilere bildiriler dağıtan faşistler, bildirilerinde kendilerini ne kadar "masum" gösterse de öğrenci gençlik onları saldırılarında, faşist kimlikleriyle tanıyıyor. Ve topladıkları imzalarıyla, formları, gösterileriyle bunu delil getiriyor, faşistlerin bildirilerini kabullemeyerek yurt atıyor.

Faşistlerin son baskısından sonra da öğrenciler üniversitenin B Blok Anfisi'nde toplanarak bir forum düzenlediler. Polis ve idare destekli sivil faşistlerin yurda yönelik saldırılarını teshir eden öğrenciler, bu gelişmelere sessiz kalmak retkötken

hesap sormak üzere rektörlük binasına yürüdüler. "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz" sloganlarıyla rektörlük önünde toplanarak rektör gelinceye kadar burada oturma eylemi yaptılar. Öğrencilerin kararı tavı üzerine görüşmeyi kabul eden rektör "Olaysız araştıracağız" sözünü verdi. Bu söz üzerine eylemleri son veren öğrenciler, daha sonra rektörlüğe suç duyurusunda bulunarak bir imza kampanyası başlattılar.

Bir süre önce ÖDTÜ ve Hacettepe'de de benzer saldırılar yaşandı. Faşizmin Ankara Üniversitesi'ndeki egemenlik kurma çabalarını öğrenci gençlik boşa çıkaracak. Ancak kendin savunma temellinde karşı çıkışın faşizme karşı radikal mücadeleye dönüşmesi gerekiyor. ☐

Gaziantep Şehit Sahin Lisesi Müdürü: "Hepinizin ismini emniyete verdim"

28 Nisan günü Gaziantep Şehit Sahin Lisesi önünde toplanan faşistler öğrencileri tehdit ettiler. DLMK'lı öğrenciler faşistlerin etrafını sarak "Bundan sonra okulla ya da mahallede halk ve öğrencileri tehdit ettiğinizde karşılığında irtibatlı bir şekilde hırsızca" belirttiler. Aynı zamanda Düztepe Polis Karakolu'nun giden 4 faşist ve Okul Müdürü Seydi Çapan polis çağırarak öğrencileri dağıttı. Ertesi gün Müdür Çapan "Siz bana polis idare işbirliği diyorsunuz, ama ben temizleme diyorum, hepimizin ismini emniyete verdim." diyerek öğrencileri tehdit etti. ☐

Sivas'ta sivil faşistler günah çıkartıyor

Sivas'ta gazetimizde kendileriyle ilgili yazılan gören faşistlerin panigle kapıldılar. Yüzleri Endüstri Meslek Lisesi'nde faşistlerin baskıya geçen Sami Muğla DLMK'lı öğrencileri bularak "Benim bir şeyle alakam yok, ismi benzerliği olmuştur" diyerek günah çıkarmaya çalıştı. Yeni öğretmenlik yapan Adnan Şişek ise, yeni yazılarının rahatsızlık duyan faşistler tarafından Sivas terminalinde saldırıya uğrayarak tehdit edildi. Faşistler "Divriği'de derimci yapamazsınız" derken aslında koru ve paniklenmiş diye girdiler. ☐

Bağcılar Lisesi'nde dayak

Lise son sınıfta bekleneli Özgün Atçı, öğrencinin bulmuş alması için Gazi Atçı Çapan Lisesi'nde Müdür Şaban Türk tarafından dövüldü.

26 Nisan günü okulun giriş kapısında, kimlik sorun nöbetçileri "kimliğinin oldumadı" söyleyip, yukarı çıkıncaya kalıyan Atçı'yı arkasından gelen Okul Müdürü Şaban Türk tutarak omuz omuzu bükerek Bağcılar Lisesi'nde çalışmaları süzlenen faşist faşistlere Şaban Türki re bazı faşist öğretmenlerin önyak oldu bu herkeşin biliniyor. Okula bildirilerle rahatsız olan sivil faşistler öğrencileri tahsisat mahallinde tahsisatlı deli, rezalet oluyor. Okul çıkışlarında öğrenciler top laka dilki okullarına gittikten bu faşist öğretiler, demokrat öğretmenler üzerinde de baskı unsuru oluşturmaktadır. ☐

Melik Ahmet Lisesi'nde saldırı

Diyarbakır (Mücadele) 27 Nisan sabah 10 okula giden Melik Ahmet Lisesi 6 Edebîyat A Sınıfı Öğrencisi Nerzide adındaki bir kız öğrenci, okul önünde Hizbullahçılar saldırısına uğradı. Surlar dade vurulan öğrencinin başı yarlandı ve tedavi altına alındı.

Melik Ahmet Lisesi'nde buğün kadar bir saldırı olmadığının belirlen öğrenciler bu olayı ilk adım olarak değerlendirdiler. V su açıklamada bulundu: "Bundan önce Ziya Gökalp Lisesi hedef almış, okulda da boğulmuştu. Ama Ziya Gökalp Lisesi'ni yaşadığı sürece bir fırsat vermemek için emniyet eylemi yapacağız." dediiler. ☐

Atatürk Anadolu Lisesi'nde intihar

Ankara (Mücadele) - Gerici faşist eğitim sistemi can almaya devam ediyor. Öğrencileri bunalmış sürükleyen sistem kademecili hakim kılmaya çalışıyor. Bunun sonucunda ise öğrencilerin bunalmış giriyor ve intiharları yaşanıyor.

1991-1992 Öğretim yılında okul müdürü tarafından dövlent Vefa Lisesi Öğrencisi Barış Keleş intihar etti. 1992-1993 Öğretim yılında şartsız kurulan yaralandırılmayan Avclar Lisesi Lisesi Öğrencisi Ayşe Balta intihara kalktı.

Bu yıl kıdımın eğitim anarşisi Ankara Atatürk Anadolu Lisesi'nde bir öğrencinin canına yakı. Okulda gerici eğitim sisteminin uygulamalarına daha fazla tahammül edemeyen Gökpın Aslankurt, 28 Nisan günü intihar etti. Her yıl yeni bir Aslankurt istemeyen öğrenciler 7 Mayıs'ta Milli Eğitim Bakanlığının önünde bir basın açıklaması yaptılar. DLMK'lı öğrencilerin de katıldığı basın açıklamasında öğrenciler "çoğunun inancımızdan katıldığı sınıfları artık bizlerin yapmamız gerekenin susmak değil bu işide dur demek olduğunun bilincine vardık. Bunun bilinciyle hep beraber, tek yumruk halinde bize böylesine onursuz bir yaşamı vaa edenlerin yüzüne haykırıyoruz: Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz" dediler. "Okullardaki Faşist Disiplin Baskılarında Haur" uş iditüler tasavvuf öğrenciler bu inarlık sınıflarında basın açıklamasını bildirdiler.

En ufak taleplerinde karşılığında disiplin yönetmeliki ve polis copunu gören öğrenciler Milli Eğitim Bakanlığının önünde de

polisle karşılaştılar. "Ya bu ülkede Aslankurtlara katlanırsınız ya da çöker gidirsiniz" dercesine saldırıan polis, öğrencileri coplarla dayıdınmaya çalıştı. Öğrenciler bu saldırıya karşı "Yasın Demokratik Lise Mücadelemiz" sloganlarıyla dindireler. Çevredeki halk da öğrencileri destekleyerek polise "Utannıyor musun 13 yarındaki çocuklara bunca polis göndermeye" diye çıkıştı. Halkın da desteğini alan öğrencileri polis gözaltına almada.

Lisel gençlik her ne şekilde olursa olsun bu tür intiharların kaynağında itkidinin eğitim politikası olduğunun bilincinde. Özgür düşüncenin geliştiği, kolektif bir çalışma ortamında, herkesin yeteneğine ve isteğine uygun bir eğitim bu tür sorunların doğurmayacağını söylüyor ve mücadelesini bu yöne kanaliz ediyor. ☐

Samsun'da DLMK'lı öğrencilerin imza kampanyası düzenlediler

Samsun'da DLMK'lı öğrencilerin Nisan başında gerici disiplin uygulamaları ve dayak karşı başlattıkları imza kampanyası Samsun'da Nisan günü EĞİT-SEN'de yapılan basın açıklamasıyla son buldu. Öğrencilerden, öğretmenlerden ve velilerden toplanan yaklaşık 400 imza Milli Eğitim Bakanlığın'a postalandı. Kampanya sırasında Tica-ret Lisesi ve 50. Yıl Lisesi'nde toplanan yaklaşık 300 imza okul idareleri el koydu. 50. Yıl Lisesi'nde Esra Yıldırım adlı öğrenci zorla idareye götürülerek müdür tarafından tehdit edildi.

Basın açıklamasında taleplerini sıralayan öğrenciler Anadolu Lisesi'nde Mücadele gazetesinin özel sayısını dağıttığı için 4 öğrencinin gözaltına alınmasını da protesto ettiler.

EĞİT-SEN Samsun Şube Başkanı da söz hakkı alarak, her zaman öğrencilerin yanında olacaklarını ve her türlü desteği sağlayacaklarını bildirdi.

Disiplin cezaları ve not tehditleri de öğrencilerin mücadelesini engellemeyince polis ve idare yeni taktikler uyguladılar. Öğrencilerin ailelerini telefonla arayan bir kişi, kendisinin de veli olduğunu, çocuğunu zorla bu işlerden kurtardığını söyleyerek çocuklarına sahip çıkmalarını istedi. ☐

Liseller, gerici eğitim sisteminin öğrencilerin intihara varan sonuçlar yaratmasını protesto ettiler.

Kırpillik halkı:

"Evlerimizi yeniden dıkeceğiz"

"Evimi yıktırma", "Çocuk çocuk dışarıda mı yatalım", "Gelin köpekler beni öldürmeden evimi yıkamazsınız." Bu haykırışlar Kırpillik halkının sesiydi. 12 Mayıs günü sabahın 8'inde 250 askeriyle, 60'a yakın zabıtasıyla Kırpillik halkının başına uğruşan yirmi orduşu halkın direnişine rağmen yıkımı gerçekleştirdiler.

Yıkılacak evleri alıyacak yarım yekim ekibi dıgarıdan bekleyerek yardım engellemeye ve halkın direnişini kırmaıya çalışıyordu. Evleri yıkılacak insanların yanlarına yaklaşıyorlardı. Ellerinde sopaları, kumbaraları, Kırpillik halkı, her an saldırıya bekliyordu.

Evleri yıkamayaçağı anlayan yekim ekibleri son çareyi çevik kuvvetten yardım istemekte buldular. Dört saat boyunca itim ekiblerine direnen Kırpillik halkı çevik kuvvet geldiğini görünce yürüyüşe geçti. Çevik kuvvette taşı sopalı çatışmaya başlayan kondümler evlerini yıktırmamak için bütün güçleriyle polise karşı direniyorlardı. Polis direniş kırmaı için bir yandan insanları gözetim altına alarak, bir yandan da evleri alıyınca alıyordu. Kuşatmaya "Sizin adaletiniz bu. Zenginlerin evlerini koruyup bizim gibi fakirlerin evle-

rihi yıkıyorsunuz", "Bizleri öldürmeden evlerimizi yıkamazsınız" diyerek karşı koyanlar ve direnen herkesi yerlerde sürüklemeye başlayan çevik kuvvet birçok kişiyi gözetim altına aldı. Kırpillik halkının her zaman yanında yer alan Devrimci Sol Halk milisleri yıkımı duyar duymaz Soyak Şantiyesini molotofla tahrip ederek direnen halkın mücadelesine omuz verdiklerini açıkladılar.

13 geseconden uzun yıkıldığı Kırpillik'de yekim sonrası kondümlere gürültü, Medine Celile. Polis evlerini yıkmaya hakkınız yok dedim. Beni teyleyrek ve kötür ederek yere yıktılar. Sanki biz bu ülkenin düşmaniyız. Buralarda bizleri yaşıtmamaya çalışıyorlar. Ama bir her şeye rağmen direnerek evlerimizi yeniden yapıpacağız.

Habibe Bozkır: Bunların hepsi terörist. Evlerimizi başımıza yıkıyorlar. Onlara halkın adaleatine hasar vermek zorunda kalacaklarını öğreteceğiz. Biz bu evleri kırmışız, tırağızla yapıp. Kalay kolay kimseye bırakamayız. Bunun herkes böyle bilmiş. Şimdi evlerimizi yıktılar. Hepimiz evlerimizi yeniden yapıpacağız.

Cemil Bozkır: Yıkıma geldiklerinde

Kırpillik halkı
yıkım
ekiblerini
zorbalığının
karşı direndi.

tapularımızı gösterdik. Devletin verdiği tapuyu devletten memur kabul ettirdik. Bu nasıl devlet anlayışı. Seçim zamanlarında kapılarımızı açmadırmyı biliyoruz. Yıkımlarda hiçbirini ortada görmüyoruz. Bundan sonra bizler de seçimlerde onların kimseyi görmeğeceğiz.

Gazi Mahallesi'nde de Devlet

Tapulu Evleri Yıkıyor

11 Mayıs günü 100 zabitanın ve 200 askerin katıldığı yıkımda 25 tapulu ev yerlebir edildi.

Yerel seçimlerde halka tapu dağıtarak Gazi Mahallesi'nde oturan insanların evlerini alan SHP şimdide evleri yekim emri veriyor. Yıkıma gelen ekibleri ellerinde tapuları gösteren gesecondu halkına

bunlar geçersiz diyerek tapuları kabul etmiyorlar. Evlerini kesin yıkılacağına inanılan Gazi halkı direniş geçerek evlerini yıktırmamak için direndiler. Evlerin içlerinden insanları sürükleyerek çıkartan jandarmalar çevrede birikenlere de copla saldırıarak çevredeki bütün insanlara gözdağı vermeye çalıştılar.

Gülle Balçı (Evi yıkılan bir emekçi): Belediye şimdide kadar neredeydi? Bizim tapumuz var; istedik bu tapuları da kendileri veriyor. Şimdi nasıl geçersiz oluyor bunu anlamıyoruz. Evlerimiz yıkılıyor. Şimdi bizler de dağlara mı çıkalım. Devletin anlamadığı dil bu herhalde. Devletin yazdığı zorbalıktan başka bir şey değil. Biziz yıkılarda kurtulamayız. Evlerimizi yeniden yapıpacağız. ...

Kağıthane direniği ağılıkgreviyle sürüyor

Kağıthane Belediye işçilerinin 3 Mayıs'ta başlattıkları açlık grevi 13. gününde. Yaklaşık 4.5 aydır devam eden direniş, çeşitli eylemliliklerle sürdürülüyor.

27 günlük Ankara yürüyüşü ile birlikte eylemliliklerini Bakırköy'de taşıyan direnişçi işçiler, 3 Mayıs'ta Kağıthane Belediyesi işçi lokalinde açlık grevine başladılar. 8 işçinin ara vermeden sürdürdüğü açlık grevi eylemi, diğer işçilerin de dönüşümü olarak katılmaya sürmüş olarak devam ediyor. Alınları ve birçok demokraik kitle örgütü tarafından yalnız bırakılmayan ve destek açlık grevlerine omuz verilen direnişçi işçiler, iş geri alınmaya kadar eylemlilerini sürdürmekte kararlı olduklarını da belirttiler.

12 Mayıs günü 'Mücadelecinde Yalnız Değiliz' pankartı açarak açlık grevindeki işçileri ziyaret eden BEM-SEN'i memurlar, 'İşçiyiz Kağıtçı Kazanacağız' sloganlarıyla karşılandılar. Kağıthane işçilerinin ziyaret eden memurlar adına bir konuşma yapan BEM-SEN Genel Sekreteri Hanifi

Şağlam, haklarını kazanma için direnmekten ve mücadele etmekten başka bir yol olmadığını vurgulayarak işçileri isten atın zihniyetini, bir hafta önce Uğur ve Şengül'ü katleden zihniyet olduğunu belirtti. Direnişçi işçiler adına konuşan temsilci ise, memurlar tarafından sunulan desteğin temsilcilerine moral verdiğini ve direnme gücü kazandırdığını ifade etti.

19 Mayıs Üniversitesi'nde sivil faşist saldırılar

Samsun (Mücadele)- Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde günlerde yaşanan sivil faşist saldırılar öğrenciler tarafından oluşturulan anti faşist mücadele komitesine düzenlenen bir forumla protesto edildi.

7 Mayıs'ta yaklaşık 1000 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilen forum, "Şağ-Sol Çatışması Üç Faşist Terör Var", "Yapasan Öğrenci Gençlikçi Faşizme Karşı Örgütülü Mücadelesi", "Eğitim Hakkımız Engellenemez" yazılı dövizlerin asılmasıyla başladı. Sivil faşist saldırılara tepir eden bir bildiri okuyan öğrenciler, "Geçmişte de aynı taktikle öğrenci gençliğin mücadelesini bismöyle baranmayacak haksım asitler bugün de aynı anlayışla medet umutlandırdılar. Sistemden yeniden örgütlenme, işleşmeye girdiği sivil faşist terör, resmi faşistler tarafından kalkan olarak kullanılıyor. Böylece sorun, bir öğrenci sürüşmüşymiş gibi sergilenerek. Bu durum, mücadelenin karşısında eceze düşen, sistemin çöküşümlüğünü sergilemektedir." diyerek bütün yapanları, halkın adaletinin pençesinden kurtulmamaı için bilinci ve inancı ile yürüdüklarini ifade ettiler.

Öğrenciler bildiri okuduktan sırada kantine uğralan faşistler, televizyونun sesini sonuna kadar açarak forumu sabote etmek istediiler. Ancak öğrenciler bu duruma müdahale ederek bu saldırıyı boşa çıkardılar. Forum atın "Kahrolsun Faşizm", "Polis İdare İştirliğin Son", "Yapasan Demokratik Üniversite Mücadelemize", "Yapasan Halk Üniversitesini" sloganları ve Türkler eşliğinde çekilen halaylarla sürüldü. Halaylar sırasında sivil faşist saldırıları kırınayan kuşlamalar yapıldı.

■ ■ ■

Afyon'da polis-faşist işbirliği

Polis ve idare işbirliği devrimi-demokrat öğrencilere yönelik provokasyon çabaları sonucunda 25-30 kişilik bir sivil faşist grubun, polis desteğinde 3 demokrat öğrenciyi dövmeye başladığı, taşınan dağda oldu. Ertesi gün bir araya gelen devrimi-demokrat öğrencilere de "Siz de mi dayak istiyorsunuz" diyerek tehditler savuran sivil faşistlere öğrenciler arasında, çıkan tartışmayı fırsat bulan polisler de karıştırdılar. "Polis Dişarı Bilim İçeri" sloganlarının yükselmesi üzerine polis, kantinden çıkan gırmak zorunda kaldı. Ve ardından faşistlere meydan dayadı altı. Kantinde yalnız bırakılan sivil faşistlerin dayak yediğini görün çevik kuvvet ve sivil polisler, öğrencilere saldırıdır. Gözetim altına 10 öğrenci bir gün sonra serbest bırakıldı.

Turbo filtre işçileri direnişte

Adana (Mücadele)- Taseronluk sistemi ve sendikalaşma faaliyetleri işçi kıymatların bir gerekçesi oldu.

Bir işçi kıyma da Tarsus-Mersin arasındaki San İbrahimli bölgesinde 1.5 yıldır faaliyet gösteren Turbo Filtre Fabrikası'nda yaşandı. Turbo Filtre Fabrikası'nda hiçbir yasal dayanacağı olmayan işveren 4 ve 8 Mayıs tarihleri arasında toplam 300'ü aşkın işçiyi işten attı.

İşverenliğini Edmond Arzak isimli kişinin yaptığı Turbo Filtre Fabrikası kuruluşundan sonra, işin İnşaat ve Erdur İnşaat altı iki ayrı taşeron firmaya devredildi. İşçilerin zor koşullarda çalıştığı bu fabrikada şimdide kadar birçok işçi iş kazası geçirirken, 40'a yakın işçi de pamaklarını kaybetti. Tüm bu zor koşullarda, sos-

yal hakları verilmeden çalıştırılarak yetmişyümüş gibi işçiler bu kez de işveren kefi tutumlarına maruz kalıyorlar. İşçilerin talevate dahil gitmeleri işveren tarafından denetlenmesi karşısında bu koşullarda çalışmayaacaklarını ve işverinin bu kefi tutumlarına karşılıklı bir güçle cevap vermek gerektiğini bilen işçiler, Otomobil-iş Tarsus Temsilciliği'ne üye olmak için faaliyetleri yürütmeye başladılar. Zaman haberdar olan işveren bundan geçirmekten perva-sızca 4 Mayıs'ta hiçbir gerekçe göstermeden Haşip Şimşek, Yusuf Nazım Çetin ve Tugay... isimli işçileri işten attı. Bu kefi uygulamaların yarın kendilerini de gelebileceğini ve buna karşı cevap vermek gerektiği bilinciyle hareket eden işçiler işe 5 Mayıs'ta çeşitli protesto eylemleri

gerçekleştirdiler. Yapılan bu eylemlerden sonra işveren 8 Mayıs'ta 200 işçiyi daha işten attı. 12 Mayıs'ta İsmail Taç, Yusuf Biçer, Handan Çam, Servet Köse, Cumali Tanrıkan altı işçiler fabrika önünde açlık grevine baş-ladılar, işten atılmayın 10 işçi arkadaşlarına yapılan haksızlığı protesto etmek için işverene itiraz dilekçelerini verdiler.

İşveren işçileri işten atmasını hemen etmesinde işe yeni işçiler aldı. Bu da işverenin taşeronluk sisteminde yararlanarak daha fazla kâr düşüncesine harekete ettiğini göstermektedir. Bu gün işe yeni alınan işçilerin de yarın işten atılmayacağına garantisi yoktur. Bu nedenle tüm işçiler tek bir vucut, tek bir yurmuk olarak işveren bu kefi tutumuna karşı durmalılar.

ISIRGAN

Koyun hırsızı kontrolleri

Kontrolleri Malatya Kürecik civarında koyun hırsızlığı başladı. Kontrollerin son ircaatı ile ilgili görüştükleri çok köylüler sunuları anlattılar.

"Köyümüzdeki hırsızlık olayları gittikçe artıyor. Yüzün üzerinde koyunumuz çalındı. Çalınan koyunların kontrolleri ve tarafatları tarafından gözetilme alındığına güncel var. Şu ana kadar gözetilme alınan koyunlardan hiçbir bilgi alamadıkları gibi, hayatlarını

dan da endişe etmekteyiz." Diğer bir köylü ise olayın nedeni şöyle açıklıyordu: "Cobanlar tarafından örgütlenen koyunlar, eylem hazırlığı içinde iken yakalanmış olabilirler."

Belki gözetilme aldıkları koyunların kontrolleriyle becerilebilir. Belki de gözetilme iktidar eden koyunları aytetik yemeyebilir. Bir diğer olasılık da güden gün çürüten ve dükkân burjuva partileri için öp potansiyeli yaratmaya cabşyor olabilirler.

Halkın doğru teghisi

Her farklı yerde iki ayrı öykü. İki si de ayrıyla vaki. Her iki olayda da halkın teghisine diyecek yok doğrusu.

Her şey Samsun'un bir mahallesinde kadınlardan çevre bir sapığın gomezinden şüphelenmesiyle başladı. Herkes sapığı yakalamak için pür dikkat keşir. Bir gece bodrumda garip sesler duyan kadın, komşularını da yanına alarak bodruma iner. Bodrumda uyku tutuluğu içinde yatan bir adam vardır. Uykusu yanında ne işe yaradığını anlayamadıkları birtam aletler bulunmaktadır.

Sapığı yakaladıkları zanneden mahalleli bağlar adımı dövmeye. Can derinde düğün adam dayışın arasında ancak "Ben polisim vurmuyum. Teröristler diyeniyorum." diyebilir. Bir an duraksayan mahalleli "Yalan söyleme, burada terörist falan yok" diyerek vurmaya devam eder. Polis zar zor kirliliği gösterser kaçta fazla dayak yemektan kurultur ve evn terk eder.

İkinci olay ise İzmir'den. Bundan bir ay önce İkinci ilçesinde bir sapığın görüldüğü söylenirli yapılmıştı. Bu yüzden çevrede sapığın izleri aranmaktadır. Bir gün tek tek kahveleri dolaşan garip bir kişinin sıradığı hareketleri çevre sakinlerini dikkatini çeker. Bu bu şahsın sapık olduğuna kanaat getirirler. Vakıt kaybetmeden önlerine çıkan iki ekip otosuna durumu anlatırlar.

Polis bölgeyi sarar ve "sapığı" yakalar. Yakalamasına yakalılar, ancak polisler "sapığın" önünde elpençe, boyunları büyük bir vaziyettedirler. Bu şahsa geveleyerek bir şeyler anlatmaya çalışıyorlar. Yakalanan şahıs ise bundan dolayı garip bakışlar banyo çarpmaktadır. Sonunda her şey anlaşılır. Yakalanan şahıs İzmir'den "araştırma" yapmak için gelmiş üst düzey polislerden biridir.

Birbirinden farklı iki ilde, birbirinden habersiz insanların polislerin "güziye" mensuplarına aynı teghisi koymaları "tesadüf" mü?

Yorumcular
"suçlu" bulundu

37. sayımızda, sakın siz siz olun "Çal Meyran" ya da "Senin de beğenil olma"li demeyin demistik. Bunu derken, elbette bir bildiğimiz vardı. Bildiğimiz ise Türkiye gerçeğinde yaşadığımızı.

Grup Yorum Denizlide verdiği konserde "Çav Bel-la"yı söylediği halde savcıla "Çal Meyran", "Bir oğul büyümüş" tirkişinde "Senin de sesin ol-malı" dedikleri halde, "Se-nin de beğenil olma" de-dikleri, Küba devrimi için yaptıkları konuşmada, "Bir anda bayıyan top ve mit-

ralyöz sesleri..." demeleri-ne karşın, savcı "Fidan'da baylayan top ve mitralyöz se-leri" dedikleri ve daha demedikleri birçok şeyi de mişler gibi iddia ederek haklarında dava açmıştı. İşte bu dava sonuçlandı ve Yorumcular suçlu bulundu. Yorum elemanları için kişiyse bir yıl sekiz ay hapis cezası ve 40 milyon lira para cezası verildi.

Ne demistik bir: Buras Türkiye! Herkes ayağın denk alsın. Mahkemelerin ne yapacağı belli olmuyor da!

Darbceciilerin suçlu olduğunu söylemistik. İşte bir darbcei toplası... İşte suçlularınamın belgesi... Basın toplantısına kimin yaptığını herkes biliyor. O halde yüzlerini kimden gizliyorlar acaba?... Ama pek ziyetebilmeli de benzeniyorlar. Gayet iyi görünüyorlar da!..

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Türkiye'de...

Bu ülkede insanlar evlerde, sokak ortalarında, dağbaşlarında kaldıkları ama aydınlarımızda, sanatçılarımızda, gazetecilerde, hukukçularda en ufak bir tepki ya da kıpırdanma gözlemleyemeyiz. Açığa çıkabilen tepkiler de ya kendilerinin bile duyamayacağı kadar kısır, ya da katilleri değil de genellikle katledilen insanların hedef alır. "Terör" demagogjileri ne sarınlır ve devimlerle, demokratlar mahkum edilmeye çalışılır. "Terörün her türüne" karşıdır ama devlet terörü karşısında diycek söz bulamaz.

Benzeri olaylar bir başka ülkede yaşadığında yetkili eğilimlere birlikte en üşür, en cesur tavırlara bürünürlü. Kampayınlar açılır, basın açıklamaları, manifestolar, köşe yazıları "insanlığın" hizmetine sunulur. Benzeri bir olaya devletin gö-nüllü borazanlığı kendine göre bilen FBI ekranlarından tanık oldu. Daha 4-5 gün önce Mod'a iki öğrenci polisler ta-rafindan katledildiklerinde, burjuva basın-la birlikte "örgüt eli operasyonu" ve "ya-tışma" senaryoları üretilen, 4 Mayıs gün-ü TRT 1 ekranlarında FBI'n "yargısız infazını" tartışıyorlardı.

Uğur ve Şengül'ün katledildiği operas-yondan sağ kurtulmayı başaran Ergil Üz-un'dün anlatımlarının var olduğu videni-bendini izlemeye çabırdığı halde telme-yine ve hatla ayaklarına kadar götürüldü-ğü halde kaptırıncı çir çaviren Interstar ve Kanal 6 televizyonların bu "dualyifi-limin" üzerine, simdi de TRT 1 ekran-larından taşan "yargısız infaz" iddiaları

Çok kanallı infaz senaryoları

kendilerini trajikomik bir duruma düşür-yordu. Sözümona en "ciddi" tavırlarını ta-kınıyorlar ve soruları ardı ardına sırala-yıyorlar. İşte "Polis bir süre daha bek-le-meye miydi" de, "Sağ ele geçiremez miydi?" de...

Ayar önce FBI görevlilerinin öldürme ve müridleriyle birlikte çifteriklerine sığınarak teslim olmaları kabul etmeyen Davudian Mezhebi lideri ve Üyelerinin birçoğundan FBI'n düzenlediği baskın sırasında çıkan yarın sonucunu ölmekleri tartışan "60. Saaf" programı Amerikan adisletine kök söktürüyor. FBI'n yerdan yere vuruyor, beceriksizliğini ortaya senyor ve yargısız infazı tüm rüddetleye eleştiriyor.

Üke dipında kızgınlık esse nezle ola-cak kadar hassaslaşan burjuva basın ve TV atasyonları, yanıbaşındaki olaylara sırtını rahatlıkla dönmeyebilir. Onlar Filis-tinlilerin kollarıyla taşla kiran İsraili asker-

lere tüm lanetlerini esirgemezlerken, burnunun dibindeki katliamlara seyrice kalmayı yeğlerler. Filistin'in "küçük generaline" se-lamlar gönderen, Mandelayı al-kılayıyanları, yanı-başlarındaki bir katliamı gör-me-zekten gelecekleri beklerken, cök kadar korkak ve duyarsız olabili-yorlar. Hiçbir dün-mende ihanetin ve

iküyüzlülüğü böylesine kristalleştireği gö-rülmemişti. Konu yargısız infazlar olun-ca en sağcı gazetesine en ciddi gazete, en gerici köşe yazılarıyla en demokrat ka-pim birinden terazinin aynı kefesine dölüşüyorlar. Öyle ki, Interstar yargı-sız infazların yalnızca Türkiye'de olmadı-ğını kanıtlanam kiş Almanya yollarına döşüyorlar. Ve "Tele Objektif" adlı pro-gramda, Essen eyaletinde 13 yaşında bir Türk çocuğunun Alman çekiyeli kar-bolar (Bu niheleme sunucuya ait. Oysa Türkiye'de Özel Harekat Timi demeyi ter-ah ediyorlar.) tarafından nazlı sırtından baş kurunla öldürüldüğünü anlatıyor. Programın anonsu da oldukça anlamlı: "İnsan hakları konusunda herkeşe ders ver-meyi marfet sanan Almanya'nın in-sanlık aybı". Doğrusu tam da Interstar'a yakışacak bir anlayışla hazırlanmış bir programdı. Askeri panzerlerin arkasına

bağlanarak sürüklenen insan görüntü-le-riyle ilgilenmeyen, gerilla kadinların çı-lak cesetlerini dakikalara teşhir edile-bilecek kadar alçakan Interstar, polisin gö-zünde bir kat daha değeri kazanıyor.

Basın ve televizyon kanalları polisi ak-lama yarışını çıkıncı pereneler atıyor. İn-giltere'de bir gazetelerin "IRA militanları duvara çizip kurulumak lazımlı" bağliğı-nı aynen vererek, sözde İngiliz basınına bile infazları savunduğunu, böylece ken-dilerinin de onlardan farklı bir şey yap-madıklarını kanıtlanam oluyorlar. Böylele-ki kimsede Türkiye'de işkence var, yargısız infaz var diyemeyiz. Çünkü Almanya'da da, İngiltere'de de vardır.

İlhan Selçuk'un "Cezasızlandırın terö-ristlerin sık sık kaçması emiyet örgütlen-d olumsuz binkimler yaratmaktadır" sözüköleri ile İngiliz gazetesinin attığı başlık arasında hiçbir fark yoktur. MIT kalemşörlüğünden Necati Zıncıkarın, İl-han Selçuk'un dilinin altındaki bakırcı ka-pık alarak "Polis böyle yapmamız da ne yapacağı sizler misiniz?" diye sorabili-yor.

Evvel, Türkiye gerçeği'dir bu. Dünyanın bilmem hangi ülkesinde bir katliama saldıran satılık kalemler, bol kanallı TV atasyonları, sıra Türkiye'de aklı, he-le devrimciler karşısında aslan kesilmiyor-lar. Artık devrimcilerin ve halkın kanıyla program yapamayan kiş söylemencek söz bulmakta güçlük çekiyorlar. Ama iyi bin-meldük ki, ihanetin ve iküyüzlülüğün ad her yerde, hep ayındır. Kirliliğinde "gaze-teci" bile yazsa... ☉

Bir kitap

Şafakta Kazandık Zaferi

AN DUK

1961 yılının ilk günü, Vietnam devriminin önderi Ho Acmân'ın sesi küyünlere yarıldı:

"Güney'deki on dört milyon yurttaşımız, Amerikan emperyalizmine ve uçaklarına karşı savaşmak için cesaretle ayaklandılar. Onların mücadelesi Kuzey'in tam desteğine ve bütün dünyadaki ilerici halkların sempatisine sahiptir. Onlar zafer üstüne zafer kazınıyorlar. Kuzey Vietnam halkının gözleri, her zaman kahraman Güney'in, anayurdumuzun bu asılmaz tunc duvarının üstünde olmaktadır." Bu ses Vietnam halkının kadını'nı çizen sesidir. Onunla birlikte, emile, etmek gibi olumsuz Vietnam halkının düşünceleridir bu sözler.

Etrafı yüzlerce düğmanla sarıyken, yüzlerce namulun karşısında Saba, Ede ve Tağkın'ın sesi duyulur: "Cesaretiniz Varsa Gelin", "Yoldağların bunların hesabını soracak, kurtulamazsınız" diyenlerin cesareti, kararlılığı, devaya ve yoldağlarına olan güveni; "Sinan nası? Dışarda neler oluyor?", "Sabah ... ya uğradım gibi bir şey yoktu, düğününüze sizleri yarmadı, oğlama geliyorum", "Eşime, önderime selamlarımı iletin", "Türkiye halklarının yüzüylar sürün köleliğe başkaldırın haykırışları" bu sözler. Geleceğe, hareketine, önderlerine, yol-

Dat bölgesi halkının destansı direnişleri var.

Yıldızlar ayrı yaşadığı eşine sadakatiyle, cesareti ve kararlılığıyla, Su'nun emeli evliliği var. Su'nun eşi 1954'te Kuzey Vietnam'ın kurtuluş savaşında savaşan bir devrimci. Güney'de düğman tarafından arandığı için yedi yıldır yurduna, eşinin ve çocuğuna yanına gelemiyor. Onun ülkeye gelemediğini bilen Yankiler Su'yu tutukluyorlar. Ama ona esinden ayrılmayı kabul etmiyorlar. Su, yapılan tüm baskı ve işkenceye rağmen düğmanın suratına eşini sevdiğini, ondan ayrılmayacağını haykırıyor.

Hon Dat düğman tarafından sarınlığında, yoldağlarıyla birlikte yitip gitmiş, tepede bir mağaraya çekilen yoldağlarına içecek su götürürken düğmana esir düşen Su'nun yoldağlarına bağlılığı, içme suyunun zehirlendiğini haber vermemenin sıkıntısı ile düğmanın moral bozukluğu yaratmak için meğafonda kendisinin teslim olduğunu söylemesi üzerine meğafona alıp yoldağlarını uyarması, düğmanı kendi silahıyla vurup onlara unutmayacakları bir ders, yol-

"Şafakta kazandık zaferi"

savaşını engellemeye ikna etmeleri, çevreleri düğmanla sarılı olan devrimciler yiyecek ve su ulaştırmak için tüm yaratılışlarını kullanmaları ve devrimcileri sahiplenmeleriyle Hon Dat bölgesinin yitip insanları var.

Düğmanın halıkta moral bozukluğu yaratmak için yayın yaptığını öğrenen devrimciler, bir taraftan silahları bir taraftan da yapıtlarına iktisat ettiler: "Yoldağlar, bir mağaradakiler, son adamınıza, son neslimize kadar karşılayın kardeşler. Hepimiz iyimiz ve ellerimizdeki silahlar her an ateze hazır."

"Ve siz Amerikalıların ve Di-erim parayla tuttuğu hainler. Eğer cesaretiniz varsa gelin, bekleyin, gelin de alınızın ortasına yapıtların kurşunu." diyerek halka güven ve cesaret, düğmana korku ve yitkinlik veren mesajlar;

Nam ve Kuyun'ın mücadelesinde yerişip boy veren ve mücadele içindeki ilerleyişlerine göre peklenen duygusal ilgileri;

Açlık ve susuzluk tehlikesine rağmen esir alınan anıtlara halk mahkemesinde yargılanıyorsa kadar yemek ve su veren devrimcilerin adaleti;

Halkın düğmanı olan öz evladını kendi elleriyle cezalandırarak Ananın sağlam iradesi;

Savaşa katkısı olmaksızın için çirpan, düğmanın cephaneliğinden aldığı bombayı, kupa ile alındaki mağaraya götürün on iki yoldağı U'um kurtulmaya inano, devrimciler ve kendisine gövneti;

Ve bir halk savaşıyla ve savaşçıların bulunuşu gereken bütün özellikler var.

Zaferine inanan ve düğmanı top rakırlarından söküp almak için silahlanan, tüm olumsuzlukları cesaret, sabır, özveriyle aşan devrim savaşçıların zaferine adım adım yaklaşımları: ülkemdeki mücadelesinde ve mücadelesinin için de güzel bir örnek. Özellikle zorlukların sabırla aşılması bizlere moral, sarsılmaz bir inano anlatır.

GÜN İZİ

Elif Sumru GÜREL

"Gözleri yorgunluktan kapanmak üzereydi. Kadehini yudumlar, sigarasının dumanı kütübağınan süzülerek yüzünüyalayıp dağılıyordu. Yorcucu bir gün olmuştur. Genellikle arkadaşları gibi o da buraya akşamları katılır, birlikte sohbet ederlerdi. Nispeti su Çikova Santrali yok muydu? Ne çok uğraşmalarla kamyonunu duyurmak kılmaç. Daldan'daki "Caretta"ları kurtarmak için de az çaça göstermemişlerdi.

Çalıştığı gazinette her zamanki saatinde geldi. Masanın başına oturdu. Parmaklarını daktilonun tuşlarında doluşturuyordu. Aslında yazılması, anlatılması gereken o kadar çok sorun vardı ki. Ama o bir aydındı... Olayları "sorumlu" yaklaşımla; zaten zor bela sağlanabilmiş olan "birlik ve beraberliğimize" halele getirmemeliydi. Ofis sınırları sarsın değildi. Her gününde olan da Cumhuriyet başkannın uğaçını yeniden boyatmasıydı. En iyisi bu boya parasını nasil bizim cebimizden çaldığını anlatmak. Tabii yine "so-nunlu eleştiriler"...

Çünkü arkaşlar bir gün sonraki 1 Mayıs yürüyüşünde yapacakları etkinlikleri tartışıyorlardı. Gönderilen iki civil civil çek insan... Savaşkan, zeki ve duygusallıydı... Üçü de üniversite öğrencisi. Tartışıyorlardı hararetle: "Tüm gücümüzle anıtlara yığılmayı gerektirir, umutları kursağında kalmalı düğmanın" diyorlardı bir. "Evet, bedeller paylaşma kazandığımız alanları, bu zorlu süreçte de çok çok emekçiler adanmış, dost ve düğmana götülmüş göstermelik, karmasa, yitkinlik bekletmiş anıtlara cevabını veremeyiz" diyorlardı öteki. Kaynayan kaçın buharı, üç gencin sobahetleri sarımsıydı, çok çal dairesi heyecanlı tartışmaları kucak açıyordu.

5-6 arkadaş toplamışlardı. Üniversiteyi bitirdikten sonra belli aralıklarla bir araya gelince, anıtları tazeliyor, oradan buradan sohbet ediyorlardı. Hepsi de "denem" ve "ağır fikirçiler"di... Bir diğ-er deyişle "aydın"lardı... Oki yıllarında da siyasete eğilimlenmişlerdi. Hatta içlerinden biri o zamanlar başyaka "huzurdu". Sınıd rahatlan fena değildi... Polis pek rahatsız etmiyorlardı işleri de iyiydi. Evlili, çocuk fahla derken bir araya gelmeye bile fırsat buluyorlardı. Kimi, zaman zaman etrafında çok bitenden rahatsız oluyordu. "Ben şimdi köyümden oturacak adımı" diyen de çikyordu içlerinden. Ama bir kez üstüne ağızları yanmıştı...

Çatı katına uzanan apartmanın merdivenleri sert adimlarla yankılandılar. Karanlık suratlı bir dolu adam koşarak merdivenleri tırmanıyorlardı. Üç gencin sobahetleri yankılanan seslerle bölün-üldü. Sindi kapı yurumukları ve çekik mekamlara sakatları yankılandılar. Üç genç kapı açmadılar. Gecelerinin kim olduklarını tahmin etmekte zorlanıyorlardı. Bu seslerin sahipleri ödevden de tazyiklerdi çıktı. Forumları, yürüyüşler, anımla ve senliklerle kendilerini saldıran, daha bir hafta önce bu-lundukları büröden kendilerini döşey, yerlerde sürükleyerek gözünlara alan ilk kargıları sürüşündendiler bunlar. Üç de birbir-lerini gözlerinden okudular ne yapmaları gerektiğini. Apart-mannın damına açılan pencereler yukarı çıkarık, içlerinden içti ters yöne gitmek üzere koşmaya başladılar. Silah sesleri gece-nin karanlığına yitiriyor, adeta savası anı haline getiren mahallede tüm sakinlerin merak dolu yürekleriyle işliyordu.

Son yuduma alarak hasanah öndü. Hala yalnızdı. Dışarı çıktı. Gecenin serinliği birer feralatmış kendisini. Bu saatte eve gitme-sinin en uygun şey olacağına karar verdi. Başka koltuğundan üze-rinden uyardı. Zar zor ağırlığı gözlerini ovuşturarak doğruldu. Saat kaç, bunlarıyordu. Biriken anıtları kıyım kırım zorunda oldu. "İnan Halkın Halklarını Evrensel Bulgular" adı kolyeti geldi. Televizyonu yoneldi, sesini biraz daha açtı. Halkların daha nahi-bu-yahıyorduk şimdi. Din sıkıca üzeri polisin "teslim ol" çağrısına iş-lik karpılıyort "biri banyo iki keristirin" öle ele geçirdikleri söyliyordu televizyon. Habaı sonuna kadar dikkatle dinledi. Du-daklarından mırıldar duyuldu: "Çik cik, yankı oldu çocuklar". Si-garasını kütüğe bastı: "Geçiyorum herhalde" dedi. Kıpandı çıktı.

"Sert miyd öbürümüzleri", "polis daha dikkatli olablirdi", "biyle olaylar insanı üzüyor", "prilanta gibi çocuklardı"... Ya da "Çik cik yankı oldu çocuklar" demek yetmiyor. Ayar nostalgie-anılarla dem vurmaman ya da işa sabuna dokunmadan hayıflanmanan yetmediği gibi. Ta ki, herkesin bittin bu ön bile-reme karşı kolları sıvayacağı zamana kadar. Yoksa daha çok "yankı oldu çocuklar" demek isten bile dedi.

Onlar en iyi silah ve tam teçhizatla donanmış Amerikan askerleri ve Diem'in paralı uçaklarına karşı onurlu bir savaşçılar.

dağlarına, halklarına olan güvenin sesleri dününün dört bir yanına yayılır. Bu ses bugün her zaman içinde daha fazla anlam kazanıyor.

Tarih böyle derlerdi de. An Duk'un "Şafakta Kazandık Zaferi" adlı kitabı, 1961 yılında Güney Vietnam'daki ayaklanmalar döneminde, Hon Dat bölgesindeki düğman karşı verili mücadeleyi anlatırken dönün bugüne önemli dersler de verir.

Bu kitapta en iyi silah ve teçhizatla donanmış bin kişilik bir Amerikan birliğine karşı, tüm olanakları kullanarak zaferine olan inancı karşısına çıkıp kadın için çocuk, on-dokuz devrim savaşçısının ve Hon

dağlarına direnme geleneği ve ce-saret veren: "Yoldağlar, onlara sa-kin inanın, ben asla teslim ol-mayacağım. Suyu sakın içmeyin, zehirlidir. Silahlanınız bırakmayın, orada her şey yolda mı?" diye haykırışları var.

Savaşı kolektif bir çalıymla kazanacaklarını anlayıp, düğma-nın sarıldığı anda siper kazarak, tu-zaklar hazırlayarak kendilerini sa-vunana halkın mücadele ruhu ve sa-vagın en zor anında halk komi-telerinin olumsuzması;

Son derece iliyale davranarak insanları mücadeleye kılma cabala-rı, paralı düğman askerlerini moralini bozarak, onları köylerine göndermeye, halkın bağımsızlık

Küba'nın savunduğu umut tüm ülkelerde yeşerecek

Basında Küba rüzgarları esiyor bugünlerde. Hangi gazeteyi elinize alsanız karışma bir Küba röportajı, dizi yazısı çıkıyor.

Küba'yı yazıyorlar; kah çarpılarak, kah demokratik bir sahiplenmeyle, kah hümanistçe bir hüznle. Ama tüm bu yazılanlara, sosyalizme uzaktan yakından sempatisi olmayanların bile izleyemediği bir hayranlık var. Bir özelem var Küba'ya ve Kübalılara. Elbette şu an Küba'da yaşanan ilaç, yiyecek sıkıntısına, kağıt yokluğuna değil bu hayranlıkla özlem. Bu hayranlık, tüm soldanlara, tüm zorluklara, herkese ve her şeye rağmen "gülen ve dans eden bir halk'a hayranlık". Bu hayranlık Küba'nın bugün emperyalizmin alıkanlarına karşı ayakta tutmayı başardığı, savunduğu, sahiplendiği deşerledir.

"UMUDU SAVUNUYORUZ"

Evet, umudu savunuyor Küba halkı bugün. Çünkü halkların umudu ve geleceği sosyalizmdir ve onlar sosyalizmi savunuyorlar.

Küba'nın "Umudu Savunuyoruz" adıyla pek çok ülkenin aydınlarını, sendikacılarını, sanatçılarına, gazetecilerine yönelik çağrısı yine birleşen insan Küba'daydı '93 1 Mayıs'ta Küba gereğinin gündür. Havana'da bir milyon Kübalı'nın "Sosyalizmo O Muerte" sloganını dinlediler. Umudun savunulduğuna, hem de en büyük bedeller paidasına savunulduğuna tanık oldular.

Şöyle dedi bir Kübalı anlatır:

"Belki gözlerimiz, çocuklarımız, yarınlarımız kaybedeceğiz. Belki dünya bizim ölümle terk edilmişse ses çıkarmayacak, sonra dek izleyecek yok olur-

şumuzu. Ama özgürlüğümüzü kaybettir-gimizi göremeyeceğiz. Direneceğiz, evet, Küba için evet."

Emperyalist kuşatmanın ortasında sosyalist bir ada Küba. Yalnız coğrafi olarak değil, siyasal olarak da bir ada. Emperyalizmin ekonomik alıkanlığı, Sovyetler Birliği'nin Rusya'nın emperyalizme girin göçmek için ekonomik ilişkilerin kesmesi Küba halkına zor bir süreç, daha büyük sıkıntılara ve daha büyük özevleri gerektiren bir süreç yaşatıyor.

Yıkamak için yeterince sabun bulamıyor Küba'nın insanları. Yıyeceği sınırlı. B vitamini eksikliğinden dolayı 16 bin kişinin görme yeteneğini kaybettiğini yazıyor gazeteler. Bunların doğruluğu tartışılabilir. Ama bunları yaşayan Küba halkı aynı gazetelere şunları da yazdırıyor: "Ekonomideki pöktür bir kılık talanına dönüştürmemişse bugün Küba halkı, yoksulluğu paylaşmışa usulca, bunda o görnelli ülke sevgisinin ve ehlişmiş kalplerin senos etisi var." (11 Mayıs Cumhuriyet)

Cumhuriyet'teki yazı dizisini iki paragrafa bir Havana'daki "güzel kızlar"ın anlatımlıya dolduran yazıların sesizleşmesi olarak yakaleddi, ama bir türlü muhtevamı kavrayıp tam ifade edemediği gerçek şudur. Küba halkı bu özevleri bilinciyle satılmaktadır. Talancılık kapitalizme özgü, sosyalizme, sosyalist insanlara değil. Bazi yevreler karneyeyle belki, ama ortak bir iradenin, gönüllü bir özevini üzerinde yıkalemektedir bu uygulama. Vitrinlerin dolu olduğu ama eglara tokların yarı yana olduğu bir ülke olmaksansa, ekmeğin az olduğu ama herkeşse paylaşıldığı bir ülke olması terici eder

sosyalistler. Türkiye'den Küba'ya giden heyette yer alıyan, yaşıma ve soyledikleri arasında kosokaman bir uçurum olan "sanatçı'nın orada soruduğu soru "Niye hep yoksulluğu bölüyor sosyalistler?"- yalnızca onun sosyalizmi kavrayamamasının ve sosyalizme, halka pek de inanamamasının anlatımdır. Yoksulluğu ve zenginliği, acıyı ve sevinci, her şeyi paylaşıyor sosyalistler; yalnızca yoksulluğu değil, yalnızca herkesin gıptıyala baktığı manevi zenginliklerini değil... Eğitimden sağlığı, konut edinmeden iş sahibi olmaya değin her Kübalının sahip olduğu olanaklar bir zenginliğin, ulusal gelirin sosyalistçe paylaşım değeri midir?

Evet, Küba halkı, Küba'nın önderliği, paylaşımın da, özevlerinin de, direnmenin de bilincindedir. Onlar adada sosyalizmi yaşattırmın kendi geleceğini ve dünya halklarının geleceği açısından taşıdığı önem biliyorlar.

Emperyalizmin de Sovyetler'deki, Doğu Avrupa ülkelerindeki başanısına rağmen hemen yanıbaşındaki bir adanın sosyalist kalıplarını, sosyalizmi yaşattırmın kendi sistem sevgisinden tepdiği tehdidin bilincinde. Bunun için Küba halkına karşı uyguladığı ambargoya, alıkanlara, hiçbir insanı değeri, uluslararası hukuk kaygısı taşımayan bir saldırılarına davanyor. Emperyalizm bugün Küba'ya bir askeri saldırı bulmuyorsa eğer, bu Küba'nın bir Panama, bir Grenada olma-

SOSYALİST KÜBA YAŞAYACAK-"Umudun ordusu, umutsuzluğu kurşuna direcek" sahipleniyor sosyalizmi.

cağını bildiği içindir.

KÜBA HALKI ÖNDERLİĞİNİ SEVİYOR

Emperyalizm gareziksiz Küba halkını, önderliğini, sosyalist sistemini bilinen klasik yöntemleriyle yıpratmaya çalışıyor. "Diktatör Fidel" diye yazıyor bujuva şarlatanlar; "o almışa Küba'da da sosyalizmin bitecek." Bu demagoginin yanıtını Havana'da 1 Mayıs'ta Castro'nun önünde geçen bir milyon Kübalı veriyor.

Tüm dünyada 1 Mayıs'ta yalnızca Küba'da bir milyon insan bir aradadır. Ve dünyada hangi ülkenin devlet başkanı, lideri bir milyon insan sevgi ve bağlılıkla böyle kuşatılmıştır? Ülkelerinde okul çocuklarını, resm görevlileri yollara direkerek ilerleten "sevgi gösterileri" yaptırın "liderler", Küba'nın Castro sevgisini anlayamayacakları erbette.

1 Mayıs'ta Havana'da da Küba'da milyonlara insan "Yaşasın Sosyalizm" diye yürüdü. Küba Komünist Partisi üyesi Abelardo Arufe'nin dediği gibi:

"Milyonlara insanı yürümeye, hiçbir yönetim zorlamayaz. Bu tamamen kendiliğinden bir yürüyüştür... ve bu halkın güvenini gösterir."

Halk önderliğine, sosyalizme; önderlik ve parti halkı güvenmektedir. İşte bundan dolayıdır ki "hiçbir parti, hatta hiçbir politbüro üyesi, hiçbir sade vatandaş ülkenin içinde bulunduğu sorunları gözlemeye çalışmıyor." Ve yine bundan dolayıdır ki Castro "Teslim olmaksansa adayı batırırız" dediğinde milyonlara Kübalı "Ya Sosyalizm Ya Ölüml" sloganıyla yanıtılıyor onu.

Emperyalizme direnmek mümkündür. İncançlı, onuruyla, özgürlüğüyle, ahlakıyla yaşamak isteyen halkları bunu başarabilir. Küba halkı bunu kanıtlıyor.

Küba'nın "umudu savunuyoruz" diye tüm dünyaya yaptığı çağrı, mücadeleyle, umudu kendi topraklarında savunarak, yatışarak, yevreterek yanıtlanabilir ancak. Umudu savunuyoruz, sosyalizmi savunuyoruz. Ve bunun için Kübalı'yı savunuyoruz.

Küba halkı emin olmalı ki, önün ölümle terk edilmiş tüm dünya sessiz kalsa da, bir kalmayacağıdır.

Ve eminiz ki Küba halkı ölmeyecek; gerekirse adayı batırma kararlılığı adanın batmamasının güvencesidir. Sosyalizmi ölmeyecek. Umudu birlikte savunacak, sosyalizmi birlikte yaşatacağız. Umud dünyanın tüm ülkelerinde yeniden yeşerecek.

Rusya yeniden devrimin zorlu volunda

Moskova'nın Kızıl Meydan'ı 1 Mayıs'ta, 9 Mayıs'ta "Yaşasın Sosyalizm" sloganlarıyla yankılandı yine. Ama bu kez aların bir tarafında, "Yaşasın Sosyalizm" diyen emekçileri selamlayan Sovyet liderleri değil, emekçileri alana sokmama ya çalışan, cıplayan polis birlikleri duruyordu.

On binler iki önce 1 Mayıs için zapettiller Kızıl Meydan'ı. Karşı-devrimin itidarı Yeltsin, 1 Mayıs öncesinde, Türkiye oligarşisinin Taksim'i yasaklaması gibi, Arjantin'in Plaza Del Mayo'yu yasaklaması gibi, Kızıl Meydan'ı Sovyet emekçilerine yasakladı. On birer buna rağmen Kızıl Meydan'daydılar.

"Moskova dün 1 Mayıs'ı kanlı bir şekilde kutladı. Olaylarda 1 kişi hayatını kaybetti, bin ağır 150 kişi yaralandı" diye yazdı gazeteler 2 Mayıs'ta.

Devrimci olmak, komünist olmak itibar vesilesiydi dünün Sovyetler Birliği'nde. Bugünün Rusya'sında bedel istiyor. Ama bu bedeli ödeyemeyen insanlar var Rusya'da.

Var ki, 1 Mayıs'tan yalnızca bir hafta sonra 9 Mayıs'ta on binlerce insan yine "Kahrolsun Faşizm", "Yaşasın Sosyalizm" sloganlarıyla Kızıl Meydan'daydılar, 9 Mayıs'ta faşist karşı zaferin 48. yıldönümünü.

Emperyalist propaganda bombardımanı tüm devasallığına rağmen halkların belleğini silmiyor. Sovyet halkları, Nazilere karşı savasta, dünya halklarını faşizm belasının kurtarmak, sosyalizmi savunmak için verdiği milyonlara şehidi unutmuyor. O şehitlere bugün de halkların, sosyalizmin onuru olarak sahip çıkıyorlar. Dahası, bu sahip çıkışı yalnızca bir vefa değil, sosyalizme sahip çıkılmasıdır. Kızıl Meydan'dan yükselen sloganlar, konuşmalar buna dize getirmektedir.

Daha iki yıl önce sosyalizm aleyhine gösteriler düzenlemek, Yeltsin'i desteklemek için Kızıl Meydan'ı dolduran kitleler yoktur şimdi. Yeltsin itidatın tüm olanaklarına karşı reformlarını onaylatmak için düzenlediği gösterilerde birkaç binden

RUSYA'DA SOSYALİZM EKMEK-tem bedelleri ödeyerek, ellerinden kapırdıkları güzellikleri yeniden kazanmanın onurlu yolundalar...

fazlasını toplayamıyor. Çünkü Sovyet emekçileri son birkaç yıl içinde 76 yıl sosyalizme gömmedikleri piskileri yaşamış. Faşizme birlikte karşı koydukların, sosyalizmin insanı birlikte yürüttükleri halkların birbirine düşürüldüğüne tanık olmuşlardır. Daha biricik yıl geçmeden Sovyet emekçilerine tekrar sosyalizmi isteten budur.

Rusya'nın sosyalizmi tanıyan emekçi halkları, Marksist-Leninistlerin öngörülerini doğrulayarak bugün yeniden, yeni bir Ekim Devrim'in yolundadırlar. Kuşkusuz bu hemen yanının sorunu değildir. Yeni bir Ekim Devrimi her şeyden önce yeni bir RSDP'i, yeni bir Bolşevik örgütlenmeyi/önderliği gerektirir. Sovyet emekçilerinin bugünden bedellerini ödeyerek verdiği mücadele bu önderliği de yaratacaktır.

Darbeciliğin hukuku, azınlığı-çoğunluğu yoktur

- Demokratik merkezîyetçilik dünden bugüne saflarımızda en çok ele alınan konulardan biridir. Bu konuda ilkelerimiz, geleceğimizi oluşturmuş ve yerleşmiştir. Qimdi darbeciliğin tahrip ettiği, tartışma konusu yaptığı her şeyi yeniden ele almak durumundayız.
- Dün darbeciler destekleyip, bugün özeleştirici verenlerden kimileri, özeleştirilerin 'azınlığı çoğunluğa uyması'yla gerekçelendiriyorlar. Devrimci bir hareketle darbe karşı-devrimci bir yönümdür ve öncelikle darbe mahkum edilmelidir. Darbeyi taraf kabul edip, tartışma konusu yapmak, niyet ne olursa olsun darbçiliği meşrulaştırmaktır. Darbecilik mahkum edilmenden, demisi hukuk şerhlik kazanmadan 'azınlık çoğunluğa uyar' ilkesinin bir anlamı yoktur. Darbe devrimci hukuku, gelenekten parçalanmıştır. Devrimci bir hareketin kadröleri, taraftarları öncelikle buna karşı çıkmalı, devrimci hukuku sahiplenmelidir. Böyle yapıldığı için darbe çok kısa sürede altedilmiştir. Ama hiçbir ikimizde öraut-se şeyişimizde darbçiliğin kalıntıları dah kalmamalı, süpürölüp atılmalıdır.

Yazısı: sayfa 3'te

Havana haykırıyor: "Ya Sosyalizm Ya Ölüm"

Umudu savunanlar yalnız değildir

- Kuba'nın "Umudu Savunuyoruz" çağırısıyla binlerce aydın, sanatçı, sendikacı, 1 Mayıs'ta Havana'da toplandı. Kuba gerçeğini gördüler orada. Havana'da Castro'yu selamlayan bir milyon Kübalı, emperyalizmin "bilgilendirdiği" beyinleri sarstı. Her şeye, tüm zorluklara rağmen danseden, gülen ve direnen Kuba halkının, sosyalizmin gerçeği idi bu.
- Emperyalizme direnmek mümkündür. Kuba bunun kanıtıdır. Kuba kendi geleceğini, dünya halklarının geleceğini, sosyalizmi savunuyor. Kuba'yı savunmak, emperyalizmin saldırgan demagojilerine karşı Kuba halkının, önderliğinin, sosyalizminin önünde barikat oluşturmak bugün devrimciliğin ölçülerinden biridir.
- Kuba'yı savunuyoruz. Sosyalizmi savunuyoruz. Kuba halkının savunduğu umudu kendi ülkemizin topraklarında yeşertmek Kübalılara verebileceğimiz en değerli armağan, en büyük destektir. Umudu yeşertiyoruz; halklarımız için, sosyalizm için...

Yazısı: sayfa 23'te

Sömürgecilik teorisi, ateşkes ve

Ulusal hareketin yeni "dostları"

- PKK önderliği bugün, dün haklarında söylenmedik söz bırakılmayan Burkan'larla, arzent'lerde, Talaba'nı'lerle kol kola. Devletle uzlaşma köprüleri kurmayı, başlarken ve ateşkesi yine tek taraflı ve süresiz uzatmayı, ulusal hareket ittifaklarını da yeniden biçimlendiriyor.
- Burkan'lar, Barzan'iler, Talaba'nı'leri değişmemiştir. Değişen ulusal hareketin kend politikalarıdır. Bu politikale ulusal hareketi ister istemez, TC'ye baskı yapacak emperyalist müttefikleri aramaya kadar götürüyor.
- Ulusal hareket ittifaklarını yanlış yerde anıyor. Dostları ve düşmanları birbirine karışıyor. Yurtseverler ittifaklarını, Türk ve Kürt halkının ortak düşmanları olan emperyalizme, oligarşiye karşı mücadele zemininde aramalıdır. Kürt halkının gerçek dostları oradadır.

Yazısı: sayfa 16'da

